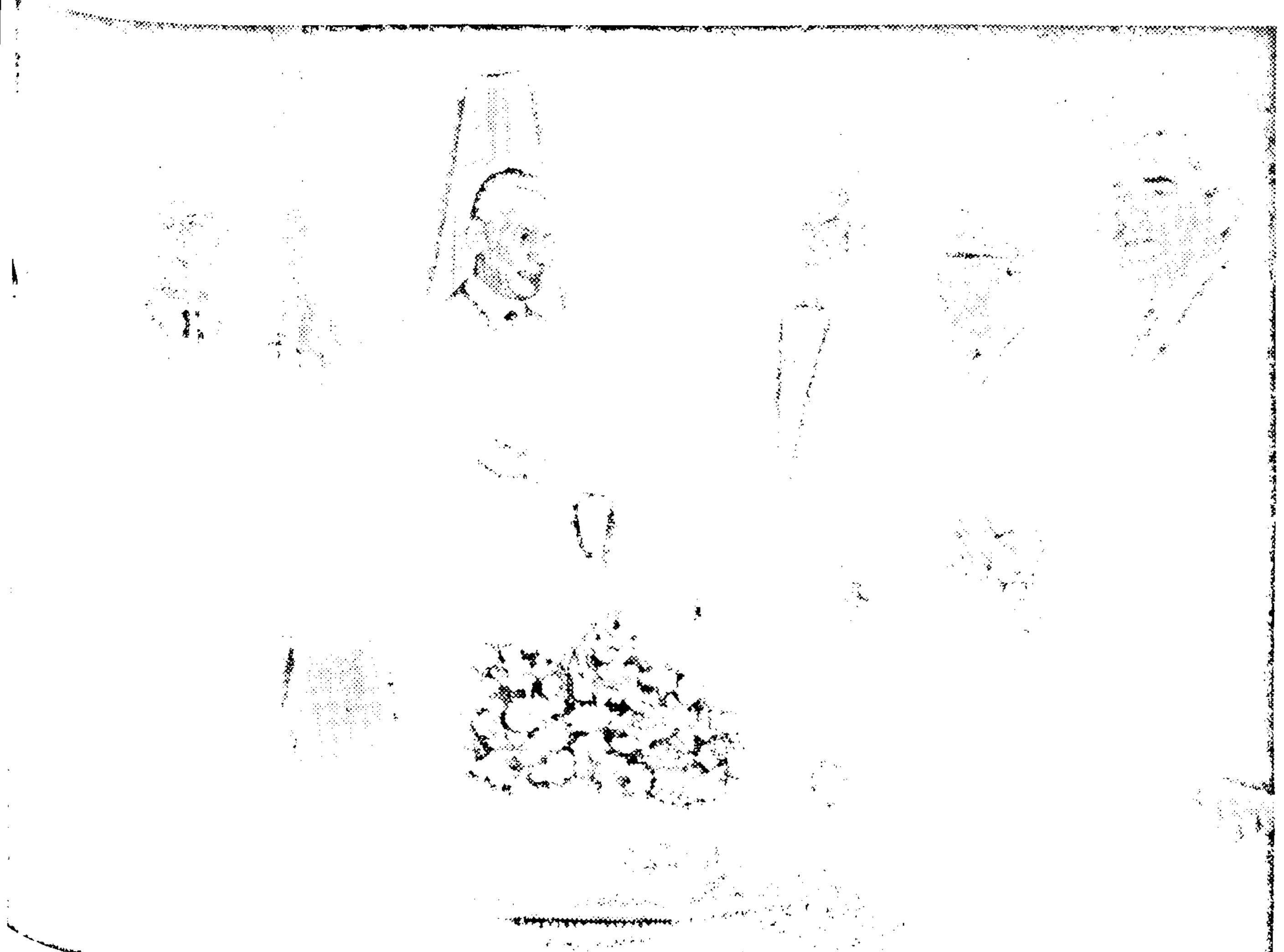
76 JAARGANG No. 100121 ZATERDAG 22 MEI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

De conferentie te Geneve sleept zich voort. Men is nu zover dat men aan serieuze besprekingen begint. Op bovenstaande foto ziet men de grote vier. v.l.n.r. Sedwyn Lloyd, Couve de Murville, Herter, Petitpierre en Gromyko.

De Conferentie te GENEVE

RUSSEN stellen enkele wijzigingen voor in hun ontwerp

Westen insisteert op hereniging v. Duitsland

Geneve. — De ministersconferentie te Geneve heeft gisteren haar kortste bijeenkomst gehouden. De vier ministers van buitenlandse zaken voerden ieder kort het woord tijdens de 70 minuten, die de door Gromyko geleide vergadering duurde.

Christian Herter (V.S.) verklaarde, dat het Westerse vredesplan een reele basis leverde voor de veiligheid in Europa, waarin begrepen de Sovjet-Unie. Hij zette de redenen uiteen, waarom de Westerse mogendheden er zorg voor hebben gedragen in hun vredesplan maatregelen uit te werken, welker uitvoering moet samenvallen met het verloop van het duitse herenigingsproces, en hij zei dat het Westen onverschillig wanneer bereid is binnen een geeigend kader de onderhandelingen over ontwapening te hervatten.

Gromyko nodigde zijn collega's uit de bepalingen van het ontwerpvredesverdrag, dat hij heeft ingediend, nauwkeuriger te bestuderen. Hij zei bereid te zijn wijzigingen in deze verdragsbepalingen aan te brengen. Zo stelde hij een wijziging voor, waarbij het de twee Duitslanden toegestaan zou zijn deel te blijven uitmaken van de blokken, waartoe zij behoren, voor de duur van een bepaalde tijd van de ondertekening van het verdrag.

De regering voor geheel Duitsland zou dan beslissen over de deelneming van Duitsland aan dergelijke organisaties.

Selwyn Lloyd antwoordde, dat hij het nut ervan niet inziet de artikelen van het verdrag op een concrete manier te bespreken, aangezien de Westelijke Mogendheden het beginsel van het sluiten van een dergelijk verdrag met de twee duitse staten niet aanvaarden. Zijns inziens behoort men veeleer de hereniging van Duitsland te bespreken, aangezien het Westen slechts instemt met de ondertekening van een verdrag met een herenigd Duitsland.

De vergadering werd verdaagd tot aanstaande maandag.

Chroesjtsjef heeft zijn "geheim"

De Sovjet-premier en partijleider Chroesjtsjef heeft onlangs in een gesprek met de Westduitse ambassadeur in MMoskou, Kroll, gezegd dat de Westelijke troepen niet lang in Westberlijn zouden blijven als de besprekingen tussen Oost en West mislukten en de Sovjet-Unie een afzonderlijk vredesverdrag met Oost-Duisland zou sluiten, zo is vrijdag in diplomatieke kringen in Moskou medegedeeld.

Toen Kroll vroeg wat voor methode zou worden gebruikt om de Westelijke strijdkrachten uit Berlijn te verdrijven zou Chroesjtsjef hebben geantwoord: "Dat is mijn geheim".

Onlangs kwam op Schiphol voor een bezoek aan Nederland aan de vroegere Engelse bevelhebber van het Arabische Legioen, Luitenant Generaal Sir John Clubb Pascha. Hij kwam naar Nederland om enkele spreekbeurten te vervullen.

NAAR DE STEMBUS

Maandag zal de bevolking van Curaçao ter stembus gaan. De verkiezingsstrijd is gestreden. De partijen hebben hun beste beentje voorgezet om zichzelf voor het kiezersvolk aannemelijk te maken het volk zal nu zijn keus doen. Da' er bij deze strijd harde worder gevallen zijn behoeft op zich geer verwondering te wekken, deze plegen in een verkiezingsstrijd nr eenmaal te vallen. Ook deze kran' heeft blootgestaan aan aanvaller omdat zij een bepaald standpur verdedigde die sommigen niet aangenaam was, en zij heeft zich geweerd. Wij kunnen echter verklaren dat dit geschied is naar eer er geweten en dat er geen sprake wa van een vooropgezette bedoelinf — zoals sommigen verklaard hebben — om aan de K.V.P. afbreuk te doen.

Te hopen is dat de komende verkiezingen een vruchtbare tijd voor Curaçao zullen opleveren en dat allen die gekozen worden de gemeenschap zullen weten te dienen waarbij het algemeen belang moet praevaleren boven het partijen particulier belang.

Brood en principe

In zijn editie van 22 mei wijdt het weekblad "La Union" een redaktionele en een zogenaamde "ingezonden" beschouwing aan de aanstaande eilandsraadsverkiezingen. Hierbij spreekt het blad "zonder namen te noemen" zijn afkeuring uit over sommige katholieke kranten omdat deze de K.V.P. niet zouden steunen. Daarbij wordt dan kwistig gestrooid met verdachtmakingen als zou de redaktie van de katholieke kranten enig persoonlijk voordeel hebben uit het zogenaamde niet-steunen van de KVP.

Ook vermeldt men bevreemding over de houding van „de eigenaren" van de "Amigoe" die zoiets toelaten.

Stuitend is vooral hoe duidelijk wordt gesuggereerd en soms openlijk verklaard dat het voorstaan van een andere politieke constellatie en zelfs het niet-behoren tot de K.V.P., in strijd is met de katholieke beginselen, d.w.z. de beginselen van het katholiek geloof. M.a.w. iemand die geen lid van de K.V.P. is of het met haar niet eens is, is een slecht katholiek.

Wij hebben enkele dagen gelegen een ook voor "La Union" nemen wij aan onverdachte bron als "De Bazuin" aangehaald, waarin gewezen werd hoe onjuist en gevaarlijk het is al te gauw een bepaalde politieke keuze in verband te brengen met het al dan niet goed katholiek zijn. Dat de redaktie van "La Union" zichzelf als voorbeeld stelt hoe het moet is haar zaak. Wij durven ons geen goed katholiek te noemen, omdat alleen heiligen dat zijn; en ook geen trouw katholiek omdat God onze vele ontrouw kent; en zels geen gelovig katholiek, zonder met de man uit het Evangelie te zeggen: "Heer, Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp".

„Wij eerbiedigen de persoonlijke opvatting van eenieder", aldus "La Union", ook van hen die een vooraanstaande plaats innemen in de maatschappij of in welke instantie dan ook, waardoor zij verplicht zouden zijn lid te zijn van de Katholieke Partij, doch niet konsekwent genoeg zijn dit te doen. Doch wij zijn van oordeel dat zij hun persoonlijke mening opzij moeten stellen en konsekwent datgene vertegenwoordigen dat zij dienen. Buiten hun werk, hebben zij het recht te doen wat zij willen maar in hun funktie dienen zij zich te openbaren overeenkomstig het brood dat zij eten."

Het wiens brood men eet diens taal men spreekt" wordt ons aldus voorgehouden als katholiek principe. Wij hebben altijd gemeend dat deze stelling als "fait d'excuse" gold. Wanneer bijvoorbeeld een beursaal van, zoals dat heet fijn katholieke huize, zijn volmacht opstuurt naar de aan het bewind zijnde partij omdat deze hem met een beurs geholpen heeft; of wanneer een lid van een bepaalde partij, na bevordering door de andere partij, plotseling zijn vroegere tegenstanders naar de mond gaat spreken dan zegt men begrijpend: "wiens brood men eet, diens taal men spreekt." Doch "La Union" postuleert dit als stelling, als "Katholiek beginsel". Wij zijn benieuwd wat "La Union" op dez weg voortgaande nog voor "beginselen" uit de schat des geloofs zal puren.

Doch wij kunnen onze collega inzoverre geruststellen, dat wij niet tegen haar beginsel gezondigd hebben, omdat wij niet het K.V.P.-brood eten, zodat wij ook niet haar taal zouden moeten spreken.

Doch wij wisten niet dat dit met "La Union" wèl het geval is. Maar dan had zij wel eerder een behoorlijke K.V.P.-taal mogen spreken. Dan had zij wel eerder als een goed, modern, vooruitstrevend sociaal blad mogen uitkomen, in plaats van wekelijks hele bladzijden te vullen met kerkgeschiedenis in brabbeltaal, stompzinnige reportages van bruiloften en begrafenissen en zeverende romans-zonder eind van "liefde, haat en leed etc. etc.".

Volgens de „SUEDDEUTSCHE ZEITUNG:

Koning BOUDEWIJN moet spoedig trouwen om op de troon te blijven

Bonn. - Het partijloze Muenchense blad „Sueddeutsche Zeitung" schrijft, dat koning Boudewijn der Belgen spoedig in het huwelijk moet treden als hij koning wil blijven. De erfopvolging moet worden verzekerd. Zelfs in het atoomtijdperk kan geen vorst zich losmaken van de kwestie van het bestaan van een opvolger.

De Belgen noemen hem, aldus het blad, de bedroefde koning. Hierin ligt een verwijt, een koning die zich aan de wereld afzondert, schijnt niet de juiste vorst te zijn van het vrolijke Belgische volk.

De koning is er nog niet in geslaagd de liefde van zijn volk te winnen.

Het blad wijst erop dat koning Boudewijn trouw is gebleven aan zijn vader, koning Leopold III.

Veel Belgen hebben koning Leopold beschuldigd van verraad wegens zijn overgave aan de Duitsers in 1940. Deze beschuldiging acht koning Boudewijn ongerechtvaardigd.

Zonder twijfel zouden krachtiger figuren dan de koning onder deze omstandigheden droefgeestig, zo voegt het blad hieraan toe.

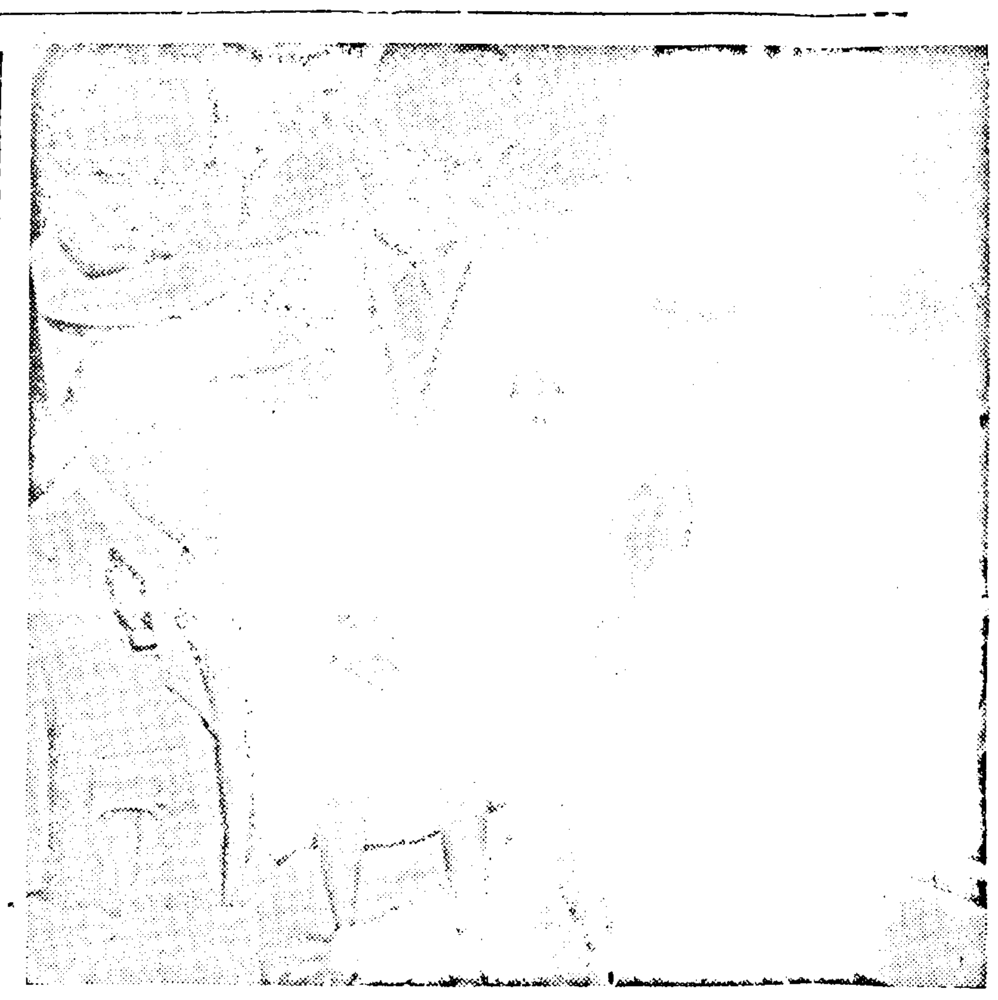
Nationale beweging buiten de wet gesteld in Oeganda

Kampala - De gouverneur van Oeganda heeft de Nationale Beweging van Oeganda buiten de wet gesteld en het hele gebied van het koninkrijk Oeganda verklaard tot gebied waar de orde verstoord is.

Het leiderschap en het lidmaatschap van deze beweging zullen strafbaar zijn.

De gouverneur deelde mede, dat sedert 16 maart vijftig personen waren vervolgd wegens intimidatie, aanvallen of andere strafrechtelijke handelingen die voortvloeiden uit het weren van niet-Afrikaanse goederen en diensten door de Afrikanen.

Deze boycot was vorige maand door de Nationale Beweging georganiseerd als onderdeel van de de strijd om zelfbestuur. Zij was voornamelijk gericht tegen Indiase handelaars. De Indiers hebben daarop een tegen-actie ondernomen.

Koningin Boudewijn van Belgie bezoekt op het ogenblik Amerika. Men ziet hem hier in gesprek met president Eisenhower. De laatste tijd is de Belgische koning en het vorstenhuis aldaar het onderwerp van verschiilende artikelen in de Belgische en buitenlandse pers.

Inval op Nicaragua op komst?

Los Angeles — Het „Democratisch Comite van Nicaragua" heeft gisteravond een bijeenkomst te Los Angeles gehouden. Dit comite staat onder leiding van Antonio Orue, een 47-jarige balling uit Nicaragua. De 2e bijeenkomst, die door 75 mensen werd bijgewoond, vormde de inleiding van een veel grotere bijeenkomst, die zaterdag te Tijuana in Mexico, aan de grens tussen dit land en Californie zal plaats vinden.

Een woordvoerder van het comite deelde mede, dat op het ogenblik tweeduizend gewapende mannen aan de Nicaraguaanse grenzen met Honduras en Costa Rica klaar staan om een inval in Nicaragua te doen en de regering van president Luis Somoza Jr. omver te werpen.

Wapens voor Batista onderschept?

Miami — Amerikaanse douane heeft vrijdag in Miami een vliegtuig met wapens in beslag genomen dat op het punt stond naar de Dominicaanse republiek te vertrekken. De elf inzittenden zijn gearresteerd.

De politie zoekt voorts de consul van de Dominicaanse republiek. Drie mannen, een van hen een politieman uit Miami, zijn beschuldigd van pogingen om een douanebeambte om te kopen. Voorts zullen alle elf de passagiers worden beschuldigd van samenzwering om illegaal wapens uit te voeren.

Het vliegtuig was geladen met geweren, automatische wapens en 200.000 patronen.

Volgens onbevestigde berichten waren de wapens bestemd voor aanhangers van de vroegere Cubaanse president Batista, die vanuit de Dominicaanse republiek een revolutie tegen Fidel Castro zouden willen beginnen.

Onrust in Argentinie geluwd

Buenos Aires — De spanning in Buenos Aires, donderdag nog het toneel van handgemeen tussen stakers en politie, is nu afgenomen. Slechts incidenteel zag de politie zich nog gedwongen groepen betogers met traangas uiteen te drijven. Maar in het 400 km verderop gelegen Mar del Plata deden zich nog ernstige ongeregeldheden voor waarbij aan weerszijden verscheidene gewonden vielen.

In totaal hebben de jongste onlusten in Argentinie dertig doden geeist en zijn er 300 aanhoudingen verricht.

De onrust valt samen met de bezoeken van president Soekarno van Indonesie en de Israelische minister van buitenlandse zaken Mevrouw Golda Meir.

Nederland in geisoleerde positie door hoog geboortecijfer en laag sterftecijfer

Utrecht — Uit een planologisch oogpunt is Nederland ver voortgeschreden op de weg naar overbevolking. In de tweede helft van deze eeuw zal veel bouwgrond moeten worden geofferd, terwijl de attakeling van ons natuurschoon voortgaat. Economisch is de situatie veel minder bedenkelijk, ofschoon de (gelukkig) hand over hand toenemende industrialisatie ons wel kwetsbaar heeft gemaakt.

Een analyse van de Nederlandse bevolkingssituatie kan niet geabstraheerd blijven van vragen rond de kwesties geboortebeperking en regering. Het reformatisch standpunt ten deze wordt beheerst door de visie op de gevolgen van de zonde in deze door God geschapen en in Christus gereformeerde wereld. Tot deze these kwam prof. Dr. J.P. van Rooijen van de vrije universiteit te Amsterdam in zijn inleiding volk en ruimte op een studieconferentie in Utrecht.

In de Westerse wereld neemt Nederland een volstrekt geisoleerde possitie in uit hoofde van een geavanceerd geboortecijfer en van een bijzonder laag sterfcijfer. Globale becijferingen wijzen uit, dat de Nederlandse bevolking in het begin van de tachtiger jaren 14 a 15 miljoen zielen zal tellen.

Een exacte benadering vanwege het centraal bureau voor de statistiek bevestigt deze uitkomst. Wij weten nu met vrij grote zekerheid, aldus prof. van Rooijen, dat het inwonertal 1 januari 1981 ergens tussen schaal 14 en 14,5 miljoen zal liggen, al naar gelang de komende jaren een matige of een zeer geringe emigratie zullen opleveren.

GEZIEN

door een Antilliaan

In de Antillen en in het bijzonder hier op Curacao hebben wij vele instellingen waar wij trots op kunnen zijn. Vermeld worden slechts het instituut voor gebrekkige kinderen — een unicum in het gehele caribisch gebied, de oude mannen en oude vrouwen tehuizen, het gouvernementsopvoedingsgesticht en Rustoord, beide met een uitermate deskundig staf, het pas verbouwde Santa Rosa weeshuis; Scherpenheuvel en Soto van de fraters en.... het St. Elisabeth Hospitaal. Over dit laatste zullen wij het vandaag hebben. Dit naar aanleiding van een „jaarverslag over 1958".

Wie van cijfers houdt zal hierin uren kunnen duiken. Wie uit de schijnbaar dorre cijfers de resultaten van belangeloze arbeid, opoffering, naastenliefde en kennis weet te halen, zal dankbaar zijn dat wij hier zulk een instelling rijk zijn, met een aantal zusters, die door de decennia heen voor ons onmisbaar en onvervangbaar zijn geworden.

Daarnaast krijgt men als Antilliaan en als Nederlander het gevoel van verantwoorde trots dat op dit kleine eiland met nauwelijks 185000 inwoners, een modern, volledig particulier ziekenhuis bestaat met in totaal..... 646 bedden en een personeelsbezetting van 380. Merkwaardig is echter het feit dat ofschoon het aantal bedden 646 bedraagt er slechts..... 645 beschikbaar zijn. Wij zijn benieuwd te weten voor wie het ontbrekend bed bestemd is!

Het aantal verpleegden beliep in 1958, 9292, waarvan particulieren (63,8%) en gouvernement (36,2%). De gemiddelde bezettingsgraad bedroeg over hetzelfde jaar 495 per dag en 76,75%. Hiermede zijn dus met een slag alle ziekenhuisruimten heeft, de wereld uitgeholpen. Bovendien is het interessant te vernemen, dat ofschoon de andere eilanden ieder een naar omstandigheden goed geoutilleerd ziekenhuis hebben, uit Bonaire 106, Aruba 24 en Bovenwinden 15 patienten waren opgenomen.

Ook de verschillende verrichtingen verschaffen ons imponerende cijfers:

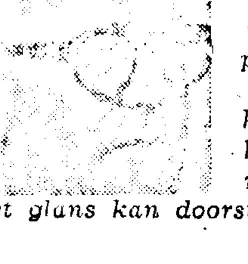
o.a. operaties	*2.976*
oogoperaties	*211*
Röntgenfoto's	*19.568*
electrocardiogrammen	*2.436*
bloedtransfussies	*456*

Het laboratorium heeft 166.296 onderzoeken gedaan, varierende van 15.045 (haemoglobine) tot 12 (malaria).

Amoeben schijnen nog steeds aan populariteit te winnen nl. van de 5605 onderzochten, waren 1015 positief, terwijl ook de „Lamblia intestinalis" welig tiert.

Trouwens alle ingewandstoornissen hebben op ons anders zo schoon eiland veel aanhang. Zou er, alle mooie beweringen ten spijt, mede door gebrek aan particuliere medewerking toch veel haperen aan de hygiënische toestanden in den lande?

Wij zijn geen deskundigen, op medisch gebied, noch in het ziekenhuiswezen. Wel weten wij dat de cijfers uit het aangehaald rapport meer bekendheid verdienen dan zij in het algemeen krijgen. Ook dat de zusters, doktoren en leiding van St. Elisabeth, ofschoon zij allen, ook zonder erkenning en zonder waardering niet alleen op zijn plaats is, maar ook stimulerend zal werken.

Laten wij beseffen dat dit ziekenhuis, 'n vergelijking met andere particuliere en overheidsziekenhuizen in het gehele caribisch gebied met glans kan doorstaan.

Antilliaans verjaardagsgeschenk voor de Koningin

Den Haag — In een korte plechtigheid heeft hedenmorgen burgemeester de Ranitz de bijdrage aanvaard van de Nederlandse Antillen in het Nationale geschenk voor H. M. de Koningin. Min. Lampe overhandigde de cheque aan de voorzitter van het comite „Geschenk Comite Juliana". Bij de plechtigheid was ook aanwezig Mr. I.C. Debrot.

Dezer dagen vierden te San Nicolas Baldomero Bislick en Irenita Maduro hun 50 jarige echtvereniging. De dag werd op passende wijze begonnen met een Heilige Mis in de Sint Theresia Kerk. Het huwelijk werd gezegend met tien kinderen en vele tientallen kleinkinderen. Het spreekt wel van zelf dat het de 77 jarige bruidegom en 69 jarige bruid op deze heuglijke dag niet aan belangstelling heeft ontbroken. Ook de Amigoe wenst hen nog vele gezegende jaren.

Grieks vorsten paar bij de Paus op bezoek

Vaticaanstad — Paus Johannes heeft vrijdagochtend koning Paul en koningin Frederika van Griekenland, die thans in Italie vertoeven, in plechtige audientie ontvangen. Dit was het eerste Griekse koninklijke bezoek aan de paus sedert de oprichting van de Vaticaanse staat.

ONZE WERELD DEZE WEEK

Verscheidene honderden kranten-, radio- en televisiemensen uit minstens vijftien landen zijn naar Geneve gekomen om er hun verslagen te maken van de konferentie van ministers van buitenlandse zaken, die op maandag 11 mei is begonnen. Over de besprekingen zelf hebben de persmensen weinig naar huis kunnen sturen; daar zat tot dusverre weinig klinkende kopie in en men moest het voornamelijk hebben van gesprekjes met de adviseurs of met andere lieden die te allen tijde in de konferentie-zaal aanwezig mogen zijn. Von Brentano, de Duitse minister van buitenlandse zaken, sloeg de plank niet zo ver mis toen hij als zijn mening te kennen gaf, dat er eigenlijk nog geen zaken zijn gedaan en dat de ministers van oost en west steeds om de hete brei zijn heengelopen.

Veel plezier heerste er in westelijke kringen toen de Amerikaanse minister Herter de Rus Gromyko op zijn plaats zette door hem ronduit te zeggen, dat bepaalde Sovjet-verklaringen de moeilijkheden alleen maar konden doen toenemen. De verraste Gromyko had daarvan niet terug; een ieder was het erover eens dat na die uitval van Herter de sfeer aan de ronde tafel veel beter was geworden. Daartoe schijnt ook wel te hebben bijgedragen het feit dat de ministers elkaar over en weer aan de maaltijd nodigen; dan kan er meer informeel worden gebabbeld zonder het toezicht der sekretarissen, die elk woord uit de monden der ministers met de grootste nauwgezetheid vastleggen. Als het op deze wijze doorgaat is misschien deze konferentie niet geheel vergeefs geweest. Er begint langzamerhand iets te gloren van begrip bij de Russische delegatie voor de problemen der westerse landen en daaruit kunnen enkel konsessies voortkomen. Gromyko kan nu eenmaal niet met zijn propagandistische sikkel blijven zwaaien en moet — wil hij straks niet de westelijke kous op de kop krijgen — toch zoiets als goede wil doen blijken. We zullen moeten afwachten wat de komende week oplevert.

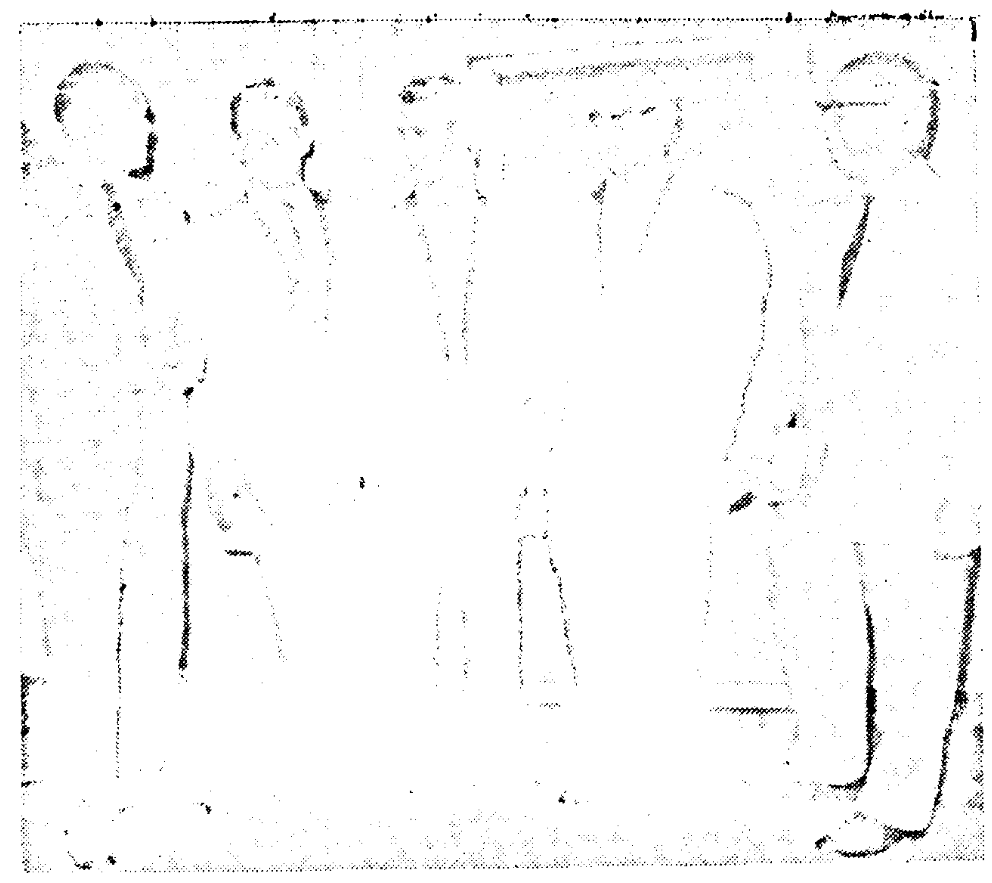
Intussen is wederom duidelijk gebleken, dat de agenten der communisten niet stilzitten; daarvan bracht de afgelopen week drie voorbeelden. De Amerikaanse jusitiële autoriteiten hebben nieuwe instrukties ontvangen inzake de controle op rode spionnage, die de laatste tijd weer omvangrijker schijnt te zijn geworden. Vooral op het terrein der atomaire industrie is de grootste oplettendheid voorgeschreven. Voor het tweede voorbeeld kan worden verwezen naar een geruchtmakend artikel in het te Madrid verschijnende weekblad „A.B.C.", waarin werd gesteld dat de communistische invloed in vele Zuidamerikaanse landen bij de dag toeneemt; de mannen, die daar achter de schermen werken, hebben het bij voorkeur voorzien op het breken van alle vormen van samenwerking met de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Anders gezegd: het amerikanisme — voor zover in de bedoelde landen nog aanwezig is — moet plaats maken voor het communisme.

Men kan ervan op aan, dat dit artikel uit de Spaanse hoofdstad op dit halfrond veel sensatie heeft verwekt; nu wederom de vinger werd gelegd op een politieke wonde zullen de heren in Washington meer haast moeten maken met hun streven om de belangrijkste landen in Zuid-Amerika meer aan zich te verplichten. Er is te veel en te lang gepraat over stoffelijke en geestelijke hulpverlening, maar bij dat „overleg" is het veelal gebleven.

Nu het derde voorbeeld. In het midden-osten hebben communistische agenten volgens betrouwbare gegevens de laatste zes maanden hun gelederen verdubbeld. Exakte feiten hierover zijn niet bekend gemaakt (ze zullen waarschijnlijk nergens anders dan in het Kremlin bekend zijn) en bepaalde bijzonderheden over de spreiding der agenteneenheden schijnen nog niet uitgelekt te zijn, doch een feit is, dat de communisten ook in het midden-oosten de weg openen voor militaire aktie voor het ogenblik dat zij wenselijk of nodig achten.

Uit Buenos Aires werden weer stakingsonlusten gemeld; wederom hebben peronisten en communisten de koppen bij elkaar gestoken voor de verspreiding der stakingsmanifesten waarop vrij algemeen werd gereageerd. Een bewijs te meer, dat in Argentinië de situatie nog verre van rustig mag worden genoemd.

Evenmin schijnt het rustig te zijn in België waar anti-royale groeperingen zoveel invloed op de Senaat blijken te kunnen uitoefenen, dat in de volksvertegenwoordiging ernstig werd geklaagd over gebrek aan erkenning door leden van het Belgisch Koninklijk huis. Het zal wel geen toevalligheid zijn, dat deze reakties kwamen op een tijdstip dat Koning Boudewijn zijn officieel bezoek bracht aan de Verenigde Staten. Voor het goede en welvarende België is te hopen, dat zich geen „Koningskwestie" van enige allure zal herhalen......!

Gisteravond vond de finale plaats in de hersengymnastiek-competitie. Na een felle strijd moest de ploeg van de Schaakvereniging Curacao het onderspit delven tegen de Mijnmaatschappij. Het geringe verschil geeft echter wel aan dat de wedstrijd spannend was. De einduitslag was n.l. 27—24 voor de Mijnmaatschappij. Op de foto ziet men de winnende ploeg, v.l.n.r. Mhr. de Jager, Mhr. Stuiver, Mhr. van Zuidam, Mhr. Visser en Mhr. Meyer.

Ontslag bij de Lago hangt samen met de Automatiserino

(Van onze korrespondent)

Georgetown. — Een gerepatrieerde employee van Aruba's LAGO heeft naar aanleiding van een bericht in de Guianese pers, waarin werd gezegd dat de oliemaatschappij Brits West Indiërs ontsloeg om ze te herplaatsen met lokale arbeidskrachten, gezegd dat de LAGO deze politiek niet voert. De man (DeAbreu, die 20 jaar voor LAGO werkzaam was) schrijft dat automatisering van het oliebedrijf op Aruba de staf deed inkrimpen. Ruim 10% van het personeel was ontslagen, voornamelijk uitenlanders. De maatschappij, volgens DeAbreu, voert thans uiterst modern materieel in, waarmee hetzelfde werk kan worden verricht door een geringer aantal arbeidskrachten.

J.l. woensdag keerde een groep van 33 Brits West Indiërs terug, sommige met gezin, welke door de huidige automatisering overbodig waren geworden. Sommigen hebben langer dan 15 jaar bij de LAGO gediend.

DeAbreu vermeldt nog dat de werkomstandigheden uitstekend waren geweest en vond het jammer na zulk een lange tijd op Aruba gewoond te hebben, het — zoals hij zei — tropische paradijs, vaarwel te moeten zeggen.

Filmvoorstellingen voor kinderen

Oranjestad. — Openluchtbioscoop, donderdag 28 mei 1959, vrijdag 29 mei 1959 aanvang 7 uur.

PROGRAMMA: **Twee jongens en een auto:** In verband met het te houden verkeersexamen voor de leerlingen van het 6-de leerjaar wordt deze veilig-verkeer-film thans vertoond.

Twee jongens maken met hun oom een autotocht door Nederland, leren zodoende heel wat van de verkeersregels. Met de politie achtervolgen zij een wegpiraat, die snel is doorgereden, na eerst een ernstig verkeersongeluk te hebben veroorzaakt.

Biezonder programma in CASA SINDICAL

Willemstad. — Zondag a.s. hoopt de firma **L. H. PALACIOS** een programma aan te bieden in samenwerking met Radio Hoyer I waaraan medewerking verlenen verschillende locale conjunto's. Het programma wordt uitgezonden vanuit Casa Sindical van 14.30 uur tot 16.00 uur. Het programma staat in verband met Milex MMelkpoeder.

Verschillende prijzen zijn uitgeloofd en alle moeders en kinderen zijn van harte welkom.

De groene komt in het land

Een uur na aankomst wordt de „Eerste Groene" aan de autoriteiten aangeboden

Willemstad — De vloot is uitgevaren en volgens de laatste berichten zijn de eerste „jagers" reeds aangekomen in Scheveningen, IJmuiden of Vlaardingen. Wie de 'haringrace' gewonnen heeft?

Ook de K.L.M. doet mee aan de race, zij het dat de vaatjes met de rood wit blauwe linten donderdagavond aan boord zijn gegaan van de DC-7C die om 23 uur uit Amsterdam vertrok naar New York en daar wordt dan de „kostbare" lading overgebracht naar de DC-6 die vandaag om 11 uur de laatste „haringetappe" naar Curacao aanvangt.

Mannen van de K.L.M. Civiele Dienst zullen gereed staan voor de ontvangst en binnen 1 uur na aankomst zal de „eerste groene" worden aangeboden aan de Waarnemend Gouverneur C. Winkel, Z.E. E. Jonckheer en Gezaghebber M. Gorsira.

De groene komt weer in het land en menigeen die watertandt...

Credit Unions van Curaçao aangesloten bij de CUNA

Willemstad. — Enkele dagen geleden werd het bericht ontvangen dat de Curacaosche Credit Unions aangesloten waren bij de CUNA, het Internationale orgaan van de Credit Unions. Deze aansluiting betreft de eerste zeven Credit Unions die door het Gouvernement erkend zijn. Deze aansluiting heeft verschillende belangrijke voordelen, zoals een korting van 20% voor het materiaal van de boekhouding voor onze Credit Union en verder worden de aangesloten leden automatisch aangesloten bij de levensverzekering en bij de verzekering van de leningen die de leden aangegaan zijn met de Cooperaties.

De eerste zeven Credit Unions die hiervan profiteren zijn de navolgende:

Santo Famia, Santa Ana (havenarbeiders), San José, (Wacao) San Antonio (Barber), Santa Cruz, Brievengat en San Pedro (Asencion).

Cijfers spreken en ook bij de Credit Unions is dat het geval.

In het geheel zijn er ongeveer 750 leden.

In 1 jaar was er in aandelen een bedrag van ƒ 18.712.28
deposito ƒ 3.312.
rente betaald: ƒ 230.96,
aan leningen werd verstrekt: ƒ 23.644,54
terugbetaald: Fl. 11.394.08

In het afgelopen jaar hebben zich 10 leden teruggetrokken uit de Credit Unions.

Zij namen mee: ƒ 293.40, opgenomen deposito ƒ 885,00.

Twee zilveren Jubilea bij D.O.W.

Willemstad — Gisteren was de heer Marcelo Hansen 25 jaar in dienst bij de Openbare Werken. De heer Hansen is geboren op 30 Oct. 1908 en is van beroep vlechter Kl. B.

Op 23 mei 1934 is hij in dienst getreden. Hij is door het waarnemend hoofd v/d Dienst, de heer W. W. Kouwdenburg hartelijk toegesproken, en deze overhandigde hem de gebruikelijke enveloppe met inhoud.

Op 24 mei herdenkt de heer José Louisa de dag, waarop hij 25 jaar geleden in dienst trad bij de Openbare Werken. De heer Louisa is geboren op 14 maart 1905 te Curacao, hij werd vandaag toegesproken aangezien 24 mei op een zondag valt. De gebruikelijke enveloppe met inhoud zal hem dan ook namens het bestuurscollege overhandigd worden.

Wij wensen beide jubilarissen van harte geluk met deze biezondere dag.

New Yorkse Beurs

New York — De New Yorkse effectenbeurs kon gistermorgen de winstnemingen vlot opnemen en rond het middaguur hadden koersstijgingen tot 1 dollar de overhand. In de namiddag kromp de handel iets in in verband met het weekeinde en schommelden de noteringen rond ongekende hoogtepunten. De markt sloot zeer prijshouden op het hoogste punt van de dag. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1225, waarvan hoger 578, lager 434 en onveranderd 213. De aandelenomzet bedroeg 3.030.000, de obligatieomzet dlr. 4.850.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 245½
Anaconda Copper 68 3/8
Bethlehem Steel 52
Dupont de Nemours 255½
General Electric 81
General Motors 51¾
International Tel and Tel 4f
Royal Dutch 44 1/8 exd
Shell Oil 89
Standard oil of New Jersey 51¾
U.S. Steel 95 5/8
Canadian Pacific 29 7/8
International Nickel 92 7/8
Royal Dutch American Shares 73 bied exd
KLM 31¼
Aluminium Co. 89¼
Dow Jones 634,74

GETROUWD:

GEORGE PANKAU

en

LOURDES M. BOOI

Montreal, 23 mei 1959

3220 Ridgewood Avenue.

Politieberichten

Willemstad — Gisteravond werd een patrouille naar Mahuma gedirigeerd, alwaar 5 schapen door honden waren doodgebeten, 4 honden werden geilimineerd.

2.15. Patrouille naar 'n publieke telefoon op Ronde Klip, alwaar een 15 jarige jongen assistentie verzocht, omdat z'n moeder hem met een stok had geslagen. Hij had zijn moeder eerst met een mango gegooid. Hij werd door de patrouille over z'n gedrag onderhouden.

10.25. Op een naamloze weg op Dein kwam een truck met de op de truck gelade vracht in aanraking met 2 over de weg gespannen draden van het electrische net. De draden kwamen hierdoor op de weg te liggen en tevens werden er steunpalen beschadigd. De OGEM werd in kennis gesteld.

19.30 reed op de Lauverstraat richting Piscaderaweg een bestuurder van een personenauto door de afrastering van het voetbalveld Mundo Nobo.

Oorzaak:

Bestuurder verklaarde dat hij bij het uitrijden van de Lauverstraat een tegenligger zag naderen, omdat hij een aanrijding vreesde, draaide hij vlug naar links, en trapte daarbij inplaats op z'n rem op 't gaspedaal.

Er deed een man aangifte van diefstal van water, bij onderzoek bleek dat de bovenburen van aangevers kantoor waterleiding hebben afgetapt ten behoeve de badkamer en W.C. welke beide boven z'n kantoor zijn aangelegd. 't Grapje scheen al enige maanden aan de gang te zijn.

Er deed een vrouw aangifte van mishandeling tegen haar wettelijke echtgenoot, die haar in haar woning had mishandeld. Hij heeft haar met de vuisten in 't gezicht geslagen en een klap met een hamer achter haar linkeroor gegeven.

Een man verzocht onderhouding van buurjongens, die geregeld z'n huis met stenen bekogelen, en op 't dak van de regenbak van z'n woning klimmen en zijn dakpannen stukmaken. Bedoelde jongens hebben enige tijd geleden z'n kippen met een catapult doodgeschoten. De K.Z.P. heeft de zaak in handen.

vliegt.	A 16	tanker	A. 9
	V 18		V. 7
pass.	A. 135	zeilb.	A. 6
	V. 171		V. 5
	D. 128	pass.	A. 3
vracht	A 8		V. 9
	V. 11		A. 3

ass. 12; pros. verb. 9; aanr 4; schade f. 665.

AGENDA

BOTICA'S:

In Punda: Botica Moderna, Breedestraat 39 (P) tel. 11854.

Op Otrabanda, Botica Coromoto N.V. Breedestraat 121 (O) tel. 23241

WACHTDIENSTEN GASOLINE-STATIONS: Salinja - Frederik; Hendrikplein - Winkel Sucs; Sta. Maria - de Haseth; Sta. Helena - Curacao Motors; Mundo Nobo - de Jongh; Biesheuvel - Maduro.

Uitgifte begrafenisverloven:
A.H. de Windt, P.L. Jansenstraat 43, tel. 12256.

Weekend-dienst gouvernements-geneeskundigen 23 - 24 mei 1959:

In het Stadsdistrict: Dr. J.E. Loe, Plantersrust 7, tel. No. 23243.

In het 2de distrikt: Dr. G.F. Lubliek, Mahoema 83, Tel. No. 43126.

In het 3de distrikt: Dr. J.M.J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Tel. 24200.

Het kleurenparadijs in NEDERLAND

H. M. Koningin Juliana brengt een bezoek aan Keukenhof

„Zijn dat nu echte bloemen?".

Leiden. — De bloembollentijd is de schoonste tijd in Nederland. De tijd ook waarin eenieder de narigheden van het Nederlandse klimaat kan vergeten om van deze, in heel Europa unieke bloemenweelde, te genieten. Vooral dit jaar nu het schijnt alsof de Antilliaanse zon naar Europa, naar Nederland is gereisd.

De Studiecommissie van Oost en West heeft het prachtig weer en de schitterende zon niet onbenut gelaten. Onder leiding van de heer Mr. G. H. Eskes, voorzitter van de commissie en Mevr. M. W. Schiereck, eerste gedelegeerde, hebben bursalen twee tochten kunnen maken naar de schitterende bloembollenvelden. De eerste keer betrof het Keukenhof, in de omgeving van Hillegom, de tweede keer ging de tocht naar Lisse, waar de Antilliaanse jongens en meisjes de vaardigheid, handigheid maar vooral de toegewijdheid hebben kunnen bewonderen van de mensen, die aan de voorbereidingen van de Bloemencorso van zaterdag 25 april (een evenement, dat de belangstelling van heel Nederland heeft) werkten.

Keukenhof

In 1949 zagen enkele tientallen kwekers en exporteurs van bloemen kans om een van de restanten van het oude duin bij het Kasteel Keukenhof (waar de manmoedige Jacoba van Beieren haar laatste dagen heeft gesleten) te huren, waar zij jaarlijks een bloemententoonstelling konden houden. Al jarenlang hadden zij dit prachtige terrein in gedachten hiertoe beschikt wetend dat het bloembollenminnend publiek zo graag al die bloemen op het veld toch ook van heel dichtbij zou willen zien. Zo ontstond Keukenhof, zo viert het dit jaar zijn tweede lustrum.

En elk jaar wordt het mooier, grootser, rijker, omdat er elk jaar door de ijverige kwekers nieuwe soorten worden ontdekt en nieuwe schakeringen in die soorten. Tulpen, hyacinthen en narcissen staan daar te pronk, temidden van de ontelbare kleinere bolgewasjes.

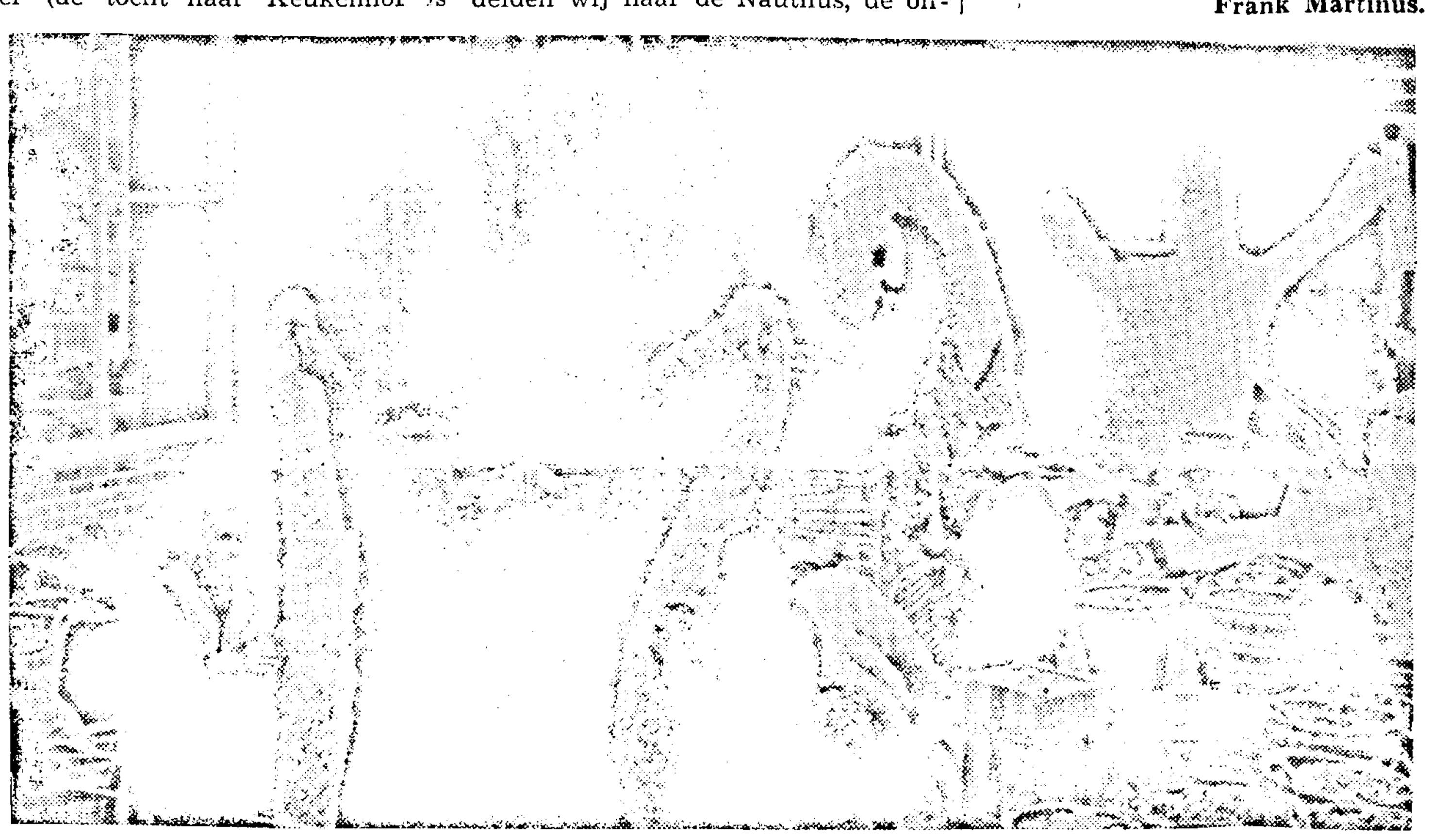
Moet ik dan nog zeggen dat deze bloemenpracht een verrukking is voor Antilliaanse ogen, dat de Antilliaanse jongens en meisjes volkomen paf stonden van de levendigheid van de kleuren, die zij zagen? Zo herinner ik mij, dat terwijl wij over de tentoonstelling liepen een Antilliaans meisje mij deed stilstaan met de vraag: Zeg, zijn die bloemen nou echt of niet? Ik lachte dat meisje niet uit. Ik begreep haar verwondering. Want de kleuren van deze bloemen zijn vaak zo echt, zo helder, zo schoon, dat men inderdaad nu en dan zelfs aan hun echtheid zou kunnen gaan twijfelen.

De Tulp en de Hyacinth zijn in oorsprong geen inheemse bloemen. De eerste heeft Nederland via Turkije bereikt waar ze omstreeks 1550 ontdekt werd. De tweede, de hyacinth, het ranke bloemetje met slechts enkele nageltjes aan een heel klein fijn steeltje is afkomstig uit Klein-Azië. De ware triomphtocht van de hyacinth begon eigenlijk pas in 1684 toen een kweker een dubbele variëteit ontdekte. De hyacnth kreeg nu belangstelling op dezelfde manier zoals de tulpen kort nadat zij ontdekt was ook heel Europa veroverde.

De narcis is inheems, groeide vroeger, zoals wij ons hebben laten vertellen zomaar langs de weg; eens droegen zij zelfs de naam van Sprokelbloemen, deze bloemen, die tegenwoordig zo gewild zijn. Ook zij verschijnen jaarlijks in andere nuances, grotere trompetten, strakkere dekbladen, diepere rode en oranje cupjes, gefranjerd of niet.

Maar de schoonheid van al deze bloemen zou misschien niet eens zo duidelijk naar voren komen als men van Keukenhof niet werkelijk wat aanleg en onderhoud betreft, een bloemenpaleis maakte.

De ranke tulpen beschermd in de kassen, de hyacinthen en de narcissen, maar ook viooltjes en krokussen, nonchalant en spelend langs de wandelpaden of broederlijk slapend in warme rode, gele, rose, witte bedden, of aan de rand van het water, dicht bij de zwanen, idyllisch en mooi. De Antilliaanse jongens en meisjes genoten. Of neen, eigenlijk waren ze veeleer verbaasd en verwonderd dat in het koude, nare Nederland toch zulke heel mooie dingen te vinden zijn. Een volgende keer (de tocht naar Keukenhof is eigenlijk iets, dat men elk jaar moest maken) zullen ze veel minder verbaasd zijn en misschien veel meer kunnen genieten.

Op bovenstaande foto ziet men hoe de laatste hand gelegd wordt aan een van de wagens voor het bloemencorso in Lisse.

De bloemencorso en zijn voorbereidingen.

De Bloemencorso is in Nederland een heel belangrijke gebeurtenis. Van overal uit Europa komen dan de toeristen om de majestueuze pracht van bloemen, die zij in hun landen beslist niet op die manier kennen, van heel nabij te zien. Ik heb deze corso, deze optocht van schoonheid, enkele malen aanschouwd, nimmer heb ik echter enige behoefte gevoeld om de voorbereidingen hiervoor te gaan zien. Nu is dat wel gebeurd en ik mag wel zeggen, dat de bloemencorso voor mij daardoor in pracht heeft gewonnen.

Vierendertig Antillianen maakten deze tocht. Vierendertig Antillianen slaakten tegelijk de papiamentse verbazingskreet: Ah-ah, toen zij de twee grote hallen, waar men bezig was de ruim dertig wagens die de volgende dag de Bloemencorso zouden vormen, te versieren.

Een en al mensen waren die hallen, een en al beweging van zich haastende jonge meisjes, van bevelen roepende opzichters, van honderden dringende toeristen, maar dat alles zag men eigenlijk niet, hoorde men niet eens; men zag alleen maar bloemen, rode zeeën, witte zeeën van tulpen, hyacinthen, narcissen, carnegies, edelwijs, en wat dies meer zij.... verblindend adembenemend.

Wij maakten hier en daar praatjes met de werkers, die zeer bereidwillig en vol trots de volgende gegevens verschaften:

De werkzaamheden voor de Corso nemen meer dan een jaar in beslag. Allereerst moeten de wagens worden ontworpen. Dat is het werk van kunstenaars. In januari, soms in december al zijn deze ontwerpen klaar. Dan gaat men aan de slag om deze ontwerpen uit te voeren. Als het timmer- smeed- en laswerk is gedaan, dan komen de stroo-werkers aan bod, want de bloemen worden in het stroo met soortement haarspelden, een voor een vastgestoken. Dit is het grootste, meest spannende arbeid, om de simpele reden dat men niet eerder dan één dag vóór de Corso met het steken kan beginnen, daar de bloemen anders verwelkt zouden zijn voor de Corso begon.

Onder de supervisie van de heer Driel, de Corso ontwerper bij uitstek en bekend over heel Europa, werken ruim 600 mensen aan deze wagens, de hele nacht door om ze in één nacht kant en klaar de weg op te sturen.

We hebben even stil gestaan bij de wagen van de gemeente Lisse zelf, (de gemeente waar de hallen zich bevinden) om de verpersoonlijking van Flora te bewonderen, een kunstwerk in bloemen. Vandaar wandelden wij naar de Nautilus, de onderzeeboot die niet lang geleden onder de Poolzee doorvoer, maar nu niet van stug ijzer en afstotend aluminium en in verborgen houdend grijs gehuld, maar in blauw en wel het diep-diepe blauw van de hyacinthen, die wij hebben leren kennen als „The King of Blue". Een andere wagen, die lange tijd onze aandacht gevangen hield was De Vissen, schoonheid van de zee, uitgebeeld in schoonheid van het land. En weer andere, zoals Vlinders, dartele wedijverende bontheid in kleur, en de Zwarte Zwanen, koninklijk gaande in het rijk der bloemen en Paradijsidylle en verschillende propagandawagens van sigarettenmerken, smaakvol uitgevoerd.

Ruim een uur wandelden wij door deze pracht, dezelfde pracht van de Keukenhofse bloemen, alleen grootser nu, dienstbaarder. Zo nu en dan namen wij wat kleine bloempjes mee als herinnering tot genoegen van de stekers en de binders en de bewerkers, die ofschoon zij dagelijks met bloemen omgaan nog zozeer van bloemen houden, dat zij best begrijpen dat toeristen zo nu en dan een bloemetje meenemen.

De dag daarop hebben we de Corso zelf kant en klaar aan onze ogen voorbij zien trekken, rijdend van Sassenheim, via Lisse naar Hillegom en terug. We genoten des te meer omdat wij de voorbereidingen hadden gezien, omdat wij wisten hoeveel arbeid die schoonheid gekost had. Maar de schoonheid was nu levendiger, triomphantelijker, nu op de wagens, hoog tronend op een zee van bloemen of opschietend uit een ei van bloemen of schrijdend in een preëel van bloemen, feestelijke jonge meisjes ons toelachten.

Ook de zon was er weer, stralender dan de dag te voren, in zijn meest sierlijk feestgewaad.

De Antillianen, die dit alles hebben mogen meemaken kunnen gelukkig zijn. Zelfs lang nadat zij uit Nederland naar de Antillen zijn teruggekeerd en telkens als zij na een regenmorgen de anglo's en de kelki heels di kibra hacha's fel zien opbloeien, zullen zij, of zij het willen of niet, aan hun bloemenweek in Nederland moeten terugdenken. Toen het eens niet regende, sneeuwde of hagelde; toen er geen mist was en koude en narigheid. Toen alleen de bloem bestond, de rijzige ranke tulp, de lachende, blauwe, witte, rode en gele narcissen, hyacinthen en irissen, langzaam voorbij trekkend, tegelijk juichend en tegelijk stil en bekoorlijk, eigenlijk als iets dat niet voorbij is, ook wanneer het voorbij is getrokken, iets eeuwigs en vol van zon en vol van geluk.

Frank Martinus.

Port of Spain. — Henri Lutchman, de 28-jarige adviseur van premier Williams, zal dezer dagen naar Caracas vertrekken om aldaar de post van consul voor Trinidad te bekleden. Lutchman, die doctor is in Frans en Spaans, zal waarschijnlijk de belangen behartigen voor de gehele Federatie, wanneer dit voorstel wordt goedgekeurd in de komende Federale Conventie.

Wenen — Ingevolge een rechterlijke uitspraak zullen ziekenfondsinstanties in de Oostenrijkse provincies opperoostenrijk, Salzburg, Tyrol, burgenland en stiermarken geen verrichtingen meer mogen doen die als oneerlijke concurrentie voor de particuliere tandartsen worden beschouwd, zoals het maken van bruggen, kronen en stifttanden.

Caraibisch Nieuws

(Van onze korrespondent)

Barbados. — Barbados krijgt een eigen bierbrouwerij. De een jaar oude brouwerij Banks Breweries Ltd. in Brits Guyana gaat een afiliaat openen in Bridgetown. 1.600.000 Aandelen van Cf 1,15 elk, zullen aan het publiek worden aangeboden. Banks Breweries is verbonden met een Amerikaanse brouwerij in Milwaukee.

Spa — De panter die uit een dierentuin te Spa (Belgie) was ontsnapt, is dezelfde dag nog door jagers in de beboste heuvels in de omgeving van de stad opgespoord en doodgeschoten.

Luxemburg — De hertogin van Parma, moeder van Prins Felix van Luxemburg, is in het kasteel van Berg in Luxemburg overleden. Zij is 96 jaar geworden.

Een nieuwe triplex-fabriek is juist geopend nabij Georgetown — zal zijn weg vinden naar Venezuela: de vraag is groot en de Guyanese prijzen zijn gunstig.

Volgens Jagan zijn er geen definitieve overeenkomsten gemaakt. Het bezoek van de elf man tellende handelsmissie onder leiding van de premier had ten doel zich te oriënteren. Wel is met de Venezolaanse regering afgesproken experts uit te wisselen. Brits Guyana is ook van plan een handelscommissariaat in Caracas te openen.

Tweede wedvlucht van „De snelvlucht"

Op 17 mei 1959 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de tweede wedvlucht uit de tweede serie voor oude duiven gevlogen vanaf Bonaire. Ingekorfd werden 63 duiven van 10 verschillende liefhebbers. De hoogstgemiddelde snelheid, op deze wedvlucht behaald, bedroeg 1621.566 meter per minuut en de uitslag was als volgt:

Van Lit 1, 2, 3, 5, 9
Schoop 4
Jolen 6, 7, 10, 20
Willems 8, 15
Anemaet 11, 12
Bouwhuis 13, 14
Vis 16, 17, 18, 21
Zieck 19

De stand is thans voor:

Onaangewezen vogels:

1. Vis	1486	punten
2. Van Lit	1395	"
3. Zieck	1166	"
4. Anemaet	1133	"
5. Rodriguez	1115	"
6. Jolen	992	"
7. Bouwhuis	936	"
8. Schoop	891	"
9. Willems	221	"
10. Barud	11	"

Aangewezen vogels:

1. Zieck	515	punten
2. Vis	389	"
3. Rodriguez	387	"
4. Anemaet	381	"
5. Schoop	335	"
6. Van Lit	284	"
7. Jolen	187	"
8. Bouwhuis	176	"
9. Willems	145	"
10. Barud	11	"

Intern. landbouwcongres en tentoonstelling in ISRAEL

Een en Dertig landen namen deel.

(Van onze correspondent in Israël)

De manifestaties ter gelegenheid van Israëls tienjarig bestaan zijn tot een eind gekomen. Het Landbouwcongres te Jeruzalem en de Landbouwtentoonstelling te Beth Dagon hebben het jubileumsjaar waardig afgesloten.

Niet alleen dat op het Congres te Jeruzalem grote delegaties aanwezig waren van nieuwe onafhankelijke leden der volkerengemeenschap als Cyprus, de Franse Soedan, Zuid Rhodesia, Dahomey en Ghana, er waren vooraanstaande vertegenwoordigers zoals The Earl Waldegrave T.D., onderminister van het Britse ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, dr R. van der Plassche, secretaris-generaal van het Nederlandse ministerie en Baron A. de Vleesschauwer, de Belgische minister van Landbouw.

Belangrijkste probleem is kloof tussen ontwikkelde landen en Azië en Afrika.

Bij de feestelijke openingszitting in Jeruzalem verklaarde Israëls premier, David Ben Goerion, onder meer, dat het belangrijkste wereldprobleem vandaag niet de spanning Oost-West is, maar de grote kloof die de ontwikkelde landen in Europa en Amerika scheidt van de landen van Azië en Afrika. Wellicht kunnen Israëls experimenten in de ontginning van de woestijn dienen als voorbeeld voor de minder ontwikkelde landen teneinde deze kloof te overbruggen.

Zeer belangrijke voordrachten werden door een aantal deelnemers gehouden. De Britse Earl Waldegrave sprak over de stille revolutie, die zich in de Engelse landbouw voltrokken heeft, de Belgische Baron de Vleeschauwer zowel als de Nederlandse dr van der Plassche belichtten enkele problemen veroorzaakt door de Gemeenschappelijke Markt. Uit de enorme reeks onderwerpen, die verder behandeld werden door afgevaardigden van het Amerikaanse halfrond, zowel als door vertegenwoordigers van Afrika en Azië, dienen nog twee voordrachten te worden vermeld. Professor Michael Evenari van de Hebreeuwse Universiteit sprak over „de antieke woestijn-landbouw in de Negew", waarbij hij de landbouw van drieduizend jaar geleden beschreef, maar tevens de onderzoekingen om na te gaan tot welke hoogte thans bij de antieke methoden kan worden aangesloten teneinde de Negew te ontginnen.

En de bekende Amerikaanse deskundige professor Walter C. Lowdermilk hield een voordracht over „Soil conservation, a world problem".

Natuurlijk waren er voor de gedelegeerden vele ontvangsten en excursies georganiseerd. Van belang was voorts dat een groot aantal deelnemers reeds voor het begin van de konferentie in Israël arriveerde om enige tijd door te brengen in kibboetsiem en andere landbouwcentra.

Aansluitend aan het congres werd op de tentoonstellingsterreinen van Beth Dagon, gemeente Rishon Le-Zion, ongeveer een kwartier buiten Tel Aviv, de grote Landbouwtentoonstelling geopend, welke door Israëls pers terecht beschreven werd als „de beste grote openlucht-expositie tot dusverre in Israël gehouden". In een grote serie paviljoens, zowel als in veld-demonstraties, in kleurige diagrammen, zowel als in bewegende apparatuur, in miniatuurbedrijven, stallen, proeftuinen en -kassen wordt een overzicht van het grote gebied gegeven, dat van het begin tot het eind boeit. Eén van de merkwaardige successen voor de organisatoren der tentoonstelling is het feit, dat hier iedere expositie het interesse in de volgende afdeling stimuleert, in plaats van als op zoveel tentoonstellingen na enige tijd de aandacht te laten verslappen.

Het gebied is zeer groot: visvijvers, immigrantendorpen, landbouw in de bergen, het Choelé drooglegginsprojekt, bebossing, bloementeelt, landbouwmachines, irrigatie, kunstmesten, bijeenteelt, vee, pluimvee, citrus, katoen, te veel om te beschrijven.

Voor Nederland interessant is het overzicht in foto's en diagrammen van de door kruising van Nederlandse en Syrische koeien tot stand gekomen Israëlische rundersoort. Onder meer is er de foto van de reeds in 1926 door de Joodse kolonisatie in het toenmalige Palestina geïmporteerde Nederlandse stier Roland, die gekruist met een Syrische koe de grootvader geworden is van vele generaties.

Ook verder biedt de tentoonstelling niet alleen de vakman zeer veel. Een apart genoegen bieden enige leden van een Bedoeienenstam uit de Negew, die op de tentoonstelling hun tenten hebben opgeslagen — en dat zeer letterlijk — aan het hoofd van een aantal kamelen, waarop de bezoekers tegen kleine vergoeding de sensatie van het kameelrijden kunnen leren kennen. Zij maken met hun caravaan vele tientallen rondgangen per dag over het terrein. En ondertussen schenkt een bejaarde pater familias zittend op de tapijten in zijn tent zijn bezoekers minuscule, maar zeer sterke kopjes koffie.

De afsluiting van het elfde jaar met de zeer belangrijke conferentie te Jeruzalem en met de belangwekkende tentoonstelling in Beth Dagon vormt een succesvolle en waardige slotprestatie van Israëls comité voor de tien jaars-viering en van alle medewerkende instanties.

F. Spitz.

Werelden ontmoeten elkaar. Gedelegeerden van Ghana naar het Landbouwcongres te Jeruzalem op bezoek in een Israëlisch veeteeltbedrijf bij een achterkleindochter van de Nederlandse stamvader, de Friese stier Roland.

Winkelstraat beweegt

Een der drukste winkelstraten in Port of Spain, Chacon Street, beweegt, aldus een rapport van het Departement van Openbare werken van Trinidad. Sedert de aanleg van verschillende onderaardse leidingen is gebleken dat de straat op verschillende plaatsen aanzienlijk is gezakt. Het Departement zal een onderzoek instellen.

Mansfield „onjuist voorgelicht"

West-Berlijn maakt zich over communisten geen illusies

Van z.g. bereidheid tot samenwerking blijkt in de praktijk niets

De kinderen die hier aan de zo duidelijk gemarkeerde sectorengrens in Berlijn staan, wonen kennelijk in het westen. Want zij staan op rolschaatsen en dat is een luxe, waarover men in het oosten eenvoudig niet behoeft te denken. [illegible] gericht op de ontwikkeling van de zware industrie en kenners van de communistische wereld zijn geneigd [illegible] de Oostduitse industrie een vrij belangrijke plaats in het economische bestel van de satellietlanden toe te kennen.

(Van een medewerker in Nederland)

De invloedrijke Amerikaanse senator Mansfield heeft enige tijd geleden een plan ter tafel gebracht voor de hereniging van Duitsland, waarin o.m. werd uitgegaan van de veronderstelling, dat er thans tussen de beide delen van Berlijn contacten van technische aard zouden bestaan, die voor uitbreiding in aanmerking komen. Hoe staat het met die contacten tussen Oost- en West-Berlijn? In het Schöneberger Rathaus en in het Bundeshaus aan de Bundesallee lacht men een beetje smalend. Op de U- en de S-Bahn na zijn alle gemeentelijke diensten in de beide sectoren gescheiden. De U-Bahn is de Berlijnse ondergrondse en de S- of Schnell-Bahn is eigenlijk een soort spoorweg, die bepaalde punten in de stad met elkaar verbindt. In de BVG of Berliner Verkehrs Gesellschaft wordt uiteraard een minimale hoeveelheid overleg vereist om tot overeenstemming te komen over dienstregelingen etcetera. Maar daar blijft het dan ook absoluut bij, hoe bizar verder de problemen ook zijn in een stad, die willekeurig in tweeën is gedeeld. Dat Berlijn niet bepaald op de bestaande twee-deling is ingericht, blijkt o.a. uit het feit, dat alle reparatie-werkplaatsen voor de U-Bahn in het westelijk stadsdeel liggen. Hoe stroef de betrekkingen zelfs binnen de BVG zijn, blijkt uit één enkel voorbeeld. De oude locomotieven, die dienst doen op de S-Bahn, verslinden dagelijks grote hoeveelheden water. Als zij op een station in het Westen tanken, gaat dat ten koste van de westelijke watervoorraad. De vereffening van de aldus ontstane „waterschuld" gaat als volgt in zijn werk.

Het aantal hectoliters water, dat de verschillende locomotieven in het westen tot zich nemen, wordt genoteerd en eens per maand opgeteld. De oostelijke autoriteiten brengen dan een verbinding met de westelijke waterleiding tot stand en pompen de verschuldigde hoeveelheid water in de westelijke buisleidingen...

Men neemt in West-Berlijn het uitgangspunt van senator Mansfield niet helemaal au sérieux. Men wijst op het feit, dat het in al die jaren nog niet mogelijk is gebleken rechtstreekse telefoonverbindingen tussen Oost- en West-Berlijn tot stand te brengen. Alle westelijke voorstellen van dien aard worden door het oosten onveranderlijk verworpen. Als iemand aan deze zijde van de sectorengrens een telefoongesprek wil voeren met iemand „drüben", dan moet dat gesprek lopen over Hannover, Hamburg en Brunswijk.

Als iemand een poging zou willen wagen de West-Berlijners ervan te overtuigen, dat de communistische autoriteiten misschien toch nog wel meevallen, dan wordt hij ongetwijfeld vergast op het verhaal, wat er gebeurt met een West-Berlijner, die tijdens een rit in de S-Bahn inslaapt en bij zijn ontwaken tot de ontdekking komt, dat hij zich in Oranienburg of Potsdam bevindt. De communisten nemen dan terstond aan, dat hij met opzet de zonegrens is gepasseerd en zich heeft schuldig gemaakt aan „illegale Einreise". Het is voorgekomen, dat Westduitsers in dergelijke gevallen na een uitermate langdurige procedure zijn veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf.

En dan beschikken de West-Berlijners over een rijke ervaring van communistische chicanes, die zij tijdens de blokkade van maart 1948 tot mei 1949 hebben opgedaan. Naar wijlen burgemeester Ernst Reuter hebben zij de elektrische centrale genoemd, die zij moesten bouwen om niet door de communisten in het donker te worden gezet. Zij hebben door uitgebreide boringen aan de Havel moeten zorgen voor hun eigen watervoorziening, omdat de communisten poogden hen te doen verdorsten. Speciale afwateringsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen, dat de communisten opnieuw zullen trachten de Westberlijnse waterhuishouding in de war te sturen. Moderne vuilverbrandingsovens zijn in het westelijk stadsdeel geïnstalleerd, omdat de communisten niet wilden toestaan, dat West-Berlijn zijn compost bleef storten op de terreinen even over de zonegrens, die daartoe voorheen werden gebruikt. Wat niet in de ovens ging, hebben de West-Berlijners tot grote bergen opgestapeld, die nu met gras en planten zijn begroeid en zodoende een bijdrage vormen tot verfraaiing van het stadsbeeld.

West-Berlijn laat zich door de heren in het Kremlin niets meer op de mouw spelden. Het weet, door schade en schande wijs geworden, heel nauwkeurig wat voor vlees het met de communisten in de kuip heeft en de mildste reactie, die het over heeft voor de voorstellen van Mansfield, is, dat de senator „waarschijnlijk onjuist is voorgelicht".

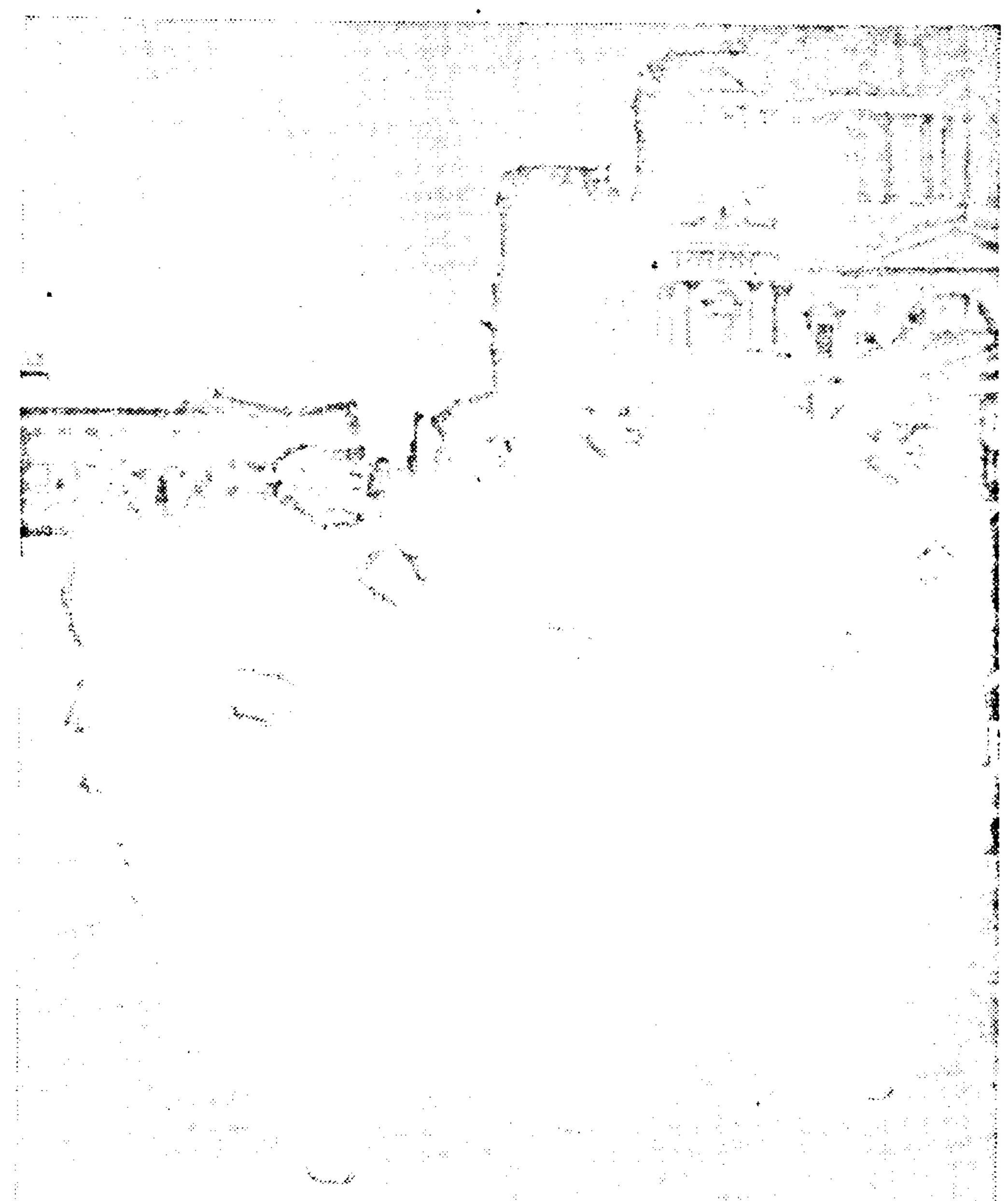
In de huidige pogingen van de Russen om tot een gesprek over Berlijn en Duitsland te komen, ziet men in West-Berlijn slechts een streven om het westen tot concessies te dwingen. En men is er onmiddellijk bereid het westen te adviseren omtrent de beste gedragslijn, die het in het aangezicht van de Russische intimidatie-politiek kan volgen.

De ervaring heeft de West-Berlijners geleerd, dat men reddeloos verloren is, als men een Rus ook maar een duimbreed toegeeft. Biedt men daarentegen energiek verzet, dan trekt hij zich meestal terug.

Nog als de dag van gisteren herinnert men zich in het westelijk stadsdeel, hoe de communistische jeugdbeweging in Oost-Berlijn zich met Pinksteren 1950 opmaakte om geheel Berlijn in te palmen onder de leuze „Die freie Jugend stürmt Berlin". Het liet zich allemaal heel dreigend aanzien. Kolossale horden communistische jongeren, gesteund of opgejaagd door aanzienlijke contingenten Volkspolizei, verzamelden zich aan de sectorengrens. Generaal Burns, de een-armige Brit, liet zich echter niet van zijn stuk brengen. Hij liet een aantal tanks aanrukken en plaatste die recht tegenover het communistische jeugdleger. In minder dan een kwartier tijds loste de hele rode demonstratie zich op in het niets...

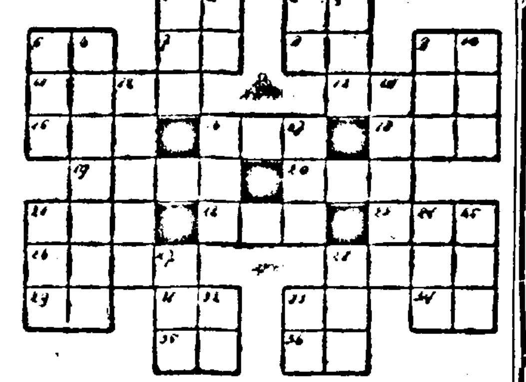
West-Berlijn laat zich thans evenmin van zijn stuk brengen. Het heeft sinds de blokkade een „ijzeren voorraad" voedingsmiddelen en grondstoffen. In zoverre is Berlijn altijd op „alles voorbereid". Maar in verband met het recente Russische ultimatum heeft het geen enkele extra-voorzorg getroffen. Bondsminister dr. Lübke heeft de Westberlijnse bevolking enkele weken geleden de raad gegeven, voor tien dagen levensmiddelen in huis te nemen. Als het hem werkelijk ernst is met zijn raad, dan zal hij die nog eens met alle nadruk moeten herhalen, want er is nauwelijks een West-Berlijner geweest, die zich er iets van heeft aangetrokken. Voor de tijd na 27 mei heeft men tal van belangrijke congressen en conferenties op het programma staan.

West-Berlijn volgt nauwlettend de ontwikkelingen, die zich buiten zijn muren voordoen, maar de communistische belagers kunnen zich er niet op beroemen binnen de stad te beschikken over de bondgenoten van twijfel en kleingelovigheid. Tot nader order neemt West-Berlijn aan, dat harde vastbeslotenheid en onwil tot marchanderen voldoende zijn om de huidige crisis te overwinnen.

Als de Oostduitse communisten ooit een z.g. „volksopstand" in West-Berlijn zouden organiseren, dan zijn dit de strijders, die het spits moeten afbijten, de „Kampfgruppen" uit de bedrijven. De „Kampfgruppen" zijn opgericht onder het voorwendsel, dat zij nodig zijn om de z.g. „volkseigene Betriebe" voor sabotage te vrijwaren. De toetreding is verplicht, de geestdrift minimaal. De „Kampfgruppen" vormen een zwaard, dat zich bij het minste of geringste kan keren tegen de macht, die het dacht te gebruiken.

ONZE ZATERDAG-PUZEL

Horizontaal:
1. de oudere
3. maanstand
5. de dato
7. slede
8. bijwoord
9. soort onderwijs
11. geneesheer
13. berggeel
15. verbinding
16. vis
18. evenzo
19. karakter
20. boom
21. meisjesnaam
22. bar
23. kerel
26. looft
28. aanlegplaats voor schepen
29. de onbekende
31. herkauwer
33. onmeetbaar getal
34. verlaagde toon
35. voorzetsel
36. deel van de bijbel

Verticaal:
1. sluis
2. romeinse rijk
3. water in Friesland
4. omroepvereniging
5. vallei
6. keren
9. pausennaam
10. inktvis
12. Russisch heerser
14. leesteken
16. groet
17. dik
21. deel van het kippenhok
24. groet
25. pl. op Ameland
27. voorzetsel
28. kolenemmer
32. slenium (afk.)
33. rivier in Italië

OPLOSSING VORIGE WEEK

■	Z	E	N	U	W	A	R	T	S	■
A	U	L	A	■	A	■	K	O	E	N
P	I	K	■	J	A	M	■	D	I	E
O	L	■	C	E	R	E	S	■	N	U
T	■	A	I	■	D	■	A	F	■	R
H	O	R	D	E	■	S	T	E	N	O	■
E	■	M	E	■	A	■	A	L	■	L
K	P	■	R	O	Z	IJ	N	■	P	O
E	R	G	■	M	U	S	■	R	I	O
R	E	I	S	■	U	■	L	O	N	G
■	I	N	T	E	R	N	I	S	T	■

To the Fairest Isle

(Gezien door een Antilliaan)

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Oh, Isle of Beauty! Wonder Isle!
Of woodland, moors and fountains!
Of prairie lands, of snow-clad caps
Like „Switzer's" scenic mountains!

2

Your rivulets 'round cress and sedge
And water-lilies eddy;
Flamingo flocks they rival those
Of Flora's Evergladie!

3

You are the Fairest of the Isles!
The Anti-Little-Tilles!
Somnolent in your pancake miles
Of cactus-flowering-gillies.

4

The other „Isles" compared to YOU —
According to dispatches —
(With ganja-hashish barbecue)
Are dried out calabashes.

5

When last I visited abroad,
And took you in my 'tin'ry,
Your salted stalagmited mud
Looked more like a coal bin'ry.

6

Black shoes I wore to wander round,
But then my joys were blighted,
For when I got back to my house
These too were stalagmited.

7

I changed then to a pair of white,
But gosh! The scales som'saulted!
For these were black, when I got back
As coke, canned-coke desalted.

8

Oh! Little Sa-ha-ra-ic snail!
You sunburnt little sister!
Why pull you in your „beauty horns"
When I call for a vista?

9

Spelonk, Zoutpan, and Kraal- en- Dijk
Resplendent by derision, —
The only things compared to YOU
Are Hades and perdition.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

„Zeg, ik dacht dat jij zo nodig naar Heussen [illegible]?" vraagt Joost Alland.

„Mijn hemel, we dachten dat u al minstens halverwege was," me[illegible] Eva Blaeke op.

„Neen, ik had pech, een lekke band. Ik heb eerst een andere moeten omleggen. En ik ben, eerlijk gezegd, bang dat m[illegible] worsteling met dat ding sporen heeft nagelaten. Daarom vond ik het beter me eerst maar wat op te knappen voor ik op stap ga. Die koffie ruikt hemels, freule."

„En u wou zo op de valreep wel graag een kopje hebben, zeker?" lacht Leontine Hangst. „Maar waarom heeft u Sjef die band niet even laten verwisselen?"

„Sjef?" Daar heb ik, om u de waarheid te zeggen, niet aan gedacht. Hij was trouwens zo druk met de stallen bezig, dat ik bang ben dat hij een storing voor zoiets onbeduidend als een autoband erg kwalijk genomen zou hebben. Bovendien geloof ik, dat mijn pech in dit geval uw geluk is. Zie u maar eens wat ik zo juist dicht bij de garage gevonden heb."

Hij houdt het kleine boekje in de hoogte.

„Maar dat hoort in de bibliotheek, dat is dat Italiaan[illegible]oek," roept Leontine Hangst verbaasd. „Bij de [illegible]e hebt u het gevonden? Hoe kan dat nu? Hoe komt dat boekje bij de garage?"

„Een Italiaans dagboek? Is het van haar? O, toe, laat me eens zien. Waarom heb je me nooit verteld, dat we hier een dagboek van haar hadden, Leontine!"

„Maar Claire toch, je hebt het dingetje herhaaldelijk in handen gehad. Ik heb het je indertijd gegeven, omdat jij de enige hier bent, die vlot Italiaans leest. Je zou het voor ons vertalen. Maar je bent er nooit toe gekomen......"

Claire Hangst ziet haar schoonzuster stomverbaasd aan:

„Neen, ik heb dit boekje werkelijk nooit gezien, Leontine. Je bent misschien wel van plan geweest het mij te lezen te geven, maar het is er nooit van gekomen. Ik wist niet eens, dat er zoiets bestond. Heeft u het ook ingekeken, mijnheer Perquin? Of leest u geen Italiaans?"

„Tot mijn spijt niet. Tenminste geen geschreven schrift," laat hij er op volgen, wanneer hij de verbaasde blik van Joost Alland ziet. „Als ik iets ontcijferen wil, dan moet het in drukletters zijn en heel eenvoudig. Liefst gebiedende wijs, zoals de opschriften in treinen en op stations. Verder reikt mijn kennis van Dante's taal niet."

„Nu, dat is voor een doorreis wel voldoende," meent Gerrie Slothouwer en glimlacht een beetje uit de hoogte. Iedereen kan ook geen linguist zijn".

„Neen," zegt Pieter Auguste Perquin gedwee en drinkt genietend zijn koffie uit. „Kom, het wordt tijd, dat ik mij eens in beweging zet."

De mensen in Heussen zeggen dat notaris Aloysius Bernardus Kimmel een vat is, tot de rand gevuld met geheimen. Maar een hermetisch gesloten en wel verzegeld vat. Al bijna veertig jaar behartigt hij de belangen van de verschillende families in de omtrek, zoals zijn vader dat voor hem had gedaan en zijn zoon dat na hem zou doen. Tenminste als er dan nog families over waren met belangen, die notariële zorg behoefden, dacht hij soms wel eens. Maar zulke sombere buien duurden nooit lang.

Zoals hij daar op die stralende oktobermorgen achter zijn bureau troont, zijn welgedaan rood gezicht glinsterend als een vriendelijk miniatuurzonnetje, het parelgrijze vest gladjes gevlijd over de soliede glooiing van zijn buik, maakt hij nu juist niet de indruk, dat de vele familiegeheimen, waarvan hij, naar zijn stadgenoten beweren, de bewaarder is, hem bovenmate zwaar drukken. Hij kijkt met een soort vaderlijke welwillendheid naar hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin, wiens abnormale magerheid met des notaris' welgedaanheid contrasteert als de magere koeien uit Farao's droom met hun vette zusteren, en zegt docerend:

„Neen, mijn waarde heer, neen, als mevrouw Hangst een testament had gemaakt, mag ik u van de inhoud niets meedelen. Notarissen mogen niet uit de school klappen, witte. En doarom," zijn olijke oogjes, half weggescholen achter het vette wangvlees, twinkelen olijk, „en doarom ben ik dan voor ons beiden moar blij dat ze d'r geen gemoakt heeft."

„O juist," zegt Pieter Auguste een beetje beduusd. Notaris Kimmel lacht bulderend, zijn vleesmassa's schudden en trillen onder dit geweldig geluid. Maar dan wordt hij opeens weer ernstig. Hij laat zijn sappig Brabants varen voor een zakelijk algemeen beschaafd en vraagt:

„U had natuurlijk wel heel ernstige redenen om mij een vraag te doen waarvan u toch zelf ook wel kon verwachten, dat ik een weigerend antwoord zou moeten geven?"

„Natuurlijk", zegt zijn bezoeker en laat er huiselijk op volgen: „Ik zou als het mogelijk mocht zijn, graag een moord voorkomen, ziet u."

„Een moord...... voorkomen? Houde gij mij voor den oap?"

Notaris Kimmels ogen puilen uit van verbazing...

„Neen, dat zou toch wel een heel smakeloze aardigheid zijn, niet? De zaak ligt er werkelijk zo toe, dat ik ervan overtuigd ben dat op Te' Weem een moord wordt voorbereid. Maar ik weet tot nu toe niet, wie de rol van de moordenaar zal spelen in dit drama. Eigenlijk," voegt hij er bijna ondanks zichzelf aan toe, „ik ben van de hele rolverdeling nog niet helemaal zeker."

„U is niet zeker van de identiteit van de moordenaar?"

„Neen."

„En het slachtoffer? Wie is het aanstaande slachtoffer?"

„Ik heb alle redenen om aan te nemen, dat het aanstaande slachtoffer baronesse Hangst is."

„Mevrouw Hangst? Wie ter wereld zou mevrouw Hangst willen vermoorden en waarom?"

Pieter Auguste Perquin haalt zijn schouders op.

(Wordt vervolgd)

Wordt SORAYA Romeinse prinses?

Prins Orsini Rome's grootste hartenbreker.

(Van onze Romeinse korrespondent)

Op de dag waarop in Rome de gehate aprilregens definitief inzetten arriveerden de altijd sympathiek-korrekte Engelse koningin-moeder en de altijd charmante prinses Margaret. Op dezelfde dag verliet de ex keizerin van Perzië, prinses Soraya Esfandiari, in gezelschap van haar moeder, geboren als Else Karl, het natte Rome en begaf zich naar Capri.

Soraya die terecht klaagde over een teveel aan vaak hinderlijke belangstelling, verliet de stad uitgerekend op een moment waarop ze van een overmaat aan belangstelling geen last meer had.

Al wat de Romeinen aan belangstelling hadden te missen, was voor de hoge Engelse gasten, die niet officieel in Rome zijn. Op het vliegveld Ciampino droegen ze dan ook hun eigen opgestoken paraplu's en kregen het ondanks de bekende overmaat van opdringerige belangstelling klaar ongehinderd, glimlachend en bescheiden huns weegs te gaan.

Maar de hoge gasten uit Londen blijven niet in Rome en Soraya komt weer terug. Ze zou zelfs voornemens zijn in een buitenwijk van de stad een villa te huren of te kopen. Ze zou voornemens zijn zich alhier metterwoon te vestigen en zou zich dan aansluiten bij het half dozijn andere eertijds hooggeplaatste personen, dat in Rome rust zoekt en het heden dragelijk beleeft door op vergane glorie te teren.

En om nu achteraf toch nog met de deur in huis te vallen, zij gezegd, dat men in Rome zegt dat „er iets is" tussen Sorava en een prins Orsini. De eerste eertijds keizerin door huwelijk. De tweede een Romeinse prins van zeer ouden bloede. Het is mogelijk, dat men in Alkmaar een Orsini geen ons kaas op krediet zou geven. In Rome is dat anders. De Orsini's, ofschoon al sedert mensenheugenis niet meer rijk, hebben trouwens geen krediet van node. De Orsini's dan, zo heet het in Rome, stammen in rechte lijn af van Adam en Eva. Dat is naar de letter natuurlijk waar. Naar de geest echter overdreven. De stamboom der Orsini's gaat, zwart op wit, niet verder terug dan het jaar 1000. Maar ook dat is al een ongehoorde prestatie op het gebied van stambomen.

De roemruchte familie Orsini.

Het gaat de citoyen, die hooguit zijn overgrootvader kan achterhalen, echter duizelen en hij neigt in ware eerbied het hoofd als hij verneemt dat het geslacht Orsini negentien heiligen, vijf pausen en veertig kardinalen telt en dat elf meisjes Orsini koninginnenkronen droegen. Waarlijk een geslacht om trots op te zijn. De Orsini's staan in Italië en speciaal in Rome dan ook hoog in aanzien. Dat aanzien, men moet hier vooral geen voor de hand liggende vergissing maken, is niet te vergelijken met het aanzien dat genoten wordt door een Nederlandse baron of graaf. Het aanzien, dat de Orsini's en andere soortgelijke families in Italië en Rome genieten, is van een volstrekt andere orde. Het is vol van overgave en verering, het herinnert sterk aan de feodale tijden en is dus zo niet blind, dan toch sterk bijziend.

Het is verklaarbaar, dat het roemrijke geslacht der Orsini's behalve heiligen, pausen, kardinalen en koninginnen ook een aantal spruiten voortbracht, die behoorlijk uit de deftige rij dansten. Daar was bijvoorbeeld Filippo Orsini, gehuwd met de markiezin Franca Bonacossi, die in de zomer van het jaar 1957 in de persoon van de filmster Belinda Lee een schone vrouw en het avontuur ontmoette. Er kwam een affaire van, die in januari van het jaar 1958 uitmondde in theatrale zelfmoordpogingen der beide geliefden. Zij nam een te grote portie Luminal en hij ripte even aan zijn polsen. Het liep nog goed af. De prins en zijn Belinda leven nog. Deze zaak wierp natuurlijk een vlek op de sterke reputatie der Orsini's. Maar in Rome vraagt men: Is niet de geschiedenis van elk roemrijk geslacht bewogen en dramatisch?

De jongere broer van Filippo, Raimondo Orsini — 28 jaren jong en 1,92 meter groot — is nu bezig de geschiedenis van zijn geslacht met een romantische alinea te verrijken. Sedert Raimondo in de allereerste uren van het jaar 1958 op een feest dat de reder Onassis in het Palace-Hotel te St. Moritz gaf, prinses Soraya nader leerde kennen, hebben Raimondo en Soraya elkaar eigenlijk nooit meer geheel uit het oog verloren. Soraya mag dan al wel uitjes hebben gehad met baron Dieter von Malsen-Ponickau, Antonio Munoz, Harald Krupp von Bohlen en prins Johannes Thurn und Taxis, zij bleef blijkbaar denken aan de prins-reus uit Rome.

Nieuwsjagers op goed spoor

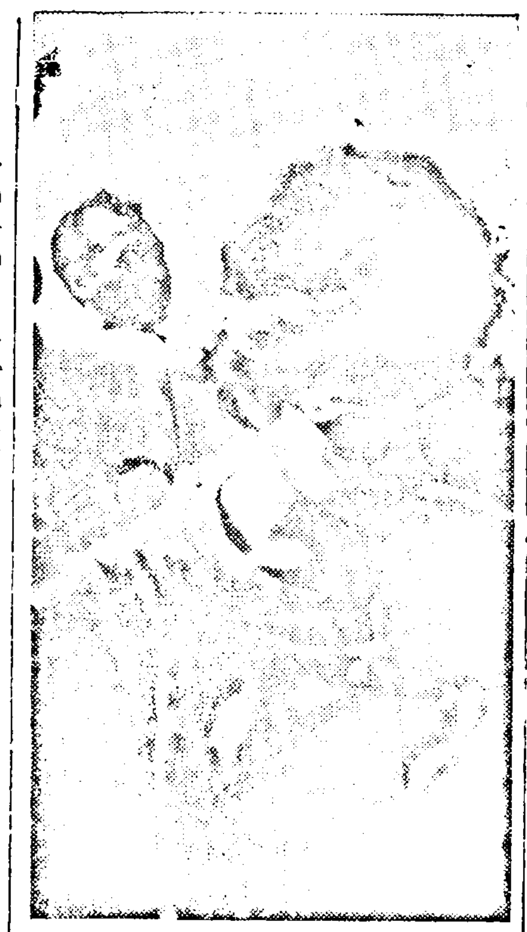
Enkele dagen voor Pasen van dit jaar arriveerde Soraya in Rome en nam haar intrek in Hotel Excelsior aan de Via Veneto waar het goed wonen en duur leven is. Soraya krijgt van de Shah van Perzië een toelage van ongeveer 17.000 gulden per maand. Een paar honderd meter van Hotel Excelsior verwijderd wonen de Orsini's. De benedenverdieping van hun „paleis" is aan een restaurateur verhuurd. Onmiddellijk na de aankomst van Soraya betrokken de reporters en fotografen van de Romeinse bladen de wacht voor Hotel Excelsior en voor het huis der Orsini's.

Soraya ondervond aan den lijve, dat ze haar violet-groene ogen op een populaire Romeinse prins had laten vallen. Ze kon geen stap verzetten zonder tientallen lieden van de krant in haar kielzog te zien. Dat kielzog werd getrokken door een autobusachtige luxeslee van de Perzische ambassade. Achter die slee groepten de kleine vinnige wagentjes van de reporters. Zo kwam het dat overal daar waar Soraya Raimondo ontmoette, ook tientallen uitgesproken nieuwsgierige getuigen aanwezig waren. Dat nu bevordert het vrijen niet.

Dat duurde totdat Soraya zich verwaardigde plaats te nemen in de doodgewone middenklasse auto van Raimondo. Raimondo, die een uitstekend chauffeur is, wachtte sportief totdat de reporters startklaar waren en stoof dan pas weg. Hooguit tien minuten later was hij zijn vervolgers kwijt. Dat verhoogde de populariteit van „Raimondello" Orsini, Hertog van Solofra, zeer. Als hij uren later met zijn Soraya weer op de Via Veneto arriveerde, mocht hij een applaus en de gelukwensen van de verslagen coureurs in ontvangst nemen. Raimondo slaat zich trouwens bewonderenswaardig goed door de affaire heen. Hij legt de nodige takt aan de dag, is charmant en heeft gevoel voor humor.

Met al vraagt men zich in Rome af, of er nu wat van komt of niet. Hoe serieus de zaak wordt gezien, moge blijken uit enkele in het Vatikaanse weekblad „Osservatore della Domenica" gepubliceerde regelen. In dat blad, waarin maar zelden een niet zevenmaal overwogen woord wordt afgedrukt, stond in een antwoordrubriek iets te lezen over „een mogelijk huwelijk tussen een Romeinse prins en een Mohammedaanse prinses". In het antwoord op de door een lezer gestelde vraag werd gezegd, dat de prins (Orsini) onder de gewone bisschoppelijke jurisdiktie valt en dus geen der voorrechten geniet, die voor katholieke regerende vorsten zijn gereserveerd. In Rome meent men echter, dat Orsini wel verlof tot het sluiten van een huwelijk met Soraya zou kunnen krijgen, als vooraf werd vastgelegd, dat eventuele kinderen katholiek zouden worden opgevoed.

Maar zover zijn we blijkbaar nog niet. Prinses Soraya is nog geen prinses Orsini en nog geen Hertogin van Solofra. En er zijn heel wat Romeinse adelijke en niet adelijke meisjes, die hopen dat zij het nooit zal worden Raimondo Orsini is een veel geliefd man, die alleen al door zijn glimlach meisjesharten breken kan. De vrouwelijke jeugd van Rome heeft nog kansen, want Soraya is in Capri en Raimondo bleef in Rome.

PRINSES SORAYA, journalisten......

Dictators en de Pers

Wij lezen in „De Volkskrant":

Dictators plegen een dubbele blik te werpen op de krant. Zij zijn doodsbenauwd voor de invloed van een vrije berichtgeving. Maar zij beseffen ook welk een machtige bondgenoot de pers kan zijn voor hun eigen doeleinden en die van hun ideologie. Uit dit dubbele inzicht komt negatief de censuur en positief de penetratie van de partij in de krant voort. Van de censuur verkoos Napoleon Bonaparte de patroon te zijn met de woorden: „Vier vijandige kranten zijn meer te vrezen dan duizend bajonetten." En bijna spiegelbeeldig laat Kroestsjef in onze dagen voor de keerzijde van de medaille erop volgen: „Zoals het leger niet zonder wapens kan vechten, zó kan de partij haar ideologische zending niet nakomen zonder dat efficiënte en machtige wapen: de pers "

Dat is het stramien waarop het Internationaal Pers-Instituut te Zurich een rapport heeft samengesteld over de situatie van de pers in autoritair bestuurde landen. Het is een eerste volledige studie op dit gebied. Niet alleen over de communistische landen maar ook over Spanje, Portugal, Egypte en Zuid-Amerika werd verbijsterend documentatie-materiaal samengebracht. Enkele jaren geleden werd de pressie van de overheid op de pers in zogenaamde vrije landen aan de kaak gesteld. Dit is een — wellicht onbewuste — fijngevoeligheid geweest. Het rapport bedoelt niet een bijdrage te leveren aan de koude oorlog. Het goed van de vrije meningsuiting moet worden veilig gesteld, waar dit ook aangetast wordt. Het materiaal werd door journalisten vergaard, door deskundigen gecontroleerd en waar dit nodig was, stelde het instituut zelf nog een detail-onderzoek in.

Het frappeert hoe in alle communistische landen na de dood van Stalin — met als hoogtepunt het jaar 1956 — een opleving te zien is geweest in de pers-vrijheid. In de meeste landen werd het „nieuwtje" echter spoedig weer de kop ingedrukt. Het is uiteindelijk een kwestie van accenten gebleven. Een vrije berichtgeving is er nooit geweest; ze is ook niet te voorzien. Zelfs de kleine oplevingen met hun kritiek en een enkele verrassende publikatie geschiedden „volgens plan". Het thans verschenen rapport gewaagt ervan hoe op vele plaatsen door deze knechting een opstandige geest is gegroeid onder de journalisten — die met elk onvertogen woord hun vrijheid, zo niet hun leven in de waagschaal stellen. Het doet ons op onthutsende wijze beseffen welk een doorgaans klakkeloos geaccepteerd, maar in feite onwaardeerbaar bezit wij hebben, in onze rechten tot vrije meningsuiting.

HET PROCES OVER MARCINELLE

Watertanks der mijnen waren leeg toen ramp plaats greep

Charleroi. — Brandweerlieden hebben bij de voortzetting van het proces in Charleroi over de mijnramp van Marcinelle verklaard dat de watertanks van de mijn leeg bleken te zijn toen de brandweer op de dag van de ramp ter plaatse arriveerde. Het hooofd van de brandweer van Charleroi, Morsaint, zei dat hij zijn slangen op de waterleiding had moeten aansluiten. Overigens moesten hij en twee van zijn officieren toegeven dat zij nooit tevoren een mijnbrand hadden geblust, zodat zij ook niet konden zeggen wat voor uitwerking het bluswater had dat in de brandende schacht werd gespoten.

Daarna legde een adviseur van de EGKS, de 73-jarige Delarge die namens de hoge autoriteit deel heeft uitgemaakt van een commissie van onderzoek, een verklaring af. Hij meende dat, gezien de feiten die aan het begin van de reddingsoperaties bekend waren, de toen genomen maatregelen redelijk waren. Gezien de omstandigheden moest men de luchtverversing in werking laten, om te voorkomen dat er gevaarlijke veranderingen in de lucht zouden optreden. De ventilator werd pas stilgezet toen men ging vrezen dat giftige gassen zouden worden verplaatst naar de galerij op een diepte van 1035 meter, waar zich nog overlevenden konden bevinden. Later moest men echter de ventilator weer aanzetten om de rook uit de hijsschacht te verdrijven.

Een advocaat van de nabestaanden der slachtoffers verklaarde toen, aan de hand van schetsen op een schoolbord, dat juist door de ventilator de giftige gassen naar de verdieping 1035 waren gedreven. Delarge bestreed dit evenwel.

Mexico — Bij een topografisch onderzoek zijn bij toeval in een grot bij de Mexicaanse-Amerikaanse grens dertig uitstekend geconserveerde mummies gevonden van priesters of andere hooggeplaatste leden van een indianenstam, die meer dan 15.000 jaar in dat gebied heeft gewoond.

Curacaoensia

Het opnemen van volksliedjes

Het vastleggen van volksliedjes zou zeer zuiver kunnen gebeuren in een studio, of desnoods aan eigen huis, waar men min of meer daarop ingericht is. Maar in praktijk komt daar niets van terecht. De mensen komen niet, en als het zou lukken de zangers mee te krijgen, zijn ze de kluts kwijt. Ze zijn uit hun doen.

Ik neem alles ter plaatse op: in een huis, in een hutje, onder een afdak of waar het ook maar enigermate rustig is. Met het gevolg natuurlijk, dat er wel eens een schaap doorheen blaat, of een kind gaat huilen, of dat iemand hardop een vermaning geeft aan de aanwezige jeugd om toch maar stil te zijn.

Eerst laat ik de zanger horen wat een voorganger ervan terecht heeft gebracht. Dat geeft moed. Moeten ze dan zelf zingen, dan grijpen ze steevast naar de microfoon en willen er heel dichtbij flink hard in zingen.

Na de opname volgt de weergave. Dit is een kritiek moment. Soms brengt het namelijk een paniekje te weeg. Familieleden vluchten het huis uit onder luid geschreeuw, komen angstig terug en lopen dan weer weg. De zanger zelf begint of met zijn eigen stem hard mee te zingen, of raakt beduusd. Ja, eens vroeg een zanger mij het machine maar weer dicht te maken: ta spantu a cohemi het heeft hem de schrik op het lijf gejaagd. Meestal brengt een tweede opname de kalmte terug.

Na drie liedjes dring ik niet meer aan. Zingen alleen maar om een bandopname te maken schijnt deze mensen nogal te vermoeien. Ze lopen weg — hoe groot het begin-enthousiasme ook was — of verzoeken een andere keer terug te komen; dan zullen ze er vijfentwintig achter elkaar zingen.

Een Tamarindeboom

Een tamarindeboom bij je huis is een gemak. Niet alleen om de schaduw, maar ook om de vruchten. De peulen, uitgeperst en het water aangelengd, geven een heerlijke drank.

Maar pas op. Te veel van deze drank maakt de mens beverig. En pas nog meer op. Kinderen moeten om twaalf uur niet onder een tamarindeboom spelen. Want net omtrent het middaguur huizen de geesten erin. Soms zie je witte uitslag op de schors: een teken dat ze weer geweest zijn.

Er bestaan zoete en zure tamarindebomen. Een zoete wordt onmiddellijk zuur als er een vrouwelijk persoon in klimt. Nu gebeurt dat zo vaak niet. Maar op de weg naar bandabao woont een man, die twee mooie bomen achter zijn huis heeft staan. Beide waren zoet, en heel de buurt genoot van de vruchten. Totdat er eens wat kinderen peulen kwamen plukken, en ook een meisje erin klom. De boom was meteen zuur, tot op de dag van vandaag waardeloos.

Een kleine bijverdienste

Canga saja betekent de rok optrekken. Dat deden alle vrouwen die de knoek ingingen om te werken om geen last te hebben van doornen en pegasaja's. Figuurlijk betekent het iemand uitschelden, iemand behoorlijk „de waarheid" zeggen.

Nu bestonden er in de oude tijd dames, die in het uitschelden expert waren en er een bijverdienste van maakten.

Had je ruzie met iemand en kon je het niet goed winnen, dan gaf je een cangadó di saja een extratje, en naar gelang de vetheid van dit honorarium, gaven zij dan aan het adres van je vijand een groot of klein nummertje weg van hun repertoir mal palabra.

Medewerking van de ouders

Vroeger, zo vertellen de oude mensen, werd je niet zomaar tot de katechismus toegelaten. Thuis moest je eerst de voornaamste gebeden hebben geleerd. De pastoor of de zuster vroeg je eerst hoeveel je al kon bidden. Wist je het kruisteken te maken, het onzevader en weesgegroet en de twaalf artikelen op te zeggen, dan mocht je komen.

Toch wel goed gezien om de ouders zelf iets te laten presteren.

Wan Belecu de pechvogel

Wan Belécu was nu niet bepaald wat je noemt een geslaagd mens. Alles liep hem tegen. Nu zal zijn karakter niet bijster hebben meegewerkt om hem een beminnelijke figuur te maken. Want hij kon met niemand opschieten, en is het symbool geworden van de pechvogel, de verlatene, de homber sin suelte.

Hij wordt in een lied bezongen, waarin men hem zelf het woord geeft.

Waar ik ook naar toe ga
geen mens neemt mij op
waar ik ook naar toe ga
geen mens kijkt mij aan
waar ik ook naar toe ga
niemand neemt mij op
behalve het kerkhof
dat neemt mij op.

P.B.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 11 t/m 18 mei 1959.

1 buskaart t.n.v. P. CONSTANCIA; 1 prikklok-sleutel; 1 trouwboekje t.n.v. Lucinda V. ZIMMERMAN; 1 meisjesleesboek; 1 bruin plastic sleuteletui inh.: 1 Lips sleutel; 1 sleutelring w.a. 1 sleutel, merk „Union" gen.: 38; 1 herenleesbril met bruin fontuur; 1 overhemd en enige baseballatributen.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

Zweedse scholieren houden „school-volksstemming"

(Van een bijzondere correspondent)

Alle vierhonderdduizend leerlingen van de Zweedse middelbare scholen nemen vandaag deel aan de „school-volksstemming", die antwoord zal moeten geven op de vraag, of de Zweedse scholen voortaan een vijfdaagse week zullen gaan invoeren of dat de huidige zesdaagse lesweek zal moeten worden gehandhaafd. Hoewel het resultaat geen direct-beslissend karakter zal hebben — dit is in Zweden bij geen enkele volksstemming het geval — zal de minister van Onderwijs er wel zoveel mogelijk rekening mee houden bij het nemen van zijn beslissing in deze aangelegenheid.

Het valt te begrijpen dat de schoolgaande jeugd enthousiast is voor deze „eigen" volksstemming, waaraan geen enkele buitenstaander of oudere mag deelnemen, en die de leerlingen ook grotendeels zelf hebben mogen organiseren, zij het ook met hulp van leraren, pers en radio. Jeugdig-enthousiast en hard is ook de „verkiezingscampagne" die wordt gevoerd door de twee „partijen" van voor- en tegenstanders van een vijfdaagse schoolweek.

Ze bombarderen elkaar en de scholen met geweldige hoeveelheden zelf-gestencilde pamfletten. Ze beleggen vergaderingen. Ze houden propaganda-meetings. In enkele radio-uitzendingen hebben beide partijen gelegenheid gekregen hun standpunten te verklaren en te verdedigen. Er worden openbare discussies gehouden, en hier en daar worden de scholieren zelfs vergast op „verkiezings-cabarets", uitsluitend en alleen om stemmen te winnen.

VIJF- OF ZESDAAGSE LESWEEK?

De argumenten van de voorstanders van een vijfdaagse schoolweek komen ongeveer hierop neer, dat de weekends beter benut zullen kunnen worden dan bij het huidige zes-daagse systeem. De scholieren, zo zegt men verder, zullen op de vrije zaterdag gelegenheid krijgen om iets extra's te verdienen. Er zal meer gelegenheid zijn voor sportbeoefening en buitenleven, en gezinnen, waarvan de vader al een vijfdaagse werkweek heeft, zullen niet langer terwille van de schoolgaande kinderen het halve weekend thuis behoeven te blijven.

De tegenstanders wijzen vooral op de consequenties van een vijfdaagse schoolweek: de langere schooldagen, meer huiswerk voor maandag, kortere zomervacantie, en door dit alles grotere inspanning om het jaarlijkse leerprogramma door te werken. De nadelen die hieraan verbonden zijn wegen volgens hen — en volgens de doktoren, die ze voor hun verkiezingskarretje hebben kunnen spannen — niet op tegen de voordelen van een vrije zaterdag.

Aan de hand van enkele opinie-onderzoekingen is gebleken dat de tegenstanders kunnen rekenen op een winst, die echter zo klein zal zijn, dat er maar heel weinig verschuivingen voor nodig zijn om de vóórstanders aan een overwinning te helpen. Het is dus begrijpelijk, dat de spanning onder Zwedens scholieren bijna ondraaglijk is, en dat allen de avond afwachten, want dan wordt de uitslag van deze jeugdvolksstemming bekend gemaakt in extra-uitzendingen van radio en televisie.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3520 Voor de fotograaf Kiekvogel was de dag goed begonnen. Geduldig had hij voor het stadhuis staan wachten totdat de burgemeester verscheen, op weg naar zijn dagtaak. En voordat de magistraat de stoep had kunnen beklimmen hield hij hem met enkele welgekozen woorden staande.

„Een kiekje?" zei de heer Dickerdack". „Wel, waarom niet? Er worden wel gekkere plaatjes gemaakt — en een kwartje voor een aangezicht is wel te doen".

Hij stelde zich dus op in een mooie pose, terwijl de fotograaf verheugd onder zijn doek kroop om het beeld scherp te krijgen.

„Als ik de burgemeester eenmaal genomen heb, kan ik wel meer klandizie krijgen", zo sprak hij blij tot zichzelf. „Nu heb ik eindelijk een kans om een praktijk op te bouwen. Wel, aan mij zal het niet liggen als dit geen goede foto wordt!"

Hij maakte zich los van zijn appraat en nam de hoed af om de zon uit de lens te houden.

„Eventjes lachen, edelachtbare!" riep hij.

De burgemeester gehoorzaamde minzaam — en het zou dan ook een héél mooi kiekje gworden zijn. Maar op dat moment raasde er een auto met grote snelheid nader — en de chauffeur, die ver naar buiten hing, riep met de krachtige stem:

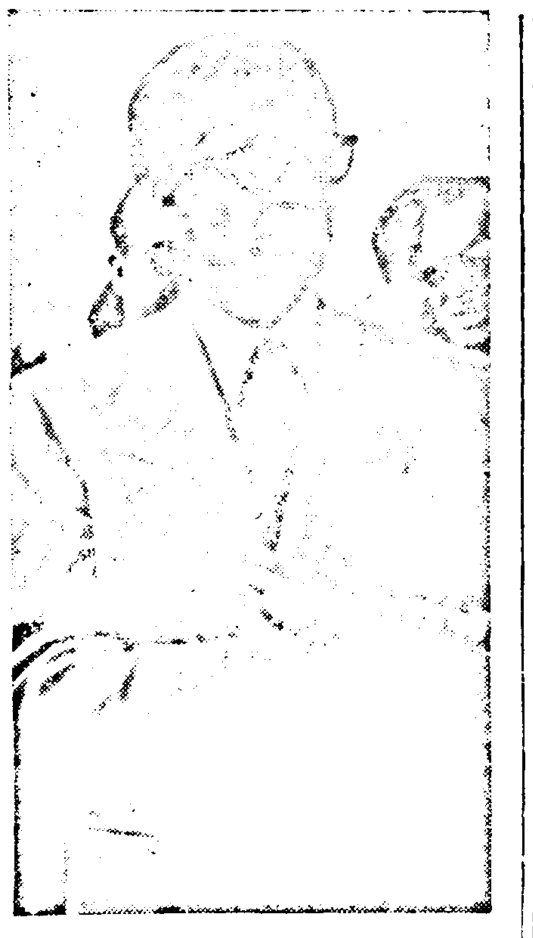
„Ha! Daar heb ik je te pakken! Net op tijd!"

Het was heer Bommel, die een opdracht voor een foto op kabinetformaat wilde geven.

Maar de heer Kiekvogel, die dat niet wist, schrok vreselijk.

Wat de Sjah doet is welgedaan

Mohammed Reza Pahlavi stuwt zijn volk naar de welvaart

De SJAH van PERZIE
alles voor het land...

(Van een biezonder medewerker)

De Sjah van Perzië, Mohammed Reza Pahlavi, is een keizer die slechts één ideaal kent: zijn volk in geluk en in welvaart te doen leven en zijn natie omhoog te stoten in de vaart der welvarende volkeren. Het leven van Mohammed Reza Pahlavi staat in dienst van dit ideaal. Hij gelooft hardnekkig in een positief, creatief nationalisme, en hij heeft een oneindig vertrouwen in de bestemming van zijn volk en vooral in de jongeren van het eeuwige land van leeuw en zon. In tien jaar tijds wil hij van Perzië een model-staat maken. Misschien is hiervoor een langere tijd nodig, maar zijn voortdurend pogen buitenlandse wetenschapsmensen en technici naar zijn land te halen duidt erop, dat de Sjah ernst maakt met zijn streven volk en land gezond en sterk te maken.

De vader van de huidige Sjah, Reza Khan Pahlavi, heeft de stoot gegeven tot de opbloei van de ingedommelde natie, die in de loop van de eeuwen een grote achterstand had gekregen, toen hij in 1921 met het eeuwenoude feodalisme brak en de zwarte sluier verbrandde. De zoon is echter van een ander portuur en van een subtielere structuur dan de vader, die onder andere het dragen van de Europese pantalon en jas voorschreef. Wie dit niet deed werd opgehangen. Een methode om het land en dus het volk naar een hogere beschaving op te stuwen? Een feit is dat de zoon het volkomen anders deed. Mohammed Reza Pahlavi is een wijs, een geduldig vorst. H is daarenboven, menen wij, een goed mens. Sedert hij in 1941 over Iran, sinds 1935 de officiële naam van Perzië, regeert heeft hij bijvoorbeeld een groot deel van de keizerlijke landerijen weggeschonken. Hij heeft veel voor zijn volk over. Dat weten de Perzen. Zij weten dat de Sjah niet zijn eigen glorie en verheerlijking nastreeft maar het welzijn van de onderdanen, en daarom zegt iedere Pers: „Wat de Sjah doet is welgedaan".

In zijn boek „Perzië zonder sluier" uitgave. Het Wereldvenster, Baarn, 1959, schrijft F. den Houter dat bij de gemiddelde Nederlander door het woord Perzië een reeks gedachtenassociaties worden gewekt, waarvan tien tegen een de oogst niet groter zal zijn dan: tapijten-spookjes-olie-Mossadeq-Sjah-Soraja. Het is inderdaad weinig, maar desondanks een hele wereld.

Het was niet vanwege de tapijten en de sprookjes dat de Russen na de tweede wereldoorlog hun troepen in Iran handhaafden — ondanks de erkenning van de territoriale integriteit, onafhankelijkheid en soevereiniteit van Perzië op de conferentie van de Grote Drie te Teheran, 1 december 1943. De Sovjets trokken zich tenslotte toch terug uit het olierijke land maar toen hadden ze ook de zekerheid dat zij voldoende agenten hadden achtergelaten om onrust te zaaien. In Azerbeidsjan ontstond een beweging die afscheiding van Perzië beoogde. De beweging was even communistisch gezond als de marionettenregering van de „Volksregering" die in Koersdistan werd gevormd. De Russen eisten tegelijkertijd van de Sjah olieconcessies.

De laatste maanden heeft de Sjah van Perzie regelmatig in het middelpunt der belangstelling gestaan. Hij is een eenzame figuur geworden. Op het ogenblik brengt de Sjah een bezoek aan Nederland, bij gelegenheid waarvan wij nevenstaand artikel plaatsen.

Mohammed Reza Pahlavi aarzelde niet, maar voerde zijn leger aan in een oorlog tegen de communisten in Azerbeidsjan en Koerdistan. De Sjah bestuurde zijn eigen vliegtuig als hij over de terreinen vloog waar strijd woedde, tot grote veiligheid van de vorst moesten instaan. Groot was het enthousiasme waarmee de Sjah door zijn onderdanen in de bevrijde provincies werd verwelkomd.

De communistische Toedeh-partij, die begreep dat de Sjah een formidabele macht in het land vertegenwoordigde en een onwrikbaar obstakel voor een communistische machtovername was, liet op 4 februari 1949, een aanslag plegen op de vorst, toen hij een plechtigheid bijwoonde in de Universiteit van Teheran. De Sjah werd wel getroffen, maar ontsnapte op wonderbaarlijke wijze aan de dood. Ieder een die tijdens de aanslag in zijn nabijheid was, maakte later gewag van grote bewondering voor de kalmte en koelbloedigheid van de monarch in de sensationele minuten. De huilende-grijsaard-in-pyama werd de volgende beproeving voor de man die zijn leven in dienst van zijn volk heeft gesteld. Mossadeq, „hij die werd beproefd en waardig bevonden", was aanvankelijk een nationale figuur door zijn succesvolle leiding in de campagne de olie-industrie te nationaliseren. Maar deze rijke Pers streefde naar macht en geisoleerde positie te brengen. In augustus 1953 moesten de Sjah en Keizerin Soraja, die hij in 1951 had gehuwd na van prinses Fawzia in 1943 te zijn gescheiden, zelfs een korte tijd van ballingschap in Rome doorbrengen. Maar de terugkomst van het keizerlijk paar — na Mossadeqs val — werd een nationaal feest.

De Sjah begint de dag met een duik in zijn zwembad en vervolgens werkt hij in het algemeen twaalf uur achter zijn bureau in het Marmeren Paleis te Teheran. Hij woont eens per week een kabinetszitting bij. De tijd die hij overhoudt besteedt hij aan zijn favoriete sporten; tennis, paardrijden, skiën vliegen; soms neemt hij enige dagen vakantie op zijn buitenverblijf aan de Caspische Zee.

De vorst is uitmuntend op de hoogte van het wel en wee in zijn land. Ook de ontwikkelingen in de internationale politiek houdt hij nauwlettend bij. Zijn kennis van verscheidene talen, onder andere Engels, Frans en Duits, zal hem tijdens zijn recente bezoeken aan Westeuropese landen in staat stellen zijn kennis over en inzicht in de hedendaagse problemen te vermeerderen en te verdienen. Morgen komt de veertigjarige Sjah in ons land. Hem wacht een hartelijk welkom.

Post van de Bovenwinden

Gebrek op de Bovenwinden

Terecht of ten onrechte maar iedereen klaagt over het wegblijven van de Antilia. Onze verbinding hebben we de gehele maand april niet gezien en nu werd haar komst aangekondigd omtrent de 17de mei. Geen wonder dat aan een en ander gebrek komt. Op St. Maarten hebben ze gezeten met gasolinegebrek, Saba zit zonder meel en het ziet er naar uit dat we nog meer dan een week broodloos moeten leven. Dat zou niet zo erg zijn als de rest ook niet opraakte, sodabiscuits en suiker worden ook zeldzame artikelen.

Wij worden op Saba wel warm gehouden met berichten dat het vliegveld nu werkelijk zal aangelegd worden en dat het eilandbestuur het bewuste land op Flat Point heeft gekocht alsmede de nodige stukken om een weg daarheen aan te leggen (want tot nu toe kunnen alleen jonge gezonde benen dat terrein bereiken).

We mogen ons ook verheugen op de toekomstplannen voor hotelbouw dat nu weer eens geprojekteerd is bij de Piek — onze eerste gedachten gaan toch uit naar de nabije toekomst en we zullen ons nog maar geen zorgen maken voor het Saba vol met toeristen die we geen brood kunnen aanbieden wegens het gebrek aan aanvoer van meel.

Dagen lang heeft het geregend, de velden staan klaar om bewerkt te worden en aan water is geen gebrek meer maar we zouden toch wel graag op krachten blijven om het veld nog te kunnen bewerken.

Kom, o Antilia, kom.

Het NOC trekt zich terug uit het NEDERLANDSE Sportleven

Het Nederlands Olympisch Comité heeft de konsekwenties getrokken uit de bepalingen van het Internationale Olympisch Comité en heeft zich als het ware gedistancieerd van het algemene sportleven.

Eigenlijk al sinds het einde van de oorlog leefde het NOC in strijd met die bepalingen. In brede kring wilde men toen de onderlinge samenwerking, waartoe men onder de Duitse overheersing werd verplicht, voortzetten. Bonden van uiteenlopende richtingen hadden elkaar gevonden en wilden elkaar niet meer los laten.

Nu men intussen voldoende afstand heeft kunnen nemen van die oorlog en men Duitsland weer als volwaardige natie en partner heeft erkend, zou men zelfs kunnen zeggen, dat die samenwerking, dat gedwongen kontakt in de Nederlandse sportwereld, als een soort van oorlogswinst kan worden beschouwd. Voordien was een dergelijke binding zo ver naar elkaar toegegroeid, dat men bereid bleef heen te stappen over zekere verschillen.

In de Kon. Ned. Voetbalbond voelen ook nu nog alle geledingen van het volk zich ten volle thuis en er zijn meer van zulke voorbeelden. Dat zo nu en dan toch weer het verschil van inzicht en opvatting in die sportwereld leidt tot een botsing, mag het vertrouwen in de duurzaamheid van het samengaan niet doen wankelen. Wij hebben daarbij meer speciaal op het oog de houding van de Christelijke Sportbond in verband met de oprichting van de Nederlandse Sport Federatie. De bedoeling van deze Federatie is een gesloten front te vormen van allen, die op enigerlei wijze in georganiseerd verband sport beoefenen, teneinde namens allen te kunnen optreden bij mogelijke konflikten, bijvoorbeeld met de overheid. De Christelijke Sportbond zegde aanvankelijk zijn medewerking toe, maar trok zich terug, toen de KNVB uit de opbrengst van de voetbaltoto een bedrag van honderdduizend gulden ter beschikking stelde van de NSF en dat moest dienen als werkkapitaal. Het woord voetbaltoto werkte zo afschrikwekkend, dat de Christelijke Sportbond zich genoodzaakt voelde zich terug te trekken, ofschoon toch reeds was gebleken, dat de ministers en kamerfrakties, behorend tot dezelfde kringen, tegenover die voetbaltoto niet meer zo onverzoenlijk afwijd stonden als bijvoorbeeld enige jaren geleden. Met de volledige medewerking van deze zijde valt trouwens in de loop van dit jaar een wetswijziging te verwachten, waardoor een nationale voetbalpool, waaraan iedereen kan deelnemen, mogelijk zal worden. Men heeft zelfs goede hoop, dat die toto reeds bij het begin van de nieuwe kompetiti, dus eind augustus, zal kunnen starten.

Doch dit even terzijde. Wij keren terug tot het Olympisch Comité. Toen dan na de oorlog alom sterk de behoefte werd gevoeld aan een overkoepelend orgaan, dat zich namens allen zou kunnen mengen in de algemene wederopbouw, toen werd men het er vrij snel over eens, dat het weinig zin zou hebben een nieuwe organisatie in het leven te roepen, terwijl men toch al over iets dergelijks beschikte. Na enige aarzeling zwichtte het NOC voor de talrijke verzoeken naast de zuiver Olympische taak ook nog deze nieuwe taak op zich te nemen.

Uiteraard bracht dat voor het NOC een zeer grote uitbreiding van de werkzaamheden met zich. Er moest nieuw personeel worden aangesteld en daarom was een van de voorwaarden, dat de gezamenlijke sportbonden voor de nodige gelden zouden zorgen. Wat daarvan in de praktijk terecht is gekomen, weet men nu wel uit vorige brieven. De kontributie van de bonden bleef dezelfde als voor de oorlog en natuurlijk was deze ontoereikend. Toen werd de gedachte geboren, die men nadien „het dubbeltje voor het NOC" zou noemen. Het NOC verzocht namelijk de bonden beleefd doch dringend van elk aangesloten lid per jaar een dubbeltje te vorderen ten bate van het werk van het NOC als overkoepelend orgaan. Er waren ruw gerekend een miljoen sportbeoefenaars en dat betekende derhalve een bedrag van honderdduizend gulden. Hoe weinig is daarvan evenwel terecht gekomen en hoe lang heeft het niet geduurd, aleer de bonden er toe konden besluiten hun leden in die zin te adviseren. Vrijwel elke bond overwoog immers gretig, dat hij voor zichzelf ook wel graag de kontributie met een dubbeltje zou verhogen!

Intussen zat het NOC met een kostbaar apparaat en slaagde het er geen enkel jaar in de begroting sluitend te maken. Olympische en andere gelden liepen dooreen en zelfs kon de opbrengst van de Olympische Dag in het Amsterdamse Stadion niet meer geheel worden toegevoegd aan het fonds voor de Olympische Spelen. Aldus werd het NOC een manusje-van-alles en werd de oorspronkelijke Olympische taak een bijzaak.

Alle sportbonden konden lid zijn en hadden stemrecht, dus ook voor zuiver Olympische aangelegenheden. Het besluit na de Hongaarse affaire in 1956 niet naar Melbourne te gaan, ofschoon alles reeds was geregeld en het vliegtuig bij wijze van spreken al klaar stond, werd weliswaar met algemene stemmen genomen, doch daarbij waren ook de stemmen van de bonden, die met de Olympische Spelen totaal niets te maken hadden.

In hoeverre dat er toe heeft bijgedragen, dat het NOC zich op zijn oude taak heeft bezonnen, is niet bekend. Evenmin is bekend, of het IOC nadere inlichtingen heeft gevraagd en op grond van wat men een onregelmatigheid zou kunnen noemen, het NOC heeft gewezen op het enige doel van zijn bestaan, namelijk de verantwoordelijkheid jegens het IOC op zich te nemen voor de afvaardiging naar de Olympische Spelen.

Hoe het ook moge zijn, feit is, dat nadien de behoefte aan het licht is getreden aan een federatieve organisatie, die de gehele Nederlandse sportwereld moest omvatten. In feite betekende dit weinig meer dan een overdracht van zekere werkzaamheden van het NOC aan een nieuwe organisatie.

Over die nieuwe organisatie schreven wij reeds in een vorige brief. Zij is inderdaad tot stand gekomen. Zij heeft personeel overgenomen van het NOC en zij is gehuisvest in het gebouw van het NOC in Den Haag. Zij krijgt de beschikking over het NOC-dubbeltje en bezit verder geen duit. Het is de KNVB, die voor de eerste fondsen heeft gezorgd. Na de pompeuze oprichtingsvergadering in januari van dit jaar heeft het publiek van dit Federatie niets meer vernomen, zodat wij wel moeten aannemen, dat zij verder in stilte werkzaam is.

Intussen betekende die oprichting van de Federatie, dat het NOC zich had teruggetrokken in zijn Olympische isolatie. Voor de oorlog werd men alleen in de jaren, waarin Olympische Spelen werden gehouden, herinnerd aan het bestaan van het NOC. Dan immers moest het NOC zich wel tot het publiek wenden met de bede om geld en moest dat NOC een keuze doen uit de door de verschillende bonden voorgedragen kandidaten voor deelneming aan de Spelen. Dan moest het NOC een chef de mission aanwijzen, kortom, dan moest het NOC alles doen, dat met de Spelen in enigerlei verband stond. Na de Spelen verdween het NOC dan weer voor drie jaren in de vergetelheid.

De reglementen van het IOC veroordelen de nationale Olympische comité's tot deze uiterst bescheiden rol in het sportleven. Zo'n comité behoort boven alle partijen te staan en dat kan alleen, indien het zich verder met de sport niet inlaat. Een overkoepelend orgaan kan zo'n comité dus nooit zijn, want alleen die sportbonden kunnen lid zijn, die een Olympische tak van sport vertegenwoordigen.

Het NOC is daarom niet alleen teruggetreden uit het Nederlandse sportleven, maar heeft ook nog aan de meeste leden een briefje geschreven, waarin dank werd betuigd voor de samenwerking, maar waarin tevens stond te lezen, dat verder kontakt niet meer mogelijk was.

Met andere woorden, het NOC heeft thans nog slechts achttien leden. Over Olympische aangelegenheden zullen in het vervolgen weer alleen bonden stemmen, wier tak van sport op het Olympische programma prijkt. Tezamen vormen die achttien bonden als het ware het bestuur, dat de dagelijkse gang van zaken bij de Olympische voorbereidingen in handen heeft gesteld van een dagelijks bestuur, bestaande uit vijf personen. En reeds heeft dat nieuwe NOC weer als van ouds een grote verloting georganiseerd, teneinde over de gelden te kunnen beschikken, die men volgend jaar nodig heeft voor de afvaardiging van een Nederlandse ploeg naar Squaw Valley en Rome. Mogelijk en hopelijk zal in die behoefte ook de voetbaltoto een en ander kunnen bijdragen!

B. M. Schilperoort

Eric de Noorman - De verloren Viking

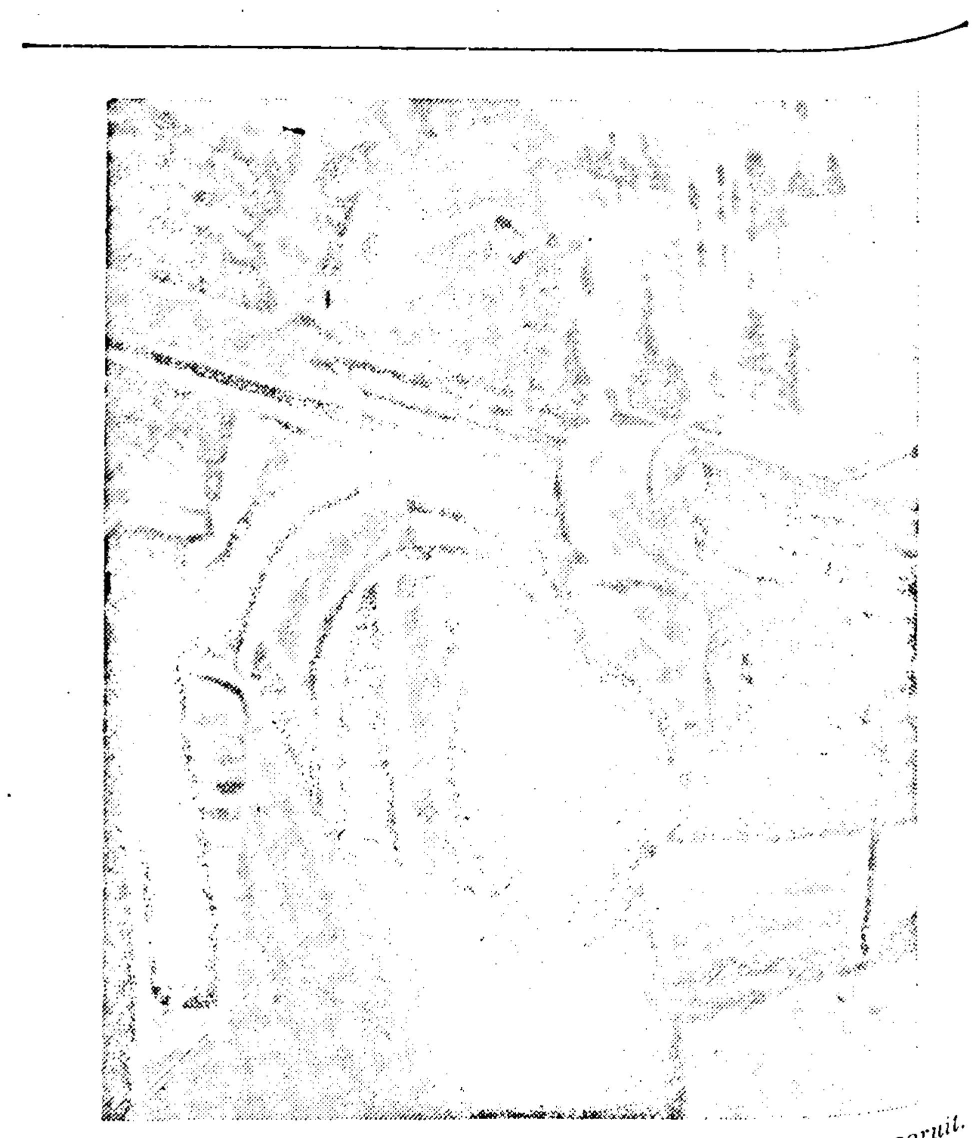

18—45 Dichtbij elkaar schuifelen Eric en zijn kleine troepjee op handen en voeten door het moeras in de richting, welke de onbekende krijger hun gewezen heeft. Achter hen sterven de geluiden van hun achtervolgers langzaam weg. Zodra zij zich veilig wanen voor de spiedende ogen van Yalah's krijgers, richten zij zich op, om gebukt lopende de tocht voort te zetten.

Het duurt niet lang of ze zien inderdaad een reusachtige dode boom voor zich, als een spookachtige silhouet afstekend tegen de grauwe morgenhemel. Bij hun nadering duiken enkele donkere gedaanten uit de struiken op. Geschrokken staat Eric stil, maar dan herkent hij hen, het zijn krijgers van Mohaka. Ook zij blijven door een geheimzinnige redder opgevangen en hierheen geleid te zijn.

„De vreemde krijger noemde zich een „Broeder van de Nacht", zegt een der mannen. „Hij beloofde terug te komen met meer krijgers van onze stam, die hij nog zou pogen te redden".

Hoewel Eric het eigenlijk een vreemde geschiedenis vindt, besluit hij toch op de terugkeer van hun geheimzinnige helpers te wachten. En zo verstrijken de uren, doch de geheimzinnige krijgers keren niet weer. Maar door het dichte riet sluipen krijgers van Yalah op de troep wachtende onder de boom toe.....

De Olympische winterspelen werpen reeds hun schaduw vooruit. Deze deelneemster „in spe" kijkt de toekomst echter hoopvol tegemoet (foto U.S.I.S.)

Biografiën van C.O.P. kandidaten

De C.O.P. zond ons de volgende levensbeschrijvingen van haar kandidaten voor de Eilandsraad verkiezingen:

No. 3. **Pieter van der Hoeven** werd 17 februari 1914 te Amsterdam geboren. In 1932 slaagde hij aan de Hervormde Kweekschool aldaar voor het onderwijzersexamen en behaalde achtereenvolgens verschillende onderwijsbevoedheden w.o. de middelbare wiskundeakten K. I. en K.V. Na mobilisatie, oorlogsdagen en krijgsgevangenschap kwam hij in 1946 naar Curaçao als onderwijzer aan de H. J. A. Schroederschool. Na enige tijd verbonden geweest te zijn aan het propaganda werk van de Protestante Gemeente Emmastad wijdde hij zich vanaf 1947 aan de Antilliaanse politiek. In 1948 was hij medeoprichter van de Curaçaose Onafhankelijke Partij, welke partij hij steeds als secretaris gediend heeft. Al spoedig behoorde hij tot de medewerkers van het Weekblad Curaçao, waarin hij doordringende analyses gaf van hetgeen zich in de Antillen op staatsrechtelijk terrein afspeelde.

In 1950 werd hij gekozen als Statenlid voor de C.O.P., welk ambt hij nog steeds bekleedt.
In de Staten heeft hij bekendheid verworven als een volksvertegenwoordiger, die met grote scherpte de in behandeling zijnde ontwerpen bestudeerde en die niet afliet in het openbaar zijn ideeën te verdedigen. Talloze van zijn amendementen werden, na hevige strijd soms, aangenomen en drukken blijvend hun stempel op onze wetgeving.
Hij is gehuwd en heeft drie kinderen, allen studerend op Curaçao.

No. 11. **Philip Joseph Evertsz** werd op 3 september 1909 te Curaçao geboren. Na hier de lagere school doorlopen te hebben volgde hij met goed gevolg in Nederland de H.B.S. Aan de Economische Hogeschool te Rotterdam behaalde hij zijn candidaatsexamen. In 1937 werd hij benoemd tot Secretaris van de Kamer van Koophandel op Curaçao. Gedurende de oorlogsjaren was hij voor enige tijd werkzaam bij de Incu. In 1947 werd hij benoemd tot hoofd van de Toeristen Commissie alhier. Sinds 1953 heeft de Heer Evertsz voor de C.O.P. zitting in de Eilandsraad van **Curaçao**.

Van de talrijke functies die Philip Evertsz bekleedde of nog bekleedt mogen genoemd worden: lid van de Spaar- en Beleenbank; lid van de Curaçaose Hypotheekbank; secretaris van de Directie van Hotel Intercontinental; secretaris van het Centraal Toeristen Comité etc. etc.
Hij is gehuwd en heeft drie kinderen waarvan er twee op Curaçao studeren en de oudste in Jamaica zijn opleiding ontvangt.

Booi beter bekend als Walter Booi, beter bekend als Walter Booi, werd op 25 maart 1911 te Kralendijk Bonaire, geboren. Enige jaren bracht hij door op het Gymnasium in Nijmegen, doch moest om gezondheidsredenen terugkeren en behaalde het Mulo-diploma aan het St. Thomas College op Curaçao.
In 1934 trad hij in dienst bij de C.P.I.M. alwaar hij het tot een leidende functie wist te brengen. Zijn sociaal gevoel deed hem, naast zijn officiële werkkring, deelnemen aan het verenigingsleven. Zo werd hij medeoprichter van de V.G.K.S. en bekleedde daarin in de beginperiode verschillende bestuursfuncties. Hiernaast was hij geruime tijd bestuurslid van de Curaçaose Consumenten Vereniging, van de Societeit Asiento en van het Oranjecomité Emmastad. Verscheidene keren werd hij gekozen als lid van de Adviescommissie van employé's van de CPIM. Zijn belangstelling voor Bonaire verflauwde intussen niet. In de crisisjaren van 1931 tot 1933 heeft hij zich ingezet om de werkloze bevolking, en in het bijzonder de jongeren, door nuttige ontspanning geestelijk op peil te houden. Een van de resultaten van zijn werk aldaar was de oprichting van de Voetbalbond omstreeks 200 spelers verdeeld over 8 clubs omvattend.
Hij is gehuwd en heeft 2 kinderen.

No. 14 **Everhardus Jacobus van Romondt** werd op 11 september 1908 op Curaçao geboren. Hij was leerling van de Hendrikschool, vertrok naar Nederland, doorliep in Den Haag de H.B.S. en studeerde daarna geneeskunde in Leiden. Na zijn artsexamen kwam hij in militaire dienst en maakte als Officier van Gezondheid de inval van de Duitse troepen in de Peel nabij mee. Na de capitulatie werd hij gedemobiliseerd en vestigde zich als arts in Den Haag. De bevrijding van Nederland deed hem wederom in militaire dienst treden thans als voorzitter van een keuringsbureau.
Begin 1946 kwam hij op Curaçao terug, alwaar hij enkele jaren de medische praktijk uitoefende om daarna over te gaan in overheidsdienst als schoolarts. In de Regering-Gomez beheerde hij de portefeuille van Sociale Zaken en Volksgezondheid, welke functie hij wegens ziekte moest neerleggen.
Na Inspecteur van Volksgezondheid te zijn geweest, moest hij tenslotte toch met ziekteverlof naar Nederland. Op de terugreis naar de Nederlandse Antillen bereikte hem het verzoek zitting te nemen in het Kabinet Jonckheer en wel voor Economische Zaken en Welvaartszorg. In deze periode vielen de voorbereidingen voor de Welvaartsplannen voor de Bovenwinden en Bonaire, waarvoor hij o.a. enige tijd in Nederland verbleef ter bespreking van financiële hulp en het uitzenden van deskundigen.

Het bekende conflict aangaande de uitzettingszaak-de Wit noopte hem einde mei 1957 tot afreden als minister, waarna hij zijn taak als inspecteur wederom opvatte.

Van de C.O.P. is hij vanaf de oprichting lid geweest, sinds enige jaren is hij daarvan voorzitter.
Hij is gehuwd en heeft twee kinderen, waarvan de oudste thans in Nederland studeert.

No. 16 **Willem de Boer** werd op 1 februari 1914 geboren in het plaatsje Lollum in Friesland. Na de lagere school doorliep hij het gymnasium waarvan hij zowel het diploma A als het diploma B wist te behalen. Van de Vrije Universiteit van Amsterdam studeerde hij in de wis- en natuurkunde en in de filosofie en deed in deze vakken zijn doctoraal examen. Van zijn militaire diensttijd is wel het interessantste, dat hij als reservekapitein van 1946 tot 1949 in Suriname gedetacheerd is geweest, waardoor hij reeds toen kennis maakte met het leven in de tropen. In die tijd was hij tevens docent aan de Geneeskundige School te Paramaribo. Zijn docenten loopbaan bracht hem achtereenvolgens aan de Christelijke N.B.S. te Dordrecht, aan de Rijks H.B.S. te Drachten, aan de Chr. H.B.S. te Amsterdam en het Gereformeerd Gymnasium te Leeuwarden. De Heer de Boer is thans leraar voor wiskunde aan het Peter Stuyvesant College alhier. Door zijn stuwkracht wist hij de oprichting van Christelijke scholen op Curaçao te bevorderen. Hij is gehuwd en heeft vijf kinderen.

No. 18 **José M. Skoop** werd op 2[illegible] september 1922 op Curaçao geboren.

Hij doorliep het Sint Thomas College, doch was er zich al spoedig van bewust, dat hij een vak moest leren om vooruit te komen. Dit deed hij dan ook en wel aan de R.K.-Ambachtsschool, alwaar hij het diploma verwierf voor electrotechniek en instrumentmaken. Hiermee niet tevreden bekwaamde hij zich in de radiotechniek en wist het diploma te verkrijgen van de Sprayberry Academy of Radio (U.S.A.)
Vanaf 1950 voelde hij zich aangetrokken tot de politiek, waaraan hij meer en meer actief ging deelnemen. Voor hem, die niet steunen kon op een academische opleiding, was het vaak moeilijk zich staande te houden tegen de aantijgingen van politieke tegenstanders. Het sneuvelen van een zijner autoruiten gedurende een politiek dispuut, deed hem slechts met des te meer ijver opkomen voor zijn opvattingen.
Dat de heer Skoop zich evenwel niet alléén vijanden maakte, blijkt wel uit zijn deelnemen aan diverse sportverenigingen, waarvan wij slechts SITHOC noemen.

Als zakenman en radiotechnicus slaat hij zich door het leven; levendig, soms fel, maar nu en dan onverwacht filosoferend over mensen en toestanden op zijn geliefd eiland. Onze kandidaat Skoop is gehuwd en bezit drie kinderen.

No. 20 **Willem Meijer** werd op 24 september 1898 geboren. Na enige jaren het onderwijs in het voormalig Nederlands Oost Indië gediend te hebben kwam hij naar Curaçao waar hij sedert 1941 Directeur van de A.M.S., nu de openbare H.B.S. het Peter Stuyvesant College is. Hij is plaatsvervangend lid van de C.O.P. voor de Eilandsraad en secretaris van de afdeling Curaçao van het algemeen Nederlands Verbond en bekend radiospreker o.m. over Simon Bolivar en zijn tijd.

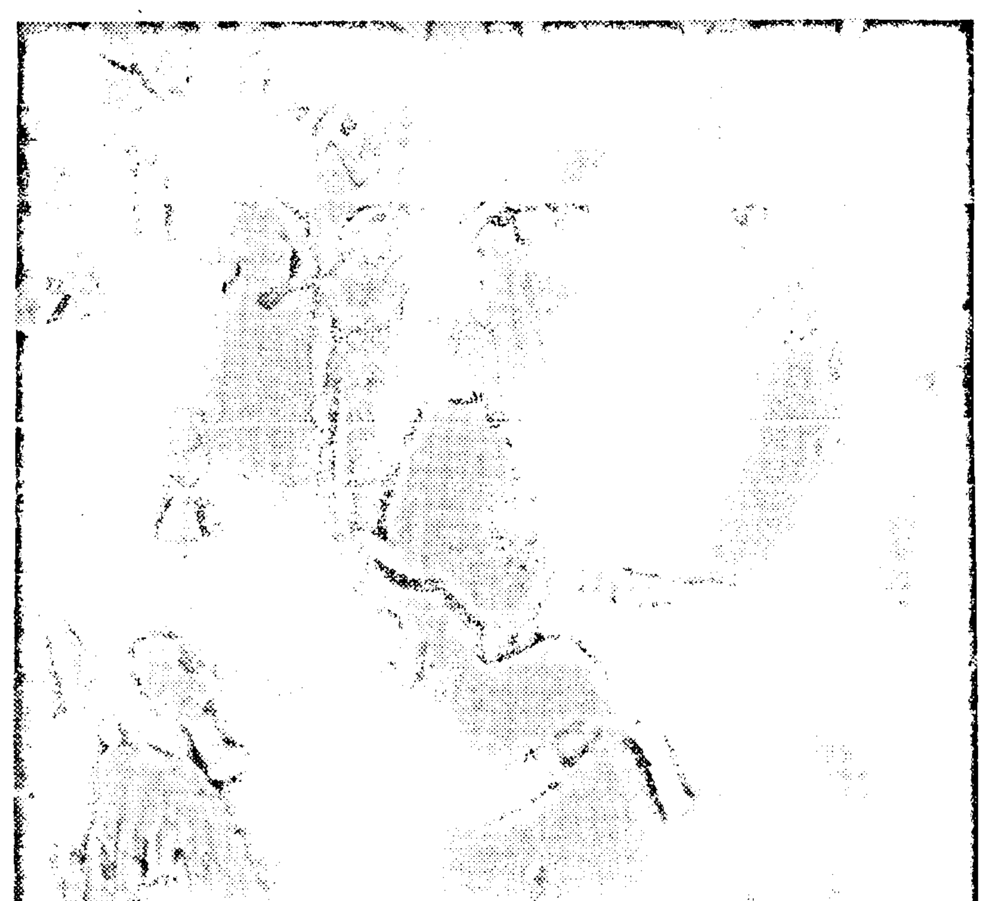
No. 22 **Christiaan van de Mark** werd 9 december 1897 geboren. Na vier jaar gevaren te hebben bij de Nederlands Indische Tankstoomboot Maatschappij kwam hij in 1924 naar Curaçao, waar hij tot 1947 in verschillende leidende functies bij de C.P.I.M. werkte. Naast deze betrekking wijdde hij zich op allerlei manieren aan de belangen van Curaçao. Genoemd kunnen worden zijn voorzitterschap van de Curaçaose Pluimveevereniging; secretariaat van de Landbouwcentrale etc. Hij is bestuurslid van de Vereniging voor Dierenbescherming en sinds de oprichting lid van de C.O.P. Hij leidt thans het bekende landbouwbedrijf van Groot **Piscadera**.

Hollandse Nieuwtjes

● Soms lezen we ook wel een in het Katholieke Schoolblad en daarin vertelt men soms harde waarheden. Wat de voetballiefde betreft is het blad toch wel wat schools en sorober gesteld. Het verluidt dat ons land als gevolg van de opzweperij door pers en radio in de domste voetbalverdwazing verkeer. Toe, toe ● In de wielerwereld zit ook van alles weer niet zo lekker doch dat gebeurt daar wel meer. Nu blijkt dat Damen in de Ronde van Luxemburg moet starten terwijl hij contraktueel aan de Locomotief (die fabriek) verbonden is en dies voorbestemd voor de Ronde van Zwitserland. Met een tikkeltje [illegible]ocatie bokst hij het wellicht nog voor elkaar, maar we hebben er een zwaar hoofd in. ● Dinsdag j.l. begon in Zurich een internationaal schaaktoernooi t.g.v. het 150 jarig bestaan van de Schach Verein aldaar. Ook Donner neemt daaraan deel. Alvorens hij vertrok deelde hij mee dat als er meer voor hem is weggelegd dan de sterkste te zijn na Euwe dat dan in Zurich zal blijken. Eindigt hij niet op een der eerste vijf plaatsen dan gaat hij een teruggetrokken leven leiden. We zullen maar afwachten. ● Natuurlijk weten we niet of staatssecretaris Veldkamp weer terugkomt als zodanig, maar we denken van wel. We hebben tenminste gehoord dat Min. Zijlstra gezegd had dat hij zijn opvolger zou aanraden Veldkamp weer als staatssekretaris te vragen. Aangezien nu Min. Zijlstra opgevolgd is door Min. Zijlstra mogen we veronderstellen dat Min. Zijlstra het advies van Min. Zijlstra ter harte zal nemen, waarmee we maar willen zeggen dat U niet verbaasd behoeft te zijn als U niet gevraagd wordt als naaste medewerker van Min. Zijlstra. ● Het is echter toch wel goed te weten dat bovengenoemde staatssecretaris een biezondere hobbie heeft, nee niet tuinieren — alleen voor de zaterdagmiddag — maar koken. Zijn schoonouders vierden dezer dagen hun 40-jarige bruiloft en als kok is geëngageerd: Mhr. Veldkamp. Vertel het echter niet aan Uw vrouw want wie weet wat er dan nog boven Uw hoofd hangt. Dit blijft tussen ons.

● Niet alleen ons Curaçao heeft zijn millionair (zie La Prensa, een zeer lezenswaardig blad) ook Nieuwkoop heeft zijn miljoenenaffaire. Reeds dagenlang is mevr. van der Voorn van de kook. Ze kan geen oog meer dicht doen en ziet steeds maar de gulden schijn van enkele [illegible]onen. Het gerucht doet de ronde dat haar een grote erfenis wacht. Zelfs is er iemand van de Interpol geweest om te vertellen dat een verre neef of nicht in Canada (in het hartje van Amerika) de laatste adem had uitgeblazen en dat mevr. de enige erfgename zal zijn. De Hr. van der Voorn blijft ijskoud en denkt meer aan een grappenmaker, doch mevr. heeft het werkelijk te pakken. En Nieuwkoop maar praten. Mocht mevr. zo gelukkig zijn dan is haar geld al precies besteed en verdeeld. ● De aanhouder wint. Jaar op jaar brak de Baron de Vos van Steenwijk een lans voor het stoppen van de expressetrein naar het Noorden in Meppel. Zelfs deed de baron eens in een zeer onbezonnen ogenblik de eed, dat „hij zich niet zou verschonen, voordat zijn wens ingewilligd werd". Of deze eed nageleefd werd is ons niet bekend, maar Min. Aartsen beloofde hem laatst in de Eerste Kamer dat hij zijn zin zou krijgen, hoewel de excellentie deze toezegging met enige weemoed deed, aangezien een vast agendapunt zou komen te vervallen.

● Het spijt ons echter zeer, doch er komt een einde aan elk geschrijf evenals aan iedere week. Het is dan zover. Moge U een prettig weekend hebben en sterkte in het hokje maandag. Het is de enige dag in de zoveel jaar dat U zich belangrijk kunt gevoelen aangezien men om Uw stem zit te springen.

Het hoogtepunt van het Schotse bal te Londen was de deelneming van de koningin-moeder Elisabeth. Met veel plezier danst koningin Elisabeth aan de zijde van Lord Airlie een van de oude Schotse dansen.

Vier Europese luchtvaartmaatschappijen gaan „Europiar" oprichten

Parijs. — De vier Europese luchtvaartmaatschappijen Air France, Sabena, Lufthansa en Alitalia, die in Parijs besprekingen voeren over samenwerking, hebben besloten tot snelle stappen voor de oprichting van de grootste luchtvaartorganisatie ter wereld, de „Europair".

Eerder werd over de vorming van deze pool reeds overeenstemming bereikt. Volgens kringen, die in nauw kontakt met de conferentie staan, werden op de slotbijeenkomst slechts enige biezonderheden besproken.

De vier maatschappijen zullen hun transatlantisch vracht- en passagiersvervoer onderling verdeling en hun onderhoudsdiensten en de faciliteiten voor brandstofbijvulling over de gehele wereld samenvoegen.

Als geheel, zal „Europair" over 35.000 mensen en een vloot van meer dan 250 vliegtuigen beschikken. Er werd echter in Parijs de nadruk op gelegd, dat de deelnemende maatschappijen haar autonomie zullen behouden.

Het doel van deze samenvoeging is de kosten, die de transatlantische diensten met straalvliegtuigen met zich brengen, op te vangen.

Raul Castro:

Cuba exporteert geen revoluties

Havana. — Naar aanleiding van berichten volgens welke Cubanen pogingen zouden doen om in Guatemala te landen, werd in regeringskringen in Cuba opgemerkt, dat men daar niets van wist. Men veroordeelt iedere poging tot inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een ander land.

Raul Castro, opperbevelhebber der strijdkrachten, merkte op, dat Cuba geen revoluties exporteert.

De Organisatie van Amerikaanse Staten is officieel niet door de regering van Guatemala ingelicht over het gebeurde.

Het bier is weer best...

Willemstad. — Gistermorgen werd de pers uitgenodigd door de Firma J.A.J. Sprock voor een bijeenkomst in Hotel Curaçao. Deze bijeenkomst was belegd om een pas uit Nederland overgekomen nieuw sijsteem van het aftappen van gekoeld bier te demonstreren. Aan de hand van deze nieuwe manier kan men altijd het bier op de juiste temperatuur tappen en het is duidelijk dat zulk een sijsteem zeer grote voordelen heeft bij feestelijke gelegenheden.

Men tapt het bier en terwijl het door een cijlinder stroomt wordt het electrisch afgekoeld zodat het niet gemakkelijker kan.

Deze Unit komt in het Hotel Curaçao en zal in de toekomst met meerderen uitgebreid worden zodat men zulk een Unit bij feesten kan huren.

Na de demonstratie bood de heer Sprock, agent van Amstel, de aanwezigen een glas bier aan dat op deze wijze gekoeld was en iedereen was het er over eens dat het bier zo nog beter dan best was.

De proef op de som was daarmee overtuigend bewezen.

Aan de Persbroeders werd daarna nog een aandenken meegegeven.

Het Amstel bier is en marcha....

„De Enquêtecommissie is van oordeel..."

(Van een medewerker in Nederland)

Veertien jaar na de bevrijding, negentien jaar na de inval van de Duitsers in Nederland is de betekenis van heel wat oorlogsgeschriften, die aanvankelijk de aandacht trokken, verbleekt. Tot de werken echter, die stevig overeind blijven staan, behoren ongetwijfeld de verslagen van de Parlementaire Enquêtecommissie. Zoals men weet had de Enquêtecommissie de taak de door de oorlog veroorzaakte lacune in de parlementaire controle op het regeringsbeleid op te vullen. De vrucht van het parlementaire onderzoek, dat achtereenvolgens onder leiding stond van de heren mr. L. A. Donker, J. Schilthuis en Th. D. J. M. Koersen en dat bijna negen jaren geduurd heeft, is tevens geweest, dat er een document van uitzonderlijke historische waarde op tafel kwam te liggen.

De omvang van deze historische publicatie is zeer indrukwekkend: acht verslagen, die met de tekst van de verhoren erbij negentien folianten vullen, bijna 15.000 pagina's......... Maar wie leest dit alles? De typische democratische gebeurtenis van de parlementaire enquête — in ruim zestig jaar niet voorgekomen — kan eerst tot haar recht komen als men in brede kring kennis kan nemen van de resultaten. De verslagen zijn echter voor velen onbetaalbaar, voor weinigen doorworstelbaar en voor bijna niemand hanteerbaar. Het is dan ook een voortreffelijke gedachte geweest van H. C. Posthumus Meyjes, pol. soc. drs., om een overzichtelijke samenvatting te geven van de hoofdpunten uit deze zo uitgebreide stof.

Het realiseren van die gedachte moet verre van eenvoudig geweest zijn. De Enquêtecommissie schreef nu eenmaal niet om te boeien — zij moest een verslag uitbrengen. Er komen in de Enquêteboeken hoogst interessante paragrafen voor, maar men moet ze weten te vinden tussen vele uiteenzettingen, die de lezer van vandaag nu niet zozeer meer belang inboezemen. In de verkorte uitgave, getiteld „De Enquêtecommissie is van oordeel..." vindt men niet alle onderwerpen, die in het oorspronkelijke verslag zijn aangesneden, op een kleinere schaal terug. Gelukkig maar: er zou dan een ongenietbaar relaas in telegramstijl zijn ontstaan. De schrijver is daarentegen selecterend te werk gegaan. Hij is een objectief rapporteur, hij kritiseert nergens, hij blijft altijd zakelijk, maar hij durft wel te kiezen en zijn keuze getuigt van een goede greep op de stof. Elk van de acht delen van het verslag is met minstens een hoofdstuk in de samenvatting vertegenwoordigd, maar binnen dit raam heeft de auteur welbewust de ene kwestie laten vallen, de ander wat breder uitgemeten enz. De journalist, die telkens weer bij het verschijnen van een Enquêteverslag zelf heeft ervaren hoe moeilijk het was dit materiaal op een verantwoorde wijze te excerperen, kan dan ook alleen maar verklaren, dat drs. Posthumus Meyjes een goed, een zeer goed stuk werk heeft geleverd.

Een knappe samenvatting van negentien zware folianten

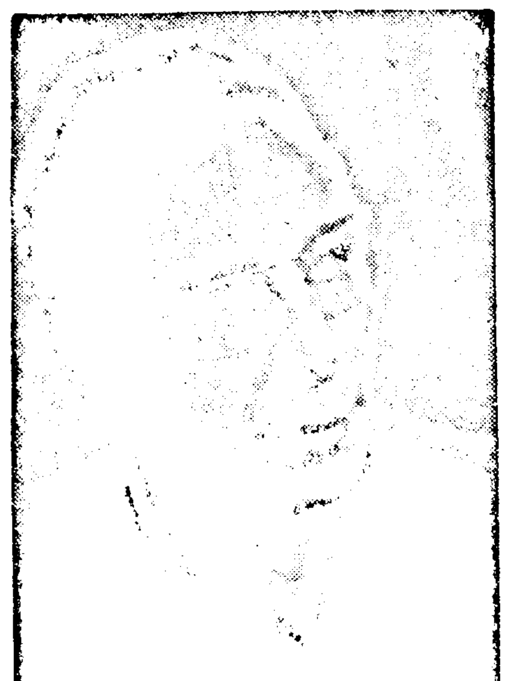

J. SCHILTHUIS

De auteur is er bij zijn selectie uitstekend in geslaagd enerzijds de veelzijdigheid en de diepte van het onderzoek te illustreren en anderzijds die onderwerpen goed uit de verf te laten komen, die het sterkst in de publieke belangstelling staan. In deze laatste categorie domineert boven alles de geschiedenis van het zogenaamde Englandspiel, het seinspel, waardoor enkele tientallen geparachuteerde agenten in handen van de Duitsers zijn gevallen. Zo de Enquêtecommissie ergens nuttig werk mee heeft gedaan, dan is het wel met de reconstructie en beoordeling van dit voor Schreieder c.s. helaas zo gunstig verlopen spel. Allerlei in de eerste jaren na de oorlog gelanceerde theorieën inzake opzet aan Britse zijde of verraad van Nederlandse of Britse kant bleken nadat de Enquêtecommissie gesproken had niet houdbaar. Deze zaak, die aan achtenveertig moedige mannen het leven heeft gekost, blijft intussen immer triest en na jaren herleest men nog altijd met verbijstering, dat in Engeland de ogen niet zijn opengegaan toen de gegrepen agent Lauwers een telegram wist door te geven, waarin driemaal de waarschuwing „caught" voorkwam...

Een onbegrijpelijkheid op een geheel ander terrein treft men aan in het chapitre, dat het algemeen hoofdkwartier aan de vooravond van de oorlog behandelt. Twee weken voor de inval waarschuwde generaal-majoor Sas, militair attaché te Berlijn, dat een Duitse pantserdivisie klaar stond om op te trekken in de richting van Den Bosch. Deze belangrijke informatie is inderdaad in Nederland aangekomen, doch ze is niet doorgegeven aan generaal Winkelman.... Het is maar een detail uit een lang verhaal en we weten nu wel, dat de loop der dingen toch niet gestuit kon worden, maar men neemt er achteraf toch nog altijd met enige verbazing kennis van.

In de samenvatting van drs. Posthumus Meyjes komt bij alle beperking toch nog een veelheid van onderwerpen en gebeurtenissen aan de orde: van het Venlo-incident en het bombardement van Rotterdam tot en met het optreden van het Militair Gezag en de strijd om de arrestatie van politieke delinquenten. Een bijzonder belangwekkend onderdeel vormt de beschrijving van de terugkeer naar Nederlands-Indië. Men zal zich herinneren, dat de Enquêtecommissie het fiat van de Kamer heeft gekregen om haar onderzoek betreffende het beleid inzake de overzeese gebiedsdelen niet af te maken. Maar de moeilijkheden bij de terugkeer naar Nederlands-Indië geven reeds een zeer verhelderend beeld van de uiterst moeilijke situatie, waarvoor ons land kwam te staan bij de capitulatie van Japan. Die capitulatie viel samen met een wijziging van de commandogebieden in Azië, waardoor het toenmalige Nederlands-Indië voor verantwoordelijkheid kwam van de Engelsen, die niet gereed waren voor het vervullen van hun taak. Het zou te simplistisch zijn de verdere gang van zaken geheel op deze samenloop van omstandigheden terug te voeren, maar dat de houding van de Engelse autoriteiten en met name van generaal Christison de zaak er voor de Nederlanders niet gemakkelijker op gemaakt heeft, is wel zeker.

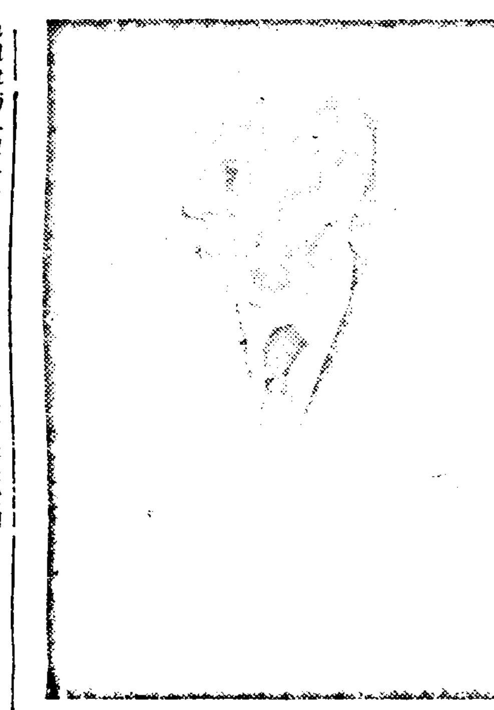
TH. D. J. M. KOERSEN

De opvattingen van de Nederlandse hoofdfiguren in dit belangrijke stuk geschiedenis — de heren Gerbrandy, Schermerhorn, Van Mook, Van der Plas en Helfrich — komen uit de samenvatting duidelijk naar voren. Men kan in het algemeen zeggen, dat voor de geïnteresseerde buitenstaander een van de grootste aantrekkelijkheden van de Enquêteverslagen hierin bestaat, dat alle Nederlandse hoofdpersonen uit de oorlogsjaren (plus nog een respectabel aantal bijfiguren) er sprekend in optreden. En wel sprekend in verhoren, hetgeen nog iets anders is dan sprekend voor de tribune. Het is niet zo heel erg nobel, maar de lezer kan er zich nogal eens mee vermaken wanneer hij zekere grootheden op hun nummer gezet ziet. Doch dit nu daargelaten — de sterk aanwezige menselijke factor geeft de Enquêterapporten kleur en leven. Drs. Posthumus Meyjes heeft hier en daar gedeelten van de verhoren letterlijk overgenomen. Men zou graag hebben gezien, dat hij het nog vaker had gedaan, maar het bestek van zijn boek liet dit kennelijk niet toe. Uit de verhoren (die in het oorspronkelijke verslag een kleine 9000 van de bijna 15000 pagina's in beslag nemen) zou trouwens een geheel aparte publikatie op te bouwen zijn: een reeks portretten van belangrijke figuren uit de oorlogsjaren.

Een figuur als generaal Kruls bijvoorbeeld, die op een gegeven moment de hele regering praktisch in z'n zak stak, wordt in de grote rapporten en ook in de samenvatting scherp getekend. De Enquêtecommissie verwijt hem insubordinatie, doch zegt, dat de regering, die hem niet wees waar hij moest staan, nog groter schuld treft. Het komt eigenlijk nooit voor, dat men dergelijke dingen zo volledig uit de doeken gedaan ziet en het is dan ook nogal politiek-pikant.

Dit laatste geldt mede voor hetgeen er naar buiten komt over de verhoudingen in de ministerraad. Men moet hierbij echter wel in het oog houden, dat de meningsverschillen, die zich altijd in een kabinet kunnen voordoen, in gewone tijden veel meer binnenskamers blijven. Er is in het ministerie-Gerbrandy veel geharrewar geweest, bijzonder veel zelfs, maar „Londen" komt er extra zwart op te staan omdat de enquête-achteraf in zekere zin meer geeft dan de lopende controle van het parlement in normale omstandigheden. De Enquêtecommissie mocht aan ministers en oud-ministers geen vragen stellen over beraadslagingen binnen de ministerraad, maar zij kon zich wel bezig houden met de besluiten door het kabinet en met de gronden, waarop die besluiten berustten. Met name over die gronden mochten wel vragen gesteld worden en het stond de kabinetsleden vrij de commissie uit eigen beweging in te lichten over beraadslagingen in de ministerraad, hetgeen zij dan ook gedaan hebben, de een meer, de ander minder. Bovendien heeft de Enquêtecommissie gebruik gemaakt van de in het dossier-De Geer aanwezige uittreksels uit de notulen van de ministerraad.

De opmerkelijkste van alle Londense figuren was zonder twijfel professor Gerbrandy. Hij is, om het getuigenis van jhr. mr. Michiels van Verduynen te citeren, een grote figuur voor Nederland geweest en wij zijn hem in dat opzicht veel dank verschuldigd, maar hij was tevens een man, met wie wel heel veel mensen ruzie hebben gekregen. Hij maakt een niet weinig eigenzinnige indruk en dat hij uitmuntte door tact kan zeker niet gezegd worden. Hij had „de prettige gewoonte om bepaalde dingen met beeldende uitdrukkingen onvergetelijk te maken," aldus een verklaring van mr. Van Heuven Goedhart. Tegen laatstgenoemde zei hij na het ontslag van mr. Burger: „je weet, deze man was een luis in mijn pels".... Overigens heeft de heer Van Heuven Goedhart nadat hij — nota bene zonder dienaangaande door prof. Gerbrandy vooraf te zijn ingelicht — zijn congé als minister

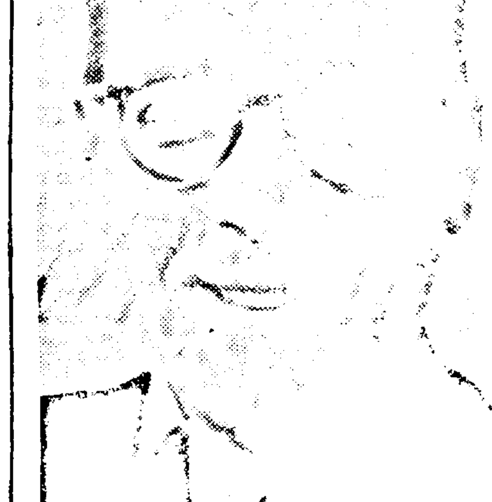

PROF. mr. P. S. GERBRANDY

had gekregen, nog een onaangename affaire met de voorzitter van de ministerraad te verwerken gekregen. Prof. Gerbrandy gaf namelijk opdracht, dat te Oisterwijk — het was najaar '44, het zuiden des lands was reeds bevrijd — de bureaus van de uitgerangeerde minister opengebroken moesten worden. Deze order werd te laat ingetrokken: de „inbraak op hoog bevel" is inderdaad geschied. We zeiden reeds, dat het Enquêtemateriaal pikante details bevat.

Het bevat daarnaast voor de geschiedschrijving belangrijke notities over personen, die tot de tegenpartij behoorden. Daar is bijvoorbeeld — om nog even naar het England-spiel terug te keren — de weergave van een gesprek, dat mr. H. W. van Doorn, destijds advocaat-fiscaal bij het Bijzonder Gerechtshof te Den Haag gevoerd heeft met de verrader Van der Waals op de dag voor diens executie en de visie van Rauter op Schreieder en het seinspel, weergegeven door de procureur-generaal, mr. H. R. de Zaaijer, die op Rauters verzoek zijn executie heeft bijgewoond en de laatste dagen en nacht daarvoor bij hem is geweest.

Het ligt allemaal wel ver achter ons, maar vooral in de meidagen, die herinneren aan bezetting en bevrijding, zijn deze dingen het herlezen waard. Juist nu men beter afstand kan nemen van de jaren '40-'45 gaat men het objectieve oordeel van de Enquêtecommissie nog meer waarderen. Met het openleggen van haar overstelpende hoeveelheid materiaal heeft drs. Posthumus Meyjes zeer verdienstelijk werk gedaan. „De Enquêtecommissie is van oordeel..." is een uitgave van Van Loghum Slaterus-Meulenhoff, Arnhem-Amsterdam.

MR. L. A. DONKER

LEZERS LUCHTEN HUN HART

COP-pige propaganda

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

COP pamflet nummer 1, 29 april 1959 over de KVP:
"aanleunen tegen de D.P."
COP advertentie in de dagbladen dd. 22 mei 1959 over de KVP:
"dit geïsoleerde groepje"

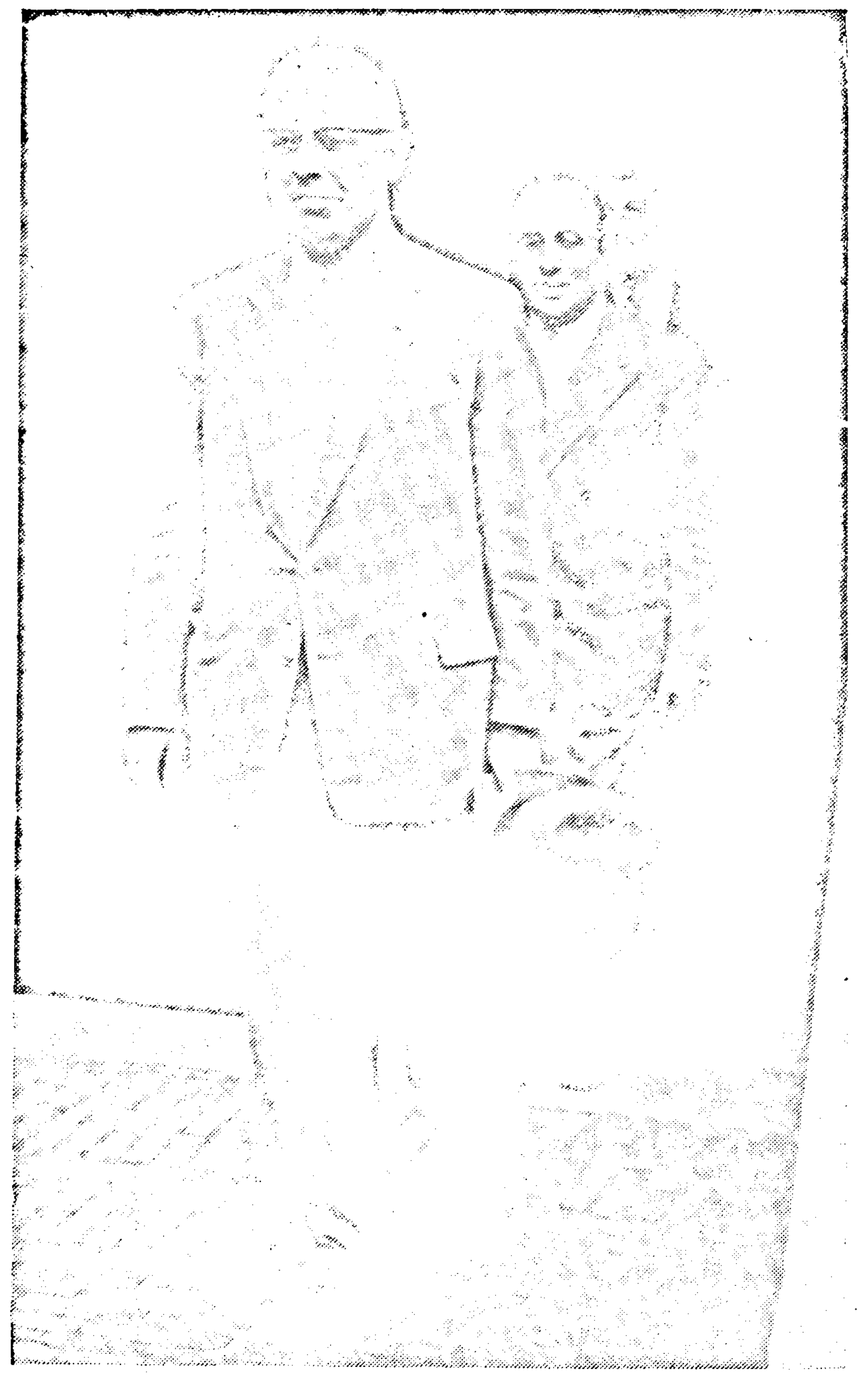
Is dat dan geïsoleerd aanleunen?
COP pamflet nummer 2, 9 mei 1959:
"De DP en KVP hebben 3 van de 5 gedeputeerden in het bestuurscollege"
KVP candidaat Wagemans, in de dagbladpers: Volgens art. 47 der eilandenregeling behoort tot het Bestuurs**college de**
"Gezaghebber lid, tevens voorzitter."
COP pamflet nummer 4 23 mei 1959:
"Want de DP en de KVP hebben in de Raad samen de meerderheid"
Waarom dat dan niet direct gezegd en eerst het Bestuurscollege (minus Gezaghebber) er bij gesleept?
Candidaat Wagemans:
"De meerderheid (in Bestuurscollege) bestaat dus uit vier stemmen en niet uit drie, zoals pamfletschrijver het voorstelt."
COP pamflet nummer 4:
"In de **Raad** stemt de Gezaghebber niet mee."

Wie had dat dan beweerd?

KVP Koerier nummer 1, 16 februari 1959:
"Het dagelijks bestuur van het eilandgebied, ofwel het Bestuurscollege."....
"Waar dit door de Eilandsraad benoemde **Bestuurscollege**, op Curaçao bestaande uit Gezaghebber en 5 Gedeputeerden, onder meer tot taak heeft het voorbereiden van al hetgeen in de Eilandsraad ter overweging en beslissing moet worden gebracht; **het uitvoeren** der besluiten van de Raad;......"
COP pamflet nummer 4:
"De KVP propaganda gooien wij overigens altijd zo snel mogelijk in de sushibak". (!) De Raad is n.l. **zèlf** uitvoerend orgaan" (sic!)

Had de Koerier maar goed gelezen, dan was U dit, "na 12 jaar ervaring in de Antilliaanse politiek" bespaard gebleven.

G. G. Lips

Voor de laatste maal heeft het oude kabinet vergaderd en glimlachend verlaat Minister President Beel het gebouw, gevolgd door Min. Cals.

VALSE MUNT

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

De NVP blijkt plotseling voorzien te zijn van een, wat zij noemen „Nederlandse Werkgroep NVP", welke het nodig vond om ook een duit in het zakje te doen. Daar zou geen bezwaar tegen bestaan (wij houden van eerlijke en open discussie) ware het niet dat de kiezers **valse munt** wordt gepresenteerd, door de tendentieuse wijze van schrijven zoals o.m. in het artikel „Antwoord aan mijnheer M." in de „Amigoe di Curaçao" dd. 16 mei j.l.

Niet mijnheer M. wordt in een hoek gedrukt, doch men doet een poging gedeputeerde van Onderwijs E. J. Morkos, Voorzitter van de KVP op te laten draaien voor zaken waar hij part noch deel aan heeft ofwel niet de medewerking der andere partijen of de benodigde gelden verkreeg.

De Nederlands-Surinaamse Commissie heeft de moeite genomen een aantal gegevens bijeen te zamelen om het onderwijsbeleid in het juiste licht te stellen.

De eerste vraag was:

„Mijnheer M., waar bleef de door de KVP gewenste gelijkstelling van Openbaar en Bijzonder Kleuteronderwijs?"

Deze gelijkstelling is nog steeds een aangelegenheid van de Minister van Onderwijs en **niet** van Gedeputeerde! Wij weten echter méér: Gedeputeerde heeft aangedrongen op betreffende Landsverordening en deze is in concept gereed. Ook weten wij, dat de KVP Minister van Onderwijs onder het Gomez-bewind te kampen had met vooraanstaande NVP leiders, die niet alleen **tegen** gelijkstelling waren van het Kleuteronderwijs, maar óók tegen gelijkstelling Buitengewoon Lager Onderwijs en Nijverheidsonderwijs.

Het voorstel van KVP gedeputeerde om, met ingang van dec. 1957 de Kerstbonus óók uit te keren aan leerkrachten van B.V.O. ondervond felle tegenstand van NVP gedeputeerde J. Evertsz c.s. Eerst na dreiging met een politieke rel in de Eilandsraad, door gedeputeerde Morkos in zijn kwaliteit als raadslid te ontketenen, werd deze zaak in der minne geschikt en konden deze laaggesalarieerde leerkrachten ook een Kerstbonus in ontvangst nemen.

Door gedeputeerde Morkos is, twee maanden geleden, een voorstel aanhangig gemaakt voor herziening bezoldigingen bij het Kleuteronderwijs, maar tengevolge van het financieel „beleid" van gedeputeerde van Financiën, heeft het Bestuurscollege nog géén gelden kunnen vinden voor deze rechtvaardige maatregel, die ca. ƒ 200.000.— zal kosten.

Weet U nu de oorzaak, heren van de NVP werkgroep?

Ook het andere Onderwijs wordt op dezelfde wijze in bedoeld stuk behandeld.

Tot 1955 beheerde een NVP-er Onderwijs in het Bestuurscollege.

In dat jaar werd „Onderwijs" in een arrogante verklaring door de NVP afgewezen, waardoor de heer E. J. Morkos, die reeds gedeputeerde van Openbare Werken, Verkeer en Vervoer was geweest, die taak op zich nam, daar ze anders aan de D.P. zou zijn toegevallen! Weet U ook, dat dank zij het daarvóór gevoerde beleid, een der eerste taken van de KVP gedeputeerde was de figuur „leerkracht bij het Onderwijs op Curaçao" te rehabiliteren in de Eilandsraad. Leest de notulen van de Openbare Vergadering Begroting 1956, gehouden op 21 fbr., er maar eens op na om te zien, dat **alle** fracties, met uitzondering die der **KVP**, er een wel zeer cynische waardering op na hielden.

Als antwoord op de tweede vraag waar een noodlottig tekort aan lokaliteiten wordt gesuggereerd, mogen de cijfers van KVP Koerier nummer 5 dienen.

Dat er gesproken moet worden van een tekort aan nieuwe lokaliteiten komt omdat óók Morkos niet kan laten bouwen **zonder geld!** Wie echter aan twee extra millioenen kan komen, leze het aanbod in dezelfde Koerier in het antwoord aan een mijnheer M.

Wij weten echter, dat er nog **nooit** over eenzelfde periode, zoveel aan scholen is gebouwd als de vier laatste „Morkos-jaren"! en momenteel wordt er nog druk gebouwd.

Elke onderwijsman weet ook, wat het betekent, dat diverse grote **reparaties** aan Openbare zowel als aan Bijzondere scholen geheel ten laste van de Eilandskas zijn gekomen! Maar weten zij nog, dat de gehele NVP fractie van 9 man zich in juli 1957 inspande om de **noodzakelijke** voorzieningen (ƒ 110.000.—) op het gebied van scholenbouw tegen te gaan?

Als dat was gelukt, had men met **recht** van een noodlottig tekort kunnen spreken.

Wie hebben dit in de Eilandsraad tegered?

Wij weten, dat het werken in de richting ener reorganisatie van het L.O. een ministeriële taak is, doch dat Morkos ook hiervoor een commissie in het leven heeft geroepen. De spreiding der scholen wordt bevorderd en op de begroting 1959 zijn gelden voor een school op Brievengat gevoteerd, zodat deze school dit jaar wordt gebouwd.

De betaling der schulden aan het R. K. Bijzonder Onderwijs, die reeds jaren lopen, is inderdaad een teer punt, maar dan voor een partijganger der NVP (die nu niet meer in functie is) die zoveel had kunnen doen om de zaak te bespoedigen.

Van een scherpe controverse tussen Landelijke en Eilandelijke Inspectie is zelfs ons niets bekend. Hoe komt men aan deze bewering?

Wel weten wij, dat een bij de NVP welbekende leerkracht door gedeputeerde werd verdedigd en beschermd tegen een ongerechtvaardigd optreden zijdens Inspectie.

Het Openbaar Onderwijs is een gering en teruglopend percentage van het totale Onderwijs, de groep leerkrachten, uiteraard niet groot. ondervindt dus bij tijd en wijle meer moeilijkheden t.g.v. het tijdelijk onttrekken van waardevolle krachten, o.m. door verlof. Wij menen echter. dat ook leerkrachten hun verlof verdienen, en vinden het ergerlijk, dat uit onvermijdelijkheden valse munt wordt geslagen.

Natuurlijk zal er wel eens reden zijn voor een schoolhoofd om zich te ergeren, maar des te groter moet de ergernis van de gedeputeerde van Onderwijs zijn, wanneer schoolhoofden de moeilijkheden nog vergroten.

Is het overigens partijpolitiek om zovele punten niet te noemen? Wij herinneren aan:

Voorlopige Bezoldigingsregeling B.L.O. krachten.
Hoofdenmarges B.L.O. scholen.
Verstrekking beurzen met toepassing betere selectie.
Verbeterd systeem toezicht op bursalen.
Betaling voor aantekening diploma gymnastiek.
Opheffing G.L.O.-A scholen per 1 sept. 1956.

Verhoging vergoeding aan Bijz. scholen voor onderhoud klaslokalen werd na veel aandrang door gedeputeerde bij het Land bereikt.

Opheffing NVP maatregel, waardoor vierde-rangers in vaste pensioengerechtigde dienst kwamen.
Herziening bezoldiging praktijkleraren Ambachtschool.
Uitbreiding dezer school, **waardoor groei van 350 tot 480 leerlingen.**

Verdere uitbouw elementair vakonderwijs op Brakkeput van 60 tot 190 leerlingen.
Bijdrage van ƒ 68.000.— voor bouw van **Buitengewoon** Lager Onderwijsschool te Sta. Maria.
Aanvulling M.M.S. met H.B.S.
Instelling diverse commissies met gewichtige taken.
Afgeronde voorstellen, waaronder verhoging salaris kleuteronderwijzeressen.

Gedeputeerde van Onderwijs heeft steeds veel last ondervonden van de trainerende acties van Gedeputeerde van Financiën. Toegegeven dient te worden, dat deze ook overladen is met het werk van partijgenoot Kwiers, maar dit rechtvaardigt niet een politiek van „Houdt tegen, wat men van andere zijde wil doen.

De Nederlands-Surinaamse Commissie van de KVP.

BEZORGD

(buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Geachte Redactie

Het naschrift van de Redactie op het ingezonden artikel in Uw editie van Vrijdag 11. welk ingezonden artikel ondertekend was door de Nederlands Surinaamse Commissie der K.V.P., WAS Raak. We zijn het roerend met U eens dat er plannen bestaan voor een alliance tussen D.P. en K.V.P. Maar bent U niet bezorgd dat U dezelfde kant opgaat als de BEURS?

een amigoe van de amigoe,
J.S.

MET OPEN VIZIER

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Geachte Redaktie,

In een advertentie in Uw blad las ondergetekende, dat enkele katholieke Nederlanders menen te moeten waarschuwen tegen stemmen op de K.V.P. omdat er een betere katholieke partij is, die dit predicaat zou verdienen. Zouden deze heren misschien datum en nummer van de bisschoppelijke brief willen noemen waarin de N.V.P. gerechtigd wordt om het predicaat „katholiek" te voeren en dus mag spreken van kathotieke partij.

De heren weten toch zeker dat een vereniging alleen het predicaat katholiek mag voeren, wanneer die vereniging kerkelijk is goedgekeurd? Helaas zal men dit bewijsstuk niet kunnen produceren.

Wat de 4e plaats op de KVP lijst betreft, ondergetekende wist bij het aanvaarden van de candidatuur dat hij alleen gekozen kon worden met voorkeurstemmen (ca. 1050 stemmen) gezien het grote aantal Europese Nederlanders op Curaçao meende hij met een vierde plaats zeker genoegen te kunnen nemen.

Wanneer hij met voorkeurstemmen gekozen wordt zal hij zitting nemen en het algemeen belang, wat ook het belang van de Europese Nederlanders is, dienen.

Wat de samenwerking betreft: de KVP wil ten allen tijden samenwerken, met behoud van haar eigen zelfstandigheid, met mensen uit de NVP die voor de te verdelen functies bekwaam zijn, om de woorden van de advertentie te gebruiken.

Met dank voor de plaatsing.

Hoogachtend,
A. G. L. Wagemans

ONDANKS 12 JAAR ERVARING

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

De in COP pamflet nummer 4 vermelde nonsens, anders kan men het niet noemen, loopt werkelijk de spuigaten uit. Aangezien er nog steeds kiezers zijn, die de heer van der Hoeven voor politicus verslijten, is het de hoogste tijd, dat ook deze kiezers de juiste voorlichting krijgen, al is het aan de vooravond van de verkiezingen.

Het heeft weinig zin om op **alle** onjuistheden en onwaarheden vermeld in dit pamflet in te gaan, dat zou ook teveel ruimte vergen in dit dagblad.

In de eerste plaats moet het mij van het hart, dat de heer van der Hoeven c.s. schijnbaar meer heil zien in losse flodders gericht op de KVP, dan in aanvallen te richten op haar grote vijand de D.P., immers 50% van het geschrevene gaat over en tégen die „slechte" KVP. Is de COP zo bang voor de KVP?

Op de uitdaging van de heer Wagemans om met bewijzen te komen, dat de KVP gesteld zou hebben, dat zij tégen incorporatie is, heeft de COP haar toevlucht moeten nemen in het verkondigen van onwaarheden, zoals wij van de COP leider(s) gewend zijn. Op de insinuatie van de COP schrijver, als zou de heer Wagemans de Gezaghebber de schuld hebben gegeven, wil ik hier niet ingaan.

De „heren" van de COP hadden beter gedaan de persoon van de Gezaghebber buiten hun kleingeestig geschrijf te houden.

„Als (de heer) Wagemans", het **de heer** kon er bij de COP schrijver niet meer van af blijkbaar, „eens iets meer van staatsrecht gaat leren, dan zal hij zien, dat de positie van de meerderheid van de raad heel andere consequenties heeft dan die van de Staten. De Raad is n.l. zélf uitvoerend orgaan en als de meerderheid „iets besloten heeft, komt het tot stand".

aldus de COP pamfletschrijver met een dozijn jaren ervaring......

Indien er iemand iets meer van de staatsrecht zou moeten leren, dan zijn dat toch wel in de eerste plaats de heren Pieter van der Hoeven c.s. aangezien zelfs „the man in the street" nog wel zoveel van staatsrecht weet, dat **niet** de Raad het uitvoerend orgaan is van het Eilandsbestuur, doch het Bestuurscollege.

Overigens hadden de heren COP schrijvers dit reeds kunnen lezen in de KVP Koerier nummer 1 dd. 16 februari 1959, en wel in het hoofdartikel getiteld „WAAR HET OM GAAT".

Edoch zoals de heren van der Hoeven c.s. beweren gooien zij de KVP propaganda zo snel mogelijk in de vuilnisbak, ofwel shushibak zoals zij dat ding noemen.

Haastige spoed is zelden goed heren!!!

Waar blijft echter de constructieve (voor Opbouw en Samenwerking) propaganda van de COP?
Waar blijft het actie-programma van de COP?

Wat heeft de COP vertegenwoordiger in de Eilandsraad gedurende de afgelopen 4 jaar gepresteerd? Welke voorstellen of initiatieven zijn gedurende deze jaren door deze COP vertegenwoordiger gedaan?

Gedurende mijn zittingsperiode als plaatsvervanger van Drs. B. M. Leito van maart tot october 1958 heb ik nooit enige activiteit bespeurd van die zijde!

De COP pamfletten en advertenties zijn slechts afbrekend geweest in tegenstelling tot die van de KVP. Ik releveer hier speciaal de KVP Koerier, welke door onze Hollandse en Surinaamse medewerkers wordt verzorgd, terwijl deze rijksgenoten ook in ander opzicht eendrachtig met ons samenwerken in het belang van Curaçao en haar inwoners.

Met dank voor de plaatsing,
H. M. van Delden

Het Cubaans Revolutionair Vakverbond en de Internationale Vakverenigingen

De Confederación de Trabajadores Cubana Revolucionaria zond ons afschrift van het volgende schrijven dat door haar gericht is aan de Administratieve Raad van de O.R.I.T (Organización Regional Interamericana de Trabajadores) en C.I.O.L.S. (Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen):

El Comité de Dirección Provisional de la **Confederación de Trabajadores de Cuba Revolucionaria,** consciente del momento histórico que vive la clase obrera cubana, ha considerado conveniete dirigirse a esos organismos internacionales con el fin de fijar nuestra posición respecto a las relaciones que esta Central Sindical sostendrá con ustedes.

Durante la oprobiosa tiranía que acabamos de padecer, no existieron libertades sindicales. Numerosas organizaciones fueron intervenidas, sus líderes destituídos, encarcelados, torturados o asesinados. Miles de trabajadores perecieron en las cámaras de torturas. La C.T.C., regenteada por el señor Eusebio Mujal Barniol, sirvió a la tiranía batistiana, como cómplice de las atrocidades del régimen delatando a los dirigentes demócratas que luchaban en la clandestinidad, armando pandillas para perseguir a los obreros, valiéndose de la policía represiva para evitar las huelgas revolucionarias, pagando delatores en el extranjero, etc.

La situación real de la clase trabajadora cubana, fué descrita con lujo de detalles, en el documento que los delegados del Movimiento Obrero Libre de Cuba, presentaron a IV Congreso de la ORIT que se celebró en la ciudad de Bogotá, Colombia, quince días antes de caer la dictadura.

Solicitamos a los compañeros de C.I.O.S.L. y O.R.I.T, revisen ese documento, para que observen detalladamente, el calvario por el que ha pasado la clase obrera cubana.

Recuerden los compañeros de O.R.I.T., asistentes a este Congreso como el Movimiento Obrero Libre de Cuba, profundamente democrático estaba dispuesto a afiliarse a esa organización, habiendole así pedido en el mencionado documento. Desgraciadamente no fuimos oidos. Los factores reaccionarios que representaban a Cuba, influenciaron decididamente en el seno del Congreso para evitar que se diera lectura a documento y se sometiera a votación nuestra petición. Y no solo vimos como la O.R.I.T. no atendió nuestros planteamientos, sino que reeligió para Presidente de la misma, al representante de la dictadura más sangrienta y oprobiosa que ha padecido la América.

Actualmente la clase obrera cubana está disfrutando de total y absoluta libertad. Los hombres que actualmente dirigen la Confederación de Trabajadores de Cuba y sus sindicatos afiliados, con carácter provisional, han salido de la lucha clandestina contra la tiranía. Son hombres que cuentan con el respaldo moral de toda la clase obrera.

En estos momentos nos encontramos en la etapa más brillante que recuerda nuestra lucha, pues por primera vez en largos años, vamos hacia una verdadera y absoluta democratización del sindicalismo. **La** aurora de la libertad, brilla en nuestros locales sindicales, en nuestras asambleas y reuniones, donde líderes genuinos orientan a los trabajadores.

En vista de lo anteriormente expuesto, este Comité de Dirección de la C.T.C. Revolucionaria, considera que la Organización Regional Interamericana de Trabajadores, no ha actuado correctamente en el caso de Cuba y de otras naciones de América. La C.T.C. sometida a la tiranía, siempre tuvo el favor de los dirigentes de O.R.I.T., también a pesar de conocerse por la opinión pública mundial, los bombardeos a poblaciones civiles, las torturas, los crímenes, el robo, el sometimiento de los líderes obreros a la tiranía, etc., etc., la ORIT reeligió en la presidencia a Ignacio González Tellechea, representante del sindicalismo sometido.

Asimismo, este Comité de Dirección de la C.T.C. Revolucionaria, considera, que por estar constituídos con carácter provisional, no somos nosotros los llamados a mantener o no nuestra afiliación a C.I.O.S.L. y O.R.I.T. Esa decisión será tomada, libre y democraticamente, en el Congreso Obrero. Será en ese Congreso Obrero, donde se discutirá la política exterior de esta Central Sindical, sin coacciones ni sometimientos de ningún género.

Pero con el fin de aliviar la tensión existente actualmente entre O.R.I.T. y C.T.C. de Cuba, este Comité de Dirección de la C.T.C. Revolucionaria, se permite hacer algunos planteamientos que de ser aceptados por O.R.I.T. prepararían el camino para futuras relaciones.

Las bases son las siguientes:

a) Inmediata separación del seno de O.R.I.T., de todas las Centrales sindicales sometidas a dictadura y ayuda efectiva económica y moral a los movimientos democráticos de esos paises.

b) Separación del señor Serafino Romualdi, de los cargos ejecutivos de ORIT, porque consideramos que él mismo estuvo sometido al índice de Eusebio Mujal y el que a pesar de conocer profundamente la situación cubana, jamás alzó su voz para dar a conocer a los paises latinoamericanos, los fuertes lazos que unian a Mujal con la dictadura.

c) Separación de todos los cargos que ocupan los cubanos representantes de la anterior situación, tanto en la C.I.O.S.L. como en O.R.I.T.

d) Política activa que propenda al desarollo económico y a la democratización de los pueblos de América Latina.

Consideramos que estos puntos enumerados, son básicos para el mantenimiento de nuestras relaciones.

Hacemos una cordial invitación a los dirigentes de O.R.I.T y C.I.O.S.L., para que visiten en misión oficial nuestra Patria y observen de cerca, el proceso de democratización de nuestras organizaciones sindicales. Asimismo, para que observen, como el Congreso Obrero Libre, eligirá a sus auténticos dirigentes sin coacciones gubernamentales y sin que el índice de ningún factor ajeno a los trabajadores nos señale el derrotero a seguir.

La C.T.C. Revolucionaria, hace patente, su constante preocupación por los problemas económico-sociales que afectan a nuestros compañeros del Continente y esperamos poder servirles con absoluto desinterés.

POR EL COMITE DE DIRECCION PROVISIONAL
David Salvador Manso
RESPONSABLE GENERAL.
Reinol González
RESP. RELACIONES EXTERIORES.

FRAUDE

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Daar de Heer Morkos in de openbare vergadering van donderdagavond mij onder bedekte termen van fraude beschuldigd heeft terwijl hij mij in het Bestuurscollege zou hebben beschermd, zou ik gaarne in het belang van de waarheid en in de verdediging van mijn goede naam het volgende in Uw blad zien opgenomen.

Inderdaad Mijnheer Morkos kwam ik op voor het misdeelde kind, dit noemt gij fraude.

Op Curaçao meten sommigen, ook U, steeds met twee maten, waar het het onderwijs betreft.

Want nog steeds Mijnheer Morkos, ondanks het feit, dat U voor vier jaar de tijd gehad hebt om hierin verandering te brengen, mogen de kinderen van sommige ouders met vijf en een half jaar tot de school worden toegelaten, terwijl de vele volkskinderen al zijn zij schoolrijp, pas met zes jaar naar school mogen.

Wat heeft U gedaan om enige verbetering te brengen in onderwijsbezettingen — leerlingenschaal — leermiddelvoorziening...... Niets, helemaal niets.

Heer Morkos, wat heeft U gedaan voor het volkskind?
Waar U niets deed Mijnheer Morkos heb ik getracht iets te doen met de Christelijke wet van naastenliefde aan mijn zijde.

Dat ik arme kinderen de kans heb gegeven om onderwijs te krijgen, kunt gij mij moeilijk verwijten. Wij onderwijzers, willen alle kinderen aan ons toevertrouwd helpen, de kansen geven die hen rechtens toekomen om zich te ontwikkelen, zoals in Nederland om straks veel later als goede burgers de beschaving te kunnen uitdragen.

A. Alderlieste.

Op Trinidad verslechtert de verhouding tussen de Amerikanen en de bevolking

(Van onze korrespondent)

Port of Spain. — Er hebben zich incidenten voorgedaan op de Amerikaanse marine basis Chaguaramas in Trinidad. „Onprettige ervaringen", zijn aldus een regeringsverklaring, „zijn opgedaan door prominente figuren van ons eiland, tijdens de aanwezigheid op Chaguaramas. Autoriteiten van deze basis, de Amerikaanse Consul-Generaal, de Trinidadiaanse minister-president en gouverneur Sir Edward Beetham kwamen onlangs bijeen om de kwestie te bespreken.

Volgens geruchten zouden Amerikaanse officieren de minister van Nijverheid en Industrie, John O' Halloran onheus hebben behandeld tijdens een bezoek aan de luchthaven, waar Amerikaanse vliegreuzen in- en uitvliegen en hem de toegang hebben geweigerd toen hij persoonlijk de commandant van de Amerikaanse basis wilde spreken.

Bovendien wordt beweerd dat de Minister van Gezondheid „ruw" is behandeld door de Amerikaanse basis-commandant.

Dr. Eric Williams, die ten zeerste is gesteld op de teruggave van Chaguaramas door de Amerikanen, omdat hij dit de ideale plaats acht voor de toekomstige hoofdstad van de Federale groep, heeft krachtig geprotesteerd. Uit dit protest zijn de komende besprekingen geboren.

De verhoudingen tussen de Amerikanen en de eilandelijke bevolking is in de laatste maanden aanzienlijk verslechterd, aldus berichten in de Trinidadiaanse pers. De Trinidadiaanse luchtvaartautoriteiten zijn ontstemd over de frekwente luchtaktiviteiten op de luchthaven van Amerikaanse machines, die niet tevoren worden bekendgemaakt.

Vrijdagmiddag vertrokken per speciale charter vliegtuig van de Dr. Albert Plesman luchthaven vijftien leden van de Curacaose Lions Club, zeven Lionessen en de Koningin van de Club, Anna Christina Sanches. Het doel van de reis was Porto Asul waar de Lions van district E, dat zijn de Lions uit Venezuela, Colombia, Suriname, Aruba en Curacao hun jaarlijkse conventie houden. Men zal zich herinneren dat een dergelijke conventie het vorige jaar in Willemstad is gehouden en wel in Hotel El Curacao Intercontinental.

Vrijdagavond was de officiele opening van deze conventie, die gehouden wordt in een nieuwe prive sport club in Porto Asul.- vandaag - zaterdag - is de vergadering en morgen zondag zijn er wedstrijden met jachten voor de kust en tal van andere feestelijkheden. Zondagavond komen de Curacaose Lions weer thuis, eveneens met een tevoren gecharterd vliegtuig. Van Aruba uit nemen ongeveer 15 Lions - evenveel dus als van uit Curacao - aan de conventie in Porto Asul deel.

PROGRAMMA BOEKEN-WEEK CURACAO

Willemstad. — Onder auspiciën der redaktie van de Curom-boekenrubriek en met medewerking van de drie grote boekhandels op Curaçao heeft zich enige tijd geleden een comité gevormd met het doel een oude traditie van het houden van een Boekenweek te herstellen.

Dank zij de medewerking van de KLM is het mogelijk gebleken dat de schrijver-journalist „Kronkel" van het Parool Carmiggelt en de schrijver van reisverhalen, hoofdredakteur van de „Wereldkroniek" Uittenbogaart naar Curaçao zullen komen om deze boekenweek met het houden van een aantal lezingen, het voorlezen uit eigen werk e.d. extra luister bij te zetten.

In de Club Curaçao zal een tentoonstelling van fotocopieën van manuscripten van vooraanstaande moderne Nederlandse schrijvers en schrijfsters worden ingericht, welke gedurende de gehele week voor het publiek open zal zijn, met uitzondering van woensdagavond. De opening van deze tentoonstelling, tevens de opening van de boekenweek, is maandag 1 juni half negen des avonds in de Club Curaçao en het comité vond de waarnemend gouverneur Z. E. G. A. Winkel bereid deze te verrichten. Voor deze opening zullen uitnodigingen worden verstuurd. Het letterkundig museum te 's-Gravenhage verleende medewerking bij de samenstelling van de tentoonstelling.

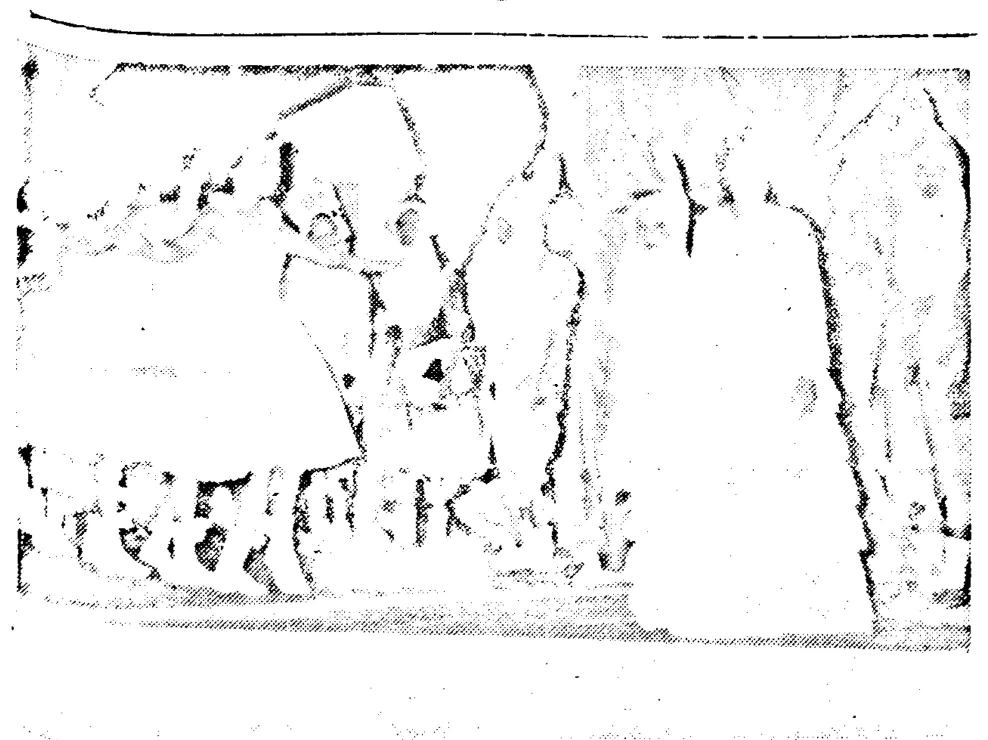
Het programmaboekje van de boekenweek, dat bij de opening der tentoonstelling o.m. verkrijgbaar zal zijn, bevat een „overzicht van de Antilliaanse letterkunde" samengesteld door het hoofd van de openbare leeszaal van Curaçao Mej. D. Labega.

Op dinsdag 2 juni zal in het Cultureel Centrum een literaire avond worden gehouden met medewerking van de heren Carmiggelt, Uittenbogaart, Elis Juliana en het Trio Universo, waaroj een ieder van harte welkom is.

Woensdagavond biedt de Curom een speciaal aan deze boekenweek gewijde uitzending en donderdagavond vindt in de Club Curaçao een door de openbare leeszaal georganiseerde voordrachtsavond plaats met medewerking van Mevr. De Graaf-Weller en de pianiste Telma Bondam.

Op zaterdag 6 juni de laatste dag van de boekenweek, zal in Fort Amsterdam een boekenmark worden gehouden. Naast stands van de Boekhandel Salas Hollandse Boekhandel en Boekhandel Van Dorp, zullen er stands komen voor de verkoop van tweedehands boeken. Op vijf punten op het eiland — en wel in Punda Otrabanda, Julianadorp, Emmastad en bij Damacor — zullen depots komen, waar zij, die boeken hebben die niet meer in de smaak vallen — pocketbooks bijvoorbeeld., deze kunnen afgeven.

Voor een pocketbook zal 10 cent worden betaald, voor een ander boek 25 — of men kan voor een pocketboek een bon van 25 cent en voor een ander boek twee van dergelijke bonnen krijgen. Deze bonnen geven namelijk het recht op de markt te kopen. Pocketbooks zullen op de boekenmarkt 25 cent kosten, andere boeken 50 cent. Men kan dus a contant verkopen en kopen, men kan ook via bonnen van 25 cents ruilen door eerst in te leveren en daarna op de markt uit te zoeken. Teneinde de vaders en moeders rustig de gelegenheid te geven zaterdag 6 juni in Fort Amsterdam tussen de boeken rond te scharrelen of een praatje te maken met Carmiggelt en Uittenbogaart, die op de stands van de boekhandelaren een handje mee zullen helpen bij de verkoop, worden er doorlopende poppenkastvoorstellingen gehouden voor de kinderen. Koele dranken en ijs zal eveneens te koop zijn. De markt begint om half vier en eindigt om zes uur. Om half negen 's-avonds begint dan in Piscadera het boekenbal dat de afsluiting zal vormen van deze literaire feestweek. Het comité hoopt dat velen zeer velen, aan de diverse evenementen zullen deelnemen en dat het herstel van deze traditie van blijvende aard zal mogen zijn.

Oranjestad — Al meer dan 900 volwassenen en kinderen hebben uitbundig genoten van de eerste twee uitvoeringen van de kinderoperette „E PRINSES DI GUADIRIKIRI". Het spel werd ingestudeerd door de leerlingen van de scholen van Noord. o.l.v. Loes en Rien Hasselaar, die geassisteerd werden door de actieve en Kunstzinnige zusters. Vanavond komen de kinderen op het „GROTE TONEEL" van het Cultureel Centrum, waar in verband met het aanstaand verlof van de Heer Hasselaar, in samenwerking met het Arubaans Oratorium Koor een gekombineerde uitvoering wordt gegeven.

BEKENDMAKING

De ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend dat zijn kantoor in San Nicolaas op Maandag 25 mei 1959 gesloten zal zijn.

DEO GRACIAS!

Dankbaar en blij berichten wij, dat ons een zoon en broertje geboren is

FRANK

Mr. F. C. FLIEK
A. M. FLIEK—FORGER
ANEZKA.

Aruba, 21 mei 1959.
Boerhavenstraat, 66
Tijd. San Pedro Hospitaal.

PLANNEN VOOR EEN HUWELIJKS- of VACANTIEREIS?

Wat dacht U van een RONDREIS met de K.N.S.M.

Bel Oranjestad, tel. 1778 - San Nicolas, tel. 2596

Agenda Aruba

Oranjestad — Kantoor Am. Toricellistraat 16. Tel: 1233. Zaterdag 23 en Zondag 24 mei 1959.

BIOSCOPEN:

De Veer, 8.30 uur:

Zaterdag en Zondag: „WOMAN IN A DRESSING GOWN". Yvonne Mitchell, Silvia Syms, Anthony Quayle, Carole Lesley. 18 jaar.

6.00 uur (Zondag) „MERRY ANDREW". Danny Kaye, Pier Angeli. Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur:

Zaterdag en Zondag: „THE WILL HEART". Jennifer Jones, Ceryl Cusack. 18 jaar.

5.45 uur (Zondag) „PROJECT MOONBASE". Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur:

Zaterdag: „THE HOUSTON STORY". Gene Barry, Barbara Hale. 18 jaar.

8.00 uur (Zondag) „THE LITTLEST OUTLAW". Pedro Armendariz, Joseph Calleia. Alle leeftijden; en 6.00 uur „GRITENME PIEDRAS DEL CAMPO" (Spaans) Luis Aguilar, Armando Silvestre. Alle leeftijden.

Vrijdag 22 mei 1959.

Zaterdag: „WAR DRUMS. Lex Barker, Joan Taylor. Alle leeftijden.

8.00 (Zondag) „DIOS NO LO QUIERA" (Spaans) Silvia Pinal. 18 jaar; en 6.00 uur „LA FERIA DE SAN MARCOS" (Spaans) Minguel Aceves Mejia, Ana Bertha Lepe. Alle leeftijden.

Zaterdag: „THE AFRICAN LION". Walt Disney. Alle leeftijden.

8.00 uur (Zondag) „ZARAK". Victor Mature, Michael Wilding, Anita Ekberg. 18 jaar en 6.30 uur „THE SILENT WORLD" (Spaans) Jacques Yves Cousteau & Louis Malle. Alle leeftijden.

Nachtdiensten botica's:

Oranjestad — Botica del Pueblo, Tel. 1253.

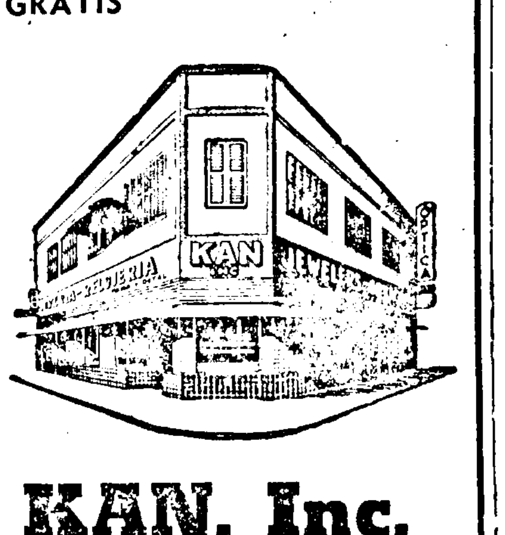
San Nicolas — Botica Central, Tel. 5119.

GESCHENKEN voor de EERSTE H. COMMUNIE

Gouden colliers v.a.	f. 4.—
Gouden kruizen v.a.	f. 4.—
Gouden medailles v.a.	f. 3.50
Zilveren colliers v.a.	f. 1.25
Zilveren kruizen v.a.	f. 2.—
Zilveren medailles v.a.	f. 1.—
Armbanden	f. 1.—
Oorbellen	f. 1.25
Ringen v.a.	f. 1.—
Dasklemmen v.a.	f. 2.50
Manchetknopen v.a.	f. 4.75
Jongenshorloges v.a.	f. 8.50
Meisjeshorloges v.a.	f. 9.95
BEKERS v.a.	f. 5.50
Zilveren ROZENKRANZEN v.a.	f. 1.25
Verzilverde lepels met opschrift ter gelegenheid van E.H. Comm.	f. 1.10
Heilige Beelden v.a.	f. 1.75
Identiteitsarmbanden v.a.	f. 2.50

ALLE GRAVERINGEN GRATIS

KAN, Inc.

COP

In Nederland geboren Nederlanders !

Uw houding op Curaçao dient gebaseerd te zijn op

wederzijdse waardering en respect

De C.O.P. heeft deze houding altijd aangenomen en het combineren van de lijsten van N.V.P. en C.O.P. gaat daarvan ook uit.

Europese Nederlanders !

Uw houding is belangrijk, omdat Uw aantal groter is dan U denkt. Wist U, dat de in Nederland geboren kiezers 11 (elf)% van het kiezerscorps uitmaken en dat er bovendien naar schatting nog 3% in Indonesie of elders geboren Nederlanders zijn?

U KUNT ALS EENHEID OPTREDEND EEN BESLISSENDE INVLOED UITOEFENEN OP DE CURACAOSE /POLITIEK VAN DE KOMENDE VIER JAREN.

Het is uw plicht te stemmen.
Weet dus, wat U doet!
Een vergelijking met de Nederlandse politieke partijen gaat op Curaçao niet op.
Denkt aan de Wit, Serphos en Buhre!

Stemt daarom waardig
Stemt COP
voor opbouw en samenwerking

Lijst **2**
Kandidaat no. **3**

P. van der Hoeven

W E S T - E N D

ZATERDAG 7 en 9.15 P.M. — ZONDAG 10.30 A.M. en 8.30 P.M.

Stanley Kramer's monumentale verfilming in VISTA-VISION en Technicolor van:

„THE PRIDE AND THE PASSION (ORGULLO Y PASION)

Een van de magnifieke films, die ooit gemaakt werden van bruisende konflicten, tussen drie mensen, die leefden en liefhadden in de schaduw van wapens, die de aarde deden trillen. Drie grote sterren.
Cary Grant, als de „trots", Frank Sinatra, als de „passie", Sophia Loren, als de vlam. Mist U dit niet.

f. 1.50 - f. 0.90. — Met tekst. — Kinderen geen toegang.

ZONDAG 4.30 P.M.

Een nieuw ongekende climax in gierende spanning. Een vrouw wacht, maar niet te lang. Een zeldzaam verhaal van menselijke kogels

„BAILOUT AT 43.000"
(Salto a la Gloria)
John Payne - Karen Steele - Paul Kelly

f. 1.— - 0.50 Kind. halve prijs.

ZONDAG 6.30 P.M.

De film die iedereen wil en moet zien.

'REMEMBER PEARL HARBOR'
(Recuerda Pearl Harbor)
Donald Barry - Alan Curtis - Fay McKenzie.

Komt U allen ervan genieten, groot en klein.

f. 1.50 - 0.90 Kind. halve prijs.

Maandag 7 en 9.15 „THE PRIDE AND THE PASSION".

WEET U WAT STEREO IS??

Woorden alleen kunnen Stereo, het wonder van deze eeuw niet vertolken. Maar U MOET weten wat het is wont alle muziekliefhebbers over de gehele wereld zijn enorm enthousiast over Stereo.

PHILIPS

PHILIPS NODIGT U DAAROM UIT EEN UNIEKE DEMONSTRATIE OVER STEREO

bij te wonen en wel op dinsdagavond 26 mei om 8.30 n.m. in Club J.P.F.

KOMT ALLEN

PAS ONTPAKT

EEN FANTASTISCH MOOIE SORTERING

LIBERTY STOFFEN

- **Fijn katoen**
- **Handbedrukte echt zijde**

Tevens nieuwste Butterick patronen.

LA CASA AMARILLA

Méér paardekrachten uit minder gasoline

met deze moderne **MULTIGRADE** Motorolie

Extra paardekrachten uit Motorolie?
Ja zeker - tenminste als het
SHELL X-100 MULTIGRADE is

Deze bijzondere olie is altijd dunvloeibaar, ook vóórdat de motor is warmgedraaid. Daardoor wordt de inwendige weerstand van de motor verminderd bij starten en kan, vooral bij veel rijden van korte afstanden, tot 15% gasoline worden bespaard.
Bovendien komen, omdat minder weestand in de motor behoeft te worden overwonnen paardekrachten vrij voor aandrijving.

Dus, MINDER gasoline, MEER paardekrachten!

SHELL X-100 MULTIGRADE is op maat gemaakt voor Uw motor zodat onder alle omstandigheden perfecte smering gegaranderd is.

Ga vandaag nog over op en ververs regelmatig *) met

SHELL X-100 MOTOR OIL **MULTIGRADE**

Niet duurder -- wel beter!

***) regelmatig betekent: steeds na een vast aantal kilometers, maar tenminste eenmaal per maand.**

Cleveland behoudt de leiding in de AMERICAN LEAGUE

American League:

Pitcher Hoyt Wilhelm, van de Baltimore Orioles, „blanked" de New York Yankees op 1-hit gisteravond voor een 5—0 overwinning van de Orioles. Jerry Lumpe sloeg een single in de achtste inning voor de enigste hit tegen Wilhelm, die in September vorig jaar een nohitter pitchte tegen de Yankees. Wilhelm heeft nu een record van (6—0) voor dit seizoen. Bob Turley (3—5) was de verliezer. Triandos (9) sloeg een homerun.

Linescore:

New York	000 000 000 -	0	1	0
Baltimore	400 010 00- -	5	7	1

Frank Malzone sloeg een double in de zevende inning en Ted Williams scoorde de winnende run voor een 4—3 overwinning van de Boston Red Sox op de Washington Senators die hun vijfde achtereenvolgende partij verloorden. Bertoia (7) en Lemon (10) sloegen homeruns voor de Senators en Gernert (6) voor Boston.

Winnende pitcher Ike Delock (5—1) en verliezer Camilo Pascual (3—4).

Linescore:

Washington	201 000 000 -	3	9	2
Boston	020 010 10- -	4	11	0

Bob Shaw, met de hulp van Turk Lown, hield de Kansas City Athletic tot 4-hit en de Chicago White Sox wonnen met 2—1. Winnende pitcher Bob Shaw (4—) en verliezer Bob Grimm (4—4).

Linescore:

Chicago	101 000 000 -	2	7	3
Kansas City	000 001 000 -	1	4	3

Een „double" van de Puertoriquein Victor Pellot Power, gevolgt door een andere „double" van de Cubaan Orestes Miñoso, zorgden voor één run in de zevende inning, met welke de Cleveland Indians met 1—0 wonnen van de Detroit Tigers, na een heftige „pitching-duel" tussen Garry Bell (4—2) van de Indians en Paul Foytack (1—6) van de Tigers.

Linescore:

Detroit	000 000 000 -	0	4	1
Cleveland	000 000 10- -	1	2	0

Stand:

Cleveland	22	11	-
Chicago	23	13	1/2
Baltimore	21	15	2 1/2
Kansas City	15	18	7
Washington	17	21	7 1/2
Boston	15	19	7 1/2
Detroit	13	21	9 1/2
New York	12	20	9 1/2

Wedstrijden van vandaag:

Detroit in Cleveland Bunning (4—3) tegen Garcia (0—2).

Chicago in Kansas City a Wynn (6—2) tegen Daley (1—3).

New York in Baltimore Larsen (3—0) tegen Pappas (4—1).

Washington in Boston Ramos (4—4) tegen Sullivan (1—3).

National League:

Dick Schofield sloeg een homerun in de negende inning en de Pittsburgh Pirates wonnen met 4—3 van de Cincinnati Redlegs. Het was de eerste homerun van Schofield, dit seizoen. Jerry Lynch (7) sloeg een homerun voor de Pirates. Winnende pitcher Law (4—1), verliezer Jeffcoat (0—1).

Linescore:

Cincinnati	102 000 000 -	3	8	0
Pittsburgh	200 010 001 -	4	9	1

Hank Aaron sloeg 4 hits in 5 beurten „at bat", een homerun, een „double" en twee „singles", en hielp de Milwaukee Braves naar een 10—5 overwinning op de Philadelphia Phillies die hun negende achtereenvolgende partij verloorden. Lew Burdette (7—2) was de winnende pitcher en Robin Roberts (2—3) de verliezer. Het was de dertiende homerun voor Aaron. Freeze (4) sloeg een homerun voor de verliezers.

Linescore:

Milwaukee	330 210 010 -	10	16	0
Phil.	000 001 211 -	5	12	0

Gino Cimoli, met zijn zestiende „double" van dit seizoen, zorgde dat Don Blasingame de winnende run kon scoren in de 14de inning en de St. Louis Cardinals wonnen met 3—1 van de Chicago Cubs. Brosman (1—3) was de winnende pitcher en Henry (3—2) de verliezer.

Linescore:

St. Louis	000 100 000 000 02 -	3	8	1
Chicago	000 000 001 000 00 -	1	9	1

14-innings).

In een late wedstrijd die 13-innings duurde in Los Angeles wonnen de Los Angeles Dodgers met 2—1 van de San Francisco Giants. Winnende pitcher Drysdale (4—4). Verliezende pitcher Worthington (1—2).

Linescore:

San Francisco	000 000 001 000 0 -	1	6	2
Los Angeles	000 001 000 000 1 -	2	5	0

Stand:

Milwaukee	22	11	-
Los Angeles	21	18	4
San Francisco	19	17	4 1/2
Chicago	20	19	5
Cincinnati	18	18	5 1/2
Pittsburgh	17	18	6
St. Louis	15	21	8 1/2
Philadelphia	12	22	10 1/2

Wedstrijden van vandaag:

Cincinnati in Pittsburgh Peñ (2-1) tegen Daniels (1—2).

Milwaukee in Philadelphia Spahn (5—4) tegen Owens (1—3)

San Francisco in Los Angeles -a- Sam Jones (3—5) tegen Williams (1—0).

St. Louis in Chicago Jackson (2—5) tegen Hillman (2—2).

(ongecorrigeerd)

J.P.F. - nieuws

Willemstad — Op woensdag j.l. werd een aanvang gemaakt van de jaarlijkse club-canasta competitie. De competitie zal gespeeld worden om de garage Antill en zuster Comvalius beker.

Toen de 108 spelrs van de 9 clubs zich aan de tafels hadden opgesteld, werden zij door de competitie-leider de heer Vijber welkom geheten. Waarna de deelnemers door de waarnemend voorzitter van J.P.F. de heer R. Bos Verschuur werden toegesproken. Hierna werden enkele belangrijke regels door de heer Vijber bekend gemaakt. Daarna kon de aanvang worden gemaakt met deze steeds terugkerende competitie. De uitslagen van woensdag waren als volgt:

V.C.D. — N.A.S.V.	4—14
Aquillas — C.C.S.	8—10
J.P.F. II — Dragons	6—12
Cas Cora — J.P.F. I	6—12
V.C.D. II — V.C.D. I	6— 2
C.C.S. — N.A.S.V.	12— 6
Dragons — Cas Cora	18— 8
J.P.F. II — J.P.F. I	6—12
V.C.D. — Aquillas	18— 0

De avondprijzen gingen uit naar

Vijber — Bodeutsz	12780 punten
Echtpaar Lakin	10380 „
Martina - Bernadus	8325 „
Echtpaar Sambo	7565 „

De commisssie tot het afwerken van deze competitie bestaat uit de heren C.H. Vijber, H. Pater, G Hasseth, G.H. Sambo en M. Wolff De algehele leiding is in handen van de heer C.H. Vijber. Op woensdag 27 mei vind de volgende canasta-drive plaats.

—x—

Georgetown. — De Guyanese Kamer van Koophandel heeft de leden aangespoord de motie van de regeringspartij op te volgen, die een boycot van de invoer van Zuidafrikaanse goederen aanbeveelt.

Brits Guyana wil hiermede zijn ongenoegen kenbaar maken met de politiek van rassenscheiding, welke in Zuid-Afrika wordt gevolgd.

Verleden jaar werd voor ruim Cf 230.000,— uit Zuid-Afrika ingevoerd.

Rome. — Prins Albert van Luik is door de Paus in particuliere audiëntie ontvangen.

Lighting verslaat Jong Curacao met 54—29

Willemstad. — In het J.P.F.-sportpark te Plantersrust, vond donderavond de basketball-wedstrijd tussen Lightning en Jong Curaçao plaats. De wedstrijd begon met een enigszins verward spelend Lightning waarvan de watervlugge knapen van Jong Curaçao gebruik maakten. Zij scoorden menig basket, in de eerste tien minuten en hadden een voorsprong van 16—9 op Lightning. In de laatste 15 minuten voor de rust gingen de „bliksem-jongens" een „men to men" systeem toepassen, wat hun ten goede kwam. Hun spel werd beter en hun kombinaties soepeler De „koele" Motje Thijssen, Martha en Darnault voerden toen de score op en bij de rust hadden zij een voorsprong van 21—16.

Na de thee pasten de jongens van Lightning hetzelfde „men to men' systeem toe en behielden daardoor hun veldmeerderheid. Zij hadden het heft in handen en alles wat de klok sloeg was Lightning. Nu en dan kregen de jongens van Jong Curaçao een scoringskans, maar het lot had al beslist. Met een score van 54—29 in het voordeel van Lightning floot toen scheidsrechter Hato, bijgestaan door Schoop voor het einde.

De topscorer van Lightning was Martha met 32 punten en bij Jong Curaçao was het Meursing met 10 punten.

De eerste wedstrijd, die gespeeld moest worden tussen de damesteams van Silver Stars en Jong Curaçao, werd door laatst genoemde club gewonnen bij default.

Nederlands elftal samengesteld voor de wedstrijd tegen Schotland

Den Haag — KNVB-Bondscoach Elek Schwartz heeft het Nederlandse elftal, dat woensdag 27 mei in Amsterdam tegen Schotland zal spelen als volgt samengesteld:

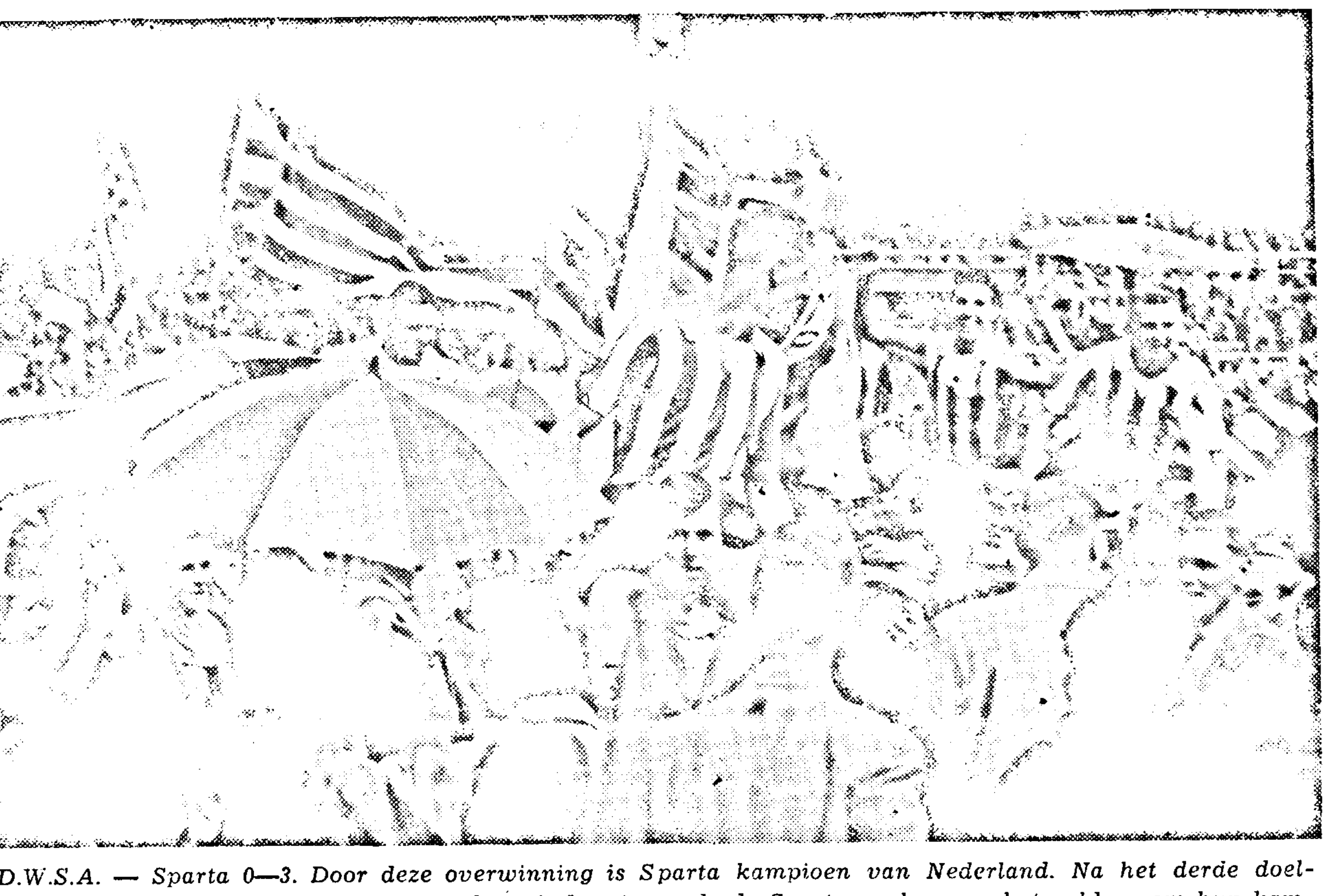
Doel *de Munck* (DOS) achter *Wiersma* (PSV) en *Kraay* (DOS), Midden *Notermans* (Fortuna'54), *Van der Hart* (Fortuna'54) en *Klaassens* (VVV), Voor *Van der Kuil* (Ajax), *Rijvers* (Feyenoord), *Canjels* (NAC) *Van der Linden* (DOS) en *Moulijn* (Feyenoord). Reserves zijn Peters Graafland (Feyenoord), Brull (Rapid JC), De Koning (Sparta) en C. van der Gijp (Feyenoord).

Het Hoofd van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor van het Eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat de Eilandelijke Bibliotheek voor wat betreft de uitlening van boekwerken gesloten zal zijn op maandag, 25 mei 1959 a.s.

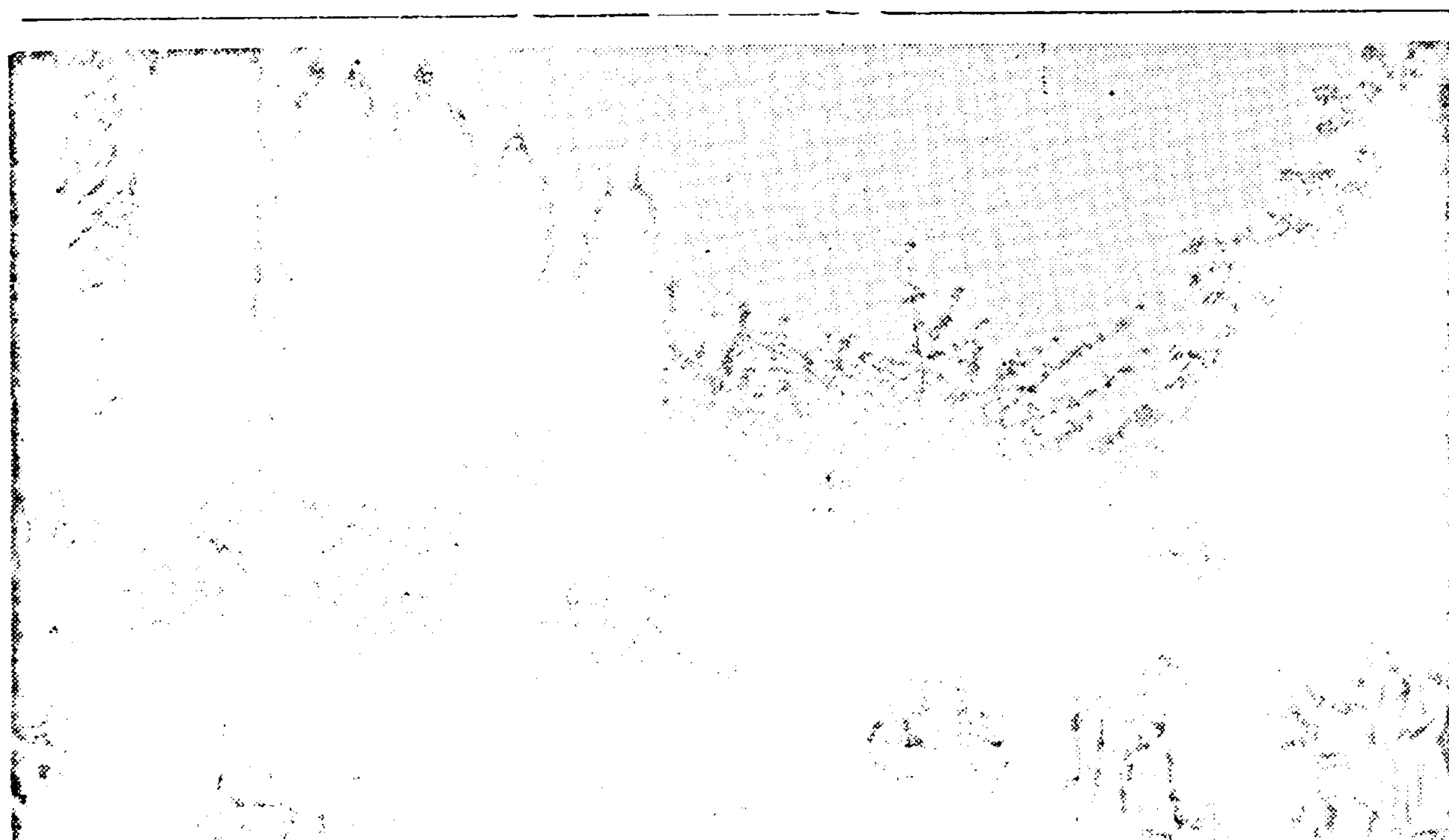
De Lees- en Studiezaal alsmede de Filmotheek zullen voor het publiek open blijven van acht tot twaalf uur v.m. en van half twee tot half vijf n.m.

Het Hoofd voornoemd,

G. P. JANSEN

D.W.S.A. — Sparta 0—3. Door deze overwinning is Sparta kampioen van Nederland. Na het derde doelpunt van Sparta, enige minuten voor het einde, stroomde de Sparta aanhangers het veld op om hun kampioenen op de schouders te nemen. Nadat het veld ont ruimd was kon het spel weer verder gaan, waarna de huldiging opnieuw begon.

Aangetrokken door het zomerse weer trokken duizenden bezoekers naar Artis, alwaar de direktie een goedkope dag had ingesteld om het bezoek te stimuleren. Foto: Met een laatdunkende blik bekijkt de drommedaris de andere bewoners van het dierenrijk.

Scherpenheuvel op weg naar de A-KLASSE?

Willemstad. — Voor een tamelijk goed gevuld stadion verschenen de roodgroenen van Scherpenheuvel en de jongens van Joke van Utrecht gisteravond tussen de lijnen. Het werd de eerste degradatiewedstrijd die gespeeld zou worden. Het treffen had niet zo'n spannend verloop als men verwacht had, toch was de wedstrijd wel interessant.

De jongens van Scherpenheuvel die op deze wedstrijd voorbereid waren, namen direct na het fluitsignaal het heft in handen. Met driehoekscombinaties bestookten zij het heiligdom van keeper Moesker. Deze stond echter zijn mannetje totdat in de 20e minuut Carlos Martina hem met een harde kogel kansloos naar de bal liet duiken. Er volgden toen enige goed opgezette aanvallen van Jong Curaçao maar het defensie-blok van Scherpenheuvel en keeper Eisen keerden steeds weer het gevaar. In de 32e minuut werd het zelfs 2-0 voor de rood-groenen, toen uit een pass van "Edwin", Ciro Eisen een voltreffer plaatste die keeper Moesker het nakijken gaf. Met deze stand floot scheidsrechter van Ham voor de rust.

Na de thee verschenen de jongens van Scherpenheuvel met 10 man op het veld, aangezien een hunner geblesseerd was geraakt. Maar ook met haar numerieke meerderheid zag Jong Curaçao geen kans te scoren. Met man en macht verdedigde Scherpenheuvel haar heiligdom. Onder de constante druk van Jong Curaçao. Tot scoren kwamen de jongens van Joke van Utrecht echter niet. Aan beide kanten deden zich wel scoringskansen voor, maar door lukraak schieten werden zij niet benut. Het was twee minuten voor het einde toen Ciro Eisen na een solo-run zijn tweede goal noteerde en zo de stand op 3-0 bracht. Direct hierna floot de arbiter voor het einde.

Onder luid gejuich werden de Rood Groenen door hun supporters van het veld gehaald. De volgende wedstrijd vindt plaats op Zondag 24 mei.

De Olympische Winter Spelen

Squaw Valley, Californie — In de maand Februari 1960 zullen in Squaw Valley de Olympische Winterspelen worden gehouden en velen uit de gehele wereld zullen daar gaarne getuige van zijn. Reeds nu zijn er regelingen getroffen om tickets te bestellen voor deze spelen. Men heeft de keuze uit vier soorten kaarten. Een 11-daags ticket biedt de gelegenheid al de ski en schaatswedstrijden te zien en kost 60 dollars daarnaast zal men tijdens die 11 dagen ook een groot deel van de ijshockey-wedstrijden zien. In het geheel zal men een 15 ski-wedstrijden, 8 schaatswedstrijden en 1 hockeywedstrijd zien, en verder de kleurige opening en sluiting der Spelen.

De prijs voor een ticket voor een dag bedraagt 7,50 dollar. Tickets die recht geven op een besproken plaats in de arena komen op 200 dollars en voor de Loge in de IJs-Arena bedraagt dit 250 dollars In beide gevallen betreft het een 11 daags ticket.

Verdere inlichtingen kan men verkrijgen bij de Fa. S.E.L. Maduro and Sons Inc., alhier.

Sugar Ray wil niets te maken hebben met Archie Moore

New York. — Ray Robinson is vastbesloten zijn titel als wereldkampioen in het middengewicht te verdedigen, niet alleen in de ring, maar ook voor de rechtbang en als het moet zelfs voor het hooggerechtshof van de Verenigde Staten.

„Ik zal mijn zaak voorleggen aan de commissie van beroep van de staat New York en als het nodig is aan het hooggerechtshof te Washington. Ik heb mijn rechten als burger", verklaarde Robinson donderdag met nadruk en hij voegde eraan toe: „Ik heb alles gedaan wat in mijn macht lag om mijn titel tegen Carmen Basilio te verdedigen. Ik heb hem de garantie van een beurs van tenminste 225.000 lire gegeven, als hij mij op 21 september in Philadelphia wil ontmoeten. Ik heb een kontrakt getekend met de bokscommissie van Pennsylvania, wat wil men nog meer?"

Toen de verslaggevers Robinson vroegen wat er van de geruchten over een ontmoeting met de wereldkampioen in het halfzwaargewicht Archie Moore, waar was, verklaarde Robinson met nadruk: „Ik zal nooit tegen Moore boksen; ik wil niets met hem te maken hebben."

De Sanering van het betaalde voetbal in Nederland

Eerste en tweede divisie worden samengevoegd

In 1962 blijven er slechts twee eerste divisie over

Amsterdam. — Het sektiebestuur betaald voetbal van de K.N.V.B. heeft een nieuw saneringsplan ten aanzien van het betaalde voetbal opgesteld, dat in een oriënterende vergadering van de semi-profverenigingen in Nederland vandaag, zaterdag 23 mei, in een der zalen van Artis in Amsterdam zal worden behandeld.

Het plan is om in het begin van het seizoen 1960—1961 de dan uit 18 verenigingen bestaande tweede klasse en de tweede eerste klassen van elk ook 18 verenigingen al dan niet regionaal in te delen in drie afdelingen eerste klasse, elk dus bestaande uit 18 elftallen. In de drie volgende kompetitiejaren zal er geen degradatie plaats vinden. Aan het eind van het seizoen 1962—1963 zullen de klubs worden gerangschikt naar aanleiding van de in de drie vorige seizoenen behaalde resultaten en de 36 best geplaatsten zullen de twee nieuwe eerste divisies, elk bestaande weer uit 18 elftallen, vormen.

De overblijvende 18 elftallen, die dus niet worden geklasseerd hiervoor, zullen naar het amateurvoetbal gaan.

Gedurende deze overgangsperiode van drie jaar zullen, volgens dit voorstel, nummer laatst en voorlaatst uit de hoofdklasse automatisch naar de eerste klasse degraderen. De nummers één van de drie eerste klassen zullen een halve of hele kompetitie om de twee open gekomen plaatsen in de hoofdklasse spelen. Er is ook de mogelijkheid, dat drie klubs uit de hoofdklasse in deze drie jaren telkens degraderen en dat dan de drie kampioenen van de eerste klassen automatisch promoveren naar de hoofdklasse.

Volgens het sektiebestuur betaald voetbal zou dit dus met ingang van het seizoen 1960—1961 werkelijkheid moeten worden. Er zijn echter in de voorbereidende besprekingen ook stemmen opgegaan om dit plan reeds ingang te doen vinden bij het begin van het seizoen 1959—1960, dus met september aanstaande.

(Het Parool)